

ปีที่ 21 ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2553

ส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

สิทธิประโยชน์

และมาตรการส่งเสริมการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วาระสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 21 ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2553

www.boi.go.th

เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์

ECO Industrial Estate & Networks

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) มุ่งมั่นยกระดับ “นิคมอุตสาหกรรม” สู่การเป็น “เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์” โดย กนอ. เป็นหน่วยงานแรกที่นำแนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนบนหลักการ “Industrial Ecology” มาสู่แนวปฏิบัติของการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco Industrial Development) และ การพัฒนา “เมืองอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศน์” (Eco Industrial Estate & Networks : EIN) ซึ่งจะมุ่งเน้นการพัฒนาใน 24 ด้าน ของ 5 มิติหลัก คือ มิติเศรษฐกิจ มิติกายภาพ มิติสิ่งแวดล้อม มิติสังคม และมิติการบริหารจัดการ บนพื้นฐานความสมดุลของเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม ความสอดคล้องกับกฎหมาย และความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยี โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาในทุกๆมิติควบคู่กันไป

โดยแนวทางดังกล่าวจะคำนึงถึงการยอมรับการพัฒนาจากชุมชน การไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างคุ้มค่า รวมไปถึงการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ ด้วยความร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันของผู้ประกอบการ ซึ่ง กนอ. จะนำร่องพัฒนาใน 3 นิคมอุตสาหกรรม คือ นิคมฯ บางปู นิคมฯ ภาคเหนือ และ นิคมฯ อีสเทิร์นซีบอร์ด

นับว่าเป็นมิติใหม่ของการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย เพื่อสร้างความสมดุลของทุกภาคส่วน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขององค์กร คือ “เป็นองค์กรนำประสาน สร้างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco Industrial Estate) ที่มีคุณภาพและความยั่งยืน ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ชุมชน สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต เพื่อสมรรถนะการแข่งขันในระดับสากล” ก้าวสู่เป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เกิดความยั่งยืนต่อไปในอนาคต

Contents

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 21 ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2553

▶ ส่งเสริมการลงทุน...สิทธิประโยชน์ และมาตรการ	
ตั้งโรงงานที่จังหวัดใด ก็ขอรับการส่งเสริมการลงทุนได้	6
ประโยชน์ทางภาษีของเงินปันผลจากการลงทุน	11
การอุดหนุนและการขายสินค้าต่ำกว่าทุน เป็นการกุ่มตลาดแน่หรือ	15
มาตรการตอบโต้การกุ่มตลาดเชิงรูปแบบ	19
เมื่อมาตรการส่งเสริมการลงทุน เผชิญหน้ากับมาตรการตอบโต้ ตอนที่ 1	24
คุณใช้สิทธิประโยชน์ยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ภายใต้บีโอไอ ถูกต้องแล้วหรือ ตอนที่ 2	29
▶ ลงทุนไทยในต่างประเทศ	
การลงทุนไทยในต่างประเทศ : โอกาส และความเป็นไปได้	33
▶ อุตสาหกรรมเกษตร โอกาสในธุรกิจ	
พลาสติกชีวภาพไทย ตอนที่ 2	38
▶ สิ่งแวดล้อมและพลังงานเพื่อการลงทุนที่ยั่งยืน (ต่อ)	
โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กในอียูและไทย ตอนที่ 2	45
▶ จับกระแสโลก	
ความเสี่ยงจากปัญหาฟองสบู่แตกของจีน	49
การค้าและการลงทุนในเปรู	53
▶ เก็บตกจากมิชชั่น	
แอบดูงานแต่งงานแบบอินเดีย : โอกาสทองของประเทศไทย	59
▶ กฎและระเบียบควรรู้	
นานาชาติกับบีโอไอ	65
▶ สถิติการส่งเสริมการลงทุน	
สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน	71
โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน	74
▶ ความเคลื่อนไหว	
แวดวง สกท.	82
▶ ถนนสู่ BUILD	
BUILD นำผู้ผลิตชิ้นส่วนเยี่ยมชมโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดระยอง	83
▶ แบบฟอร์มสมัครสมาชิก	84

OSOS

พร้อมบริการนักลงทุนแบบเบ็ดเสร็จ ณ อาคารจัตุรัสจามจุรี ใจกลางย่านธุรกิจ

บริการ

- ให้คำปรึกษา แนะนำ และให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจและการลงทุน
- จัดทะเบียนธุรกิจและภาษี
- รับคำขอและส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการ รวมทั้งประสานงาน ติดตาม และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ

หน่วยงานที่ให้บริการ

- กระทรวงอุตสาหกรรม
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- กระทรวงพาณิชย์
กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- กระทรวงการคลัง
กรมศุลกากร
กรมสรรพากร
กรมสรรพสามิต
- กระทรวงพลังงาน
กรมธุรกิจพลังงาน
กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
- กระทรวงแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
สำนักงานประกันสังคม
- กระทรวงสาธารณสุข
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- กระทรวงมหาดไทย
กรมที่ดิน
กรมโยธาธิการและผังเมือง
การประปาส่วนภูมิภาค
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
การไฟฟ้านครหลวง
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กระทรวงคมนาคม
กรมการขนส่งทางบก
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

OSOS

One Start One Stop
Investment Center

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน เปิดให้บริการวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 8.30-16.30 น.

ชั้น 18 อาคารจัตุรัสจามจุรี 319 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199 อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : <http://osos.boi.go.th>

ลดภาระผู้ประกอบการ ปรับลดค่าบริการเครื่องจักรและวัตถุดิบ — 6 เดือน —

จากภาวะวิกฤตของเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกของไทยและการดำเนินธุรกิจของ บริษัทที่ได้รับการส่งเสริม การลงทุนและบริษัทต่างๆ อย่างกว้างขวาง

เพื่อเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของผู้ให้บริการและ นักลงทุน สมาคมสโมสรนักลงทุนปรับลดค่าบริการสำหรับงาน ส่งปถ่ายเครื่องจักรด้วยระบบ eMT และงานส่งปถ่ายและตัดบัญชี วัตถุดิบด้วยระบบ RMTS เป็นกรณีพิเศษระยะเวลา 6 เดือน โดย **เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553**

อัตราและส่วนลดค่าบริการ

จำนวนอินวอยซ์/ ใบขนต่อเดือน	ส่งปถ่ายเครื่องจักร, ส่งปถ่ายวัตถุดิบ ด้วยระบบ Diskette, Fax, E-mail และ ตัดบัญชีวัตถุดิบ		ส่งปถ่ายวัตถุดิบด้วยระบบ Import Online	
	อัตราปัจจุบัน	อัตราพิเศษ	อัตราปัจจุบัน	อัตราพิเศษ
1 - 300	40	35	50	45
301 - 1,000	35	30	45	40

สมาคมสโมสรนักลงทุน
Investor Club Association

เลขที่ 1 อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 ถนนวิภาวดี-รังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2936 1429 โทรสาร : 0 2936 1441-2
E-mail : is-investor@ic.or.th <http://www.ic.or.th>

ศูนย์บริการลงทุน

“ความสะดวกทางธุรกิจของท่าน
คือ งานของเรา”

บริการด้วยใจ

- ให้คำปรึกษาและประสานงานแก้ไขปัญหาการลงทุนด้วยความรวดเร็ว
- บริการข้อมูล กฎ ระเบียบด้านการลงทุนแก่นักลงทุน และผู้สนใจทั่วไป
- บริการประสานงานหน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้องแก่นักลงทุน
- บริการข้อมูลผ่าน www.boi.go.th (ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ)
- บริการหนังสือและเอกสารด้านเศรษฐกิจการลงทุนและอื่นๆ
- บริการจัดหาผู้ร่วมทุน
- อำนวยความสะดวกในการออกใบอนุญาตทำงานและวีซ่าแก่นักลงทุนและผู้ชำนาญการชาวต่างประเทศ

ศูนย์บริการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 555 ถนนวิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 โทร. 0 2537 8111 ต่อ 1101-9 โทรสาร 0 2537 8177
E-mail: head@boi.go.th website: www.boi.go.th

ASID

ASEAN Supporting Industry Database

Enter

www.asidnet.org

Free on-line Sourcing Service

- Link worldwide buyers to ASEAN suppliers
- Save time and expense for sourcing parts
- Help suppliers reach the global marketplace
- Facilitate industrial linkage

Automotive
Electronics and Electrical
Petrochemicals, Paper and Plastic
Mold and Die
Others

Developed by **BOI Unit for Industrial Linkage Development (BUILD)**

Thailand Board of Investment

Tel. +66(0)2537 8111 ext. 3004-5 Fax. +66(0)2537 8124 E-mail: build@boi.go.th

BUILD
We link

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 21 ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2553

อย่างเข้าฤดูฝนแล้ว ทีมวารสารฯ หวังว่าวารสารฯ ฉบับนี้ จะทำให้ทุกท่านได้เห็นใจลง ด้วยการรวบรวมมาตรการต่างๆ ที่จะช่วยคลี่คลายปัญหาการทำธุรกิจ ตั้งแต่เรื่องใกล้ตัว อย่าง มาตรการใหม่ๆ ด้านการส่งเสริมการลงทุน พร้อมทั้งมาตอบคำถาม ว่าด้วยเรื่องการใช้สิทธิประโยชน์ในตอบจบ ไปจนถึงเรื่องใหม่ๆ อย่างมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งปัจจุบันเริ่มมีบทบาทสำคัญ กับการทำธุรกิจในทุกภาคอุตสาหกรรม

พูดถึงเรื่องมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกเถียงกันมาตลอดในเวทีโลกแล้ว คราวนี้เราขอเสนอเพิ่มด้วย เรื่องโอกาสการลงทุนไทยในต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนยกระดับ ให้ผู้ประกอบการไทย ได้ก้าวเข้าสู่เวทีสากลมากขึ้น นำเม็ดเงิน จากต่างประเทศกลับเข้าบ้านเราอย่างจริงจัง เพราะใครที่คิดว่า คนไทยไม่เก่ง คงจะต้องเปลี่ยนใจไปคิดใหม่ ฟ้าหลังฝนคราวนี้ เราจะได้มาลุ้นกันว่าเราจะนำไทยไปสู่เวทีโลกกันอย่างไร

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

ดร. อรรถกาศ สันยุทวณิช
นางหิรัญญา สุจินัย
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย
นางสาวดวงใจ อัศวจินตจิตร์

เลขาธิการฯ
ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
รองเลขาธิการฯ
ผู้อำนวยการระดับสูง
และที่ปรึกษาประจำ
กองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวราภรณ์ เดยสอาด
นางบุษยาพร วิริยะศิริ
ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางนุชนารถ วงษ์เกษม
นางสาวสุนันทา อัครระกิจ

บรรณาธิการบริหาร
หัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ टनाสวัสดี
ดร.บงกช อนุโรจน์
นางสาวพรณี เชิงสุทธา
นายสุทธิเกตุศักดิ์ ทักพิทักษ์กุล
นางสาวรัตนวิมล นารี ศุภรีเขตร
นางสาววันเพ็ญ หรุจิตศิริวัฒน์
นางสาวทรงสิริบุษ คันทิวาส
นางสาวปิยะวรรณ ขยันมาก
นายอิสระ อมรกิจบำรุง
นางสาวรุณิดา ศิริทรัพย์
นางสาวศัลยา อักษรมัต
นายธรรมรัตน์ รัตนพันธ์
นางสาวณภัทร ทัพพันธุ์
นางสาววรรณนิภา พิภพไชยสิทธิ์
นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม
นางสาวอุทัยวรรณ เคชณรงค์
นางสาววิสรดา พึ่งทองหล่อ
นางสาวอนาวดี ภูวสานนท์
นางสาวยอดกมล สุธีรพจน์
นายธีระพงษ์ อธิชาตมานนท์
นางสาวสุวิภา อัญวงค์
นายสถาปนา พรหมบุญ
นางสาววันทนา ทาคาล
นายรุ่งฤทธิ์ มณีไทย
นายวุฒิชัย ภิสิทธิ์เพ็ญ
นางสาวรัชนิกร ไผ่ชานานู

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2537 8111 ต่อ 4990-1, 5521
โทรสาร : 0 2537 8177
E-mail : head@boi.go.th
Homepage : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด
21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9
แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

ตั้งโรงงานที่จังหวัดใด ก็ขอรับการส่งเสริมการลงทุนได้

การขอรับการส่งเสริมการลงทุนในที่นี้ เป็นการขอรับการส่งเสริมฯ จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Office of the Board of Investment – BOI) หรือบีโอไอ สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุน ทั้งด้านภาษีอากร และด้านที่ไม่ใช่ภาษีอากร โดยสิทธิประโยชน์ให้ครอบคลุมทุกจังหวัด ยิงอยู่ห่างไกล ยิงได้รับสิทธิประโยชน์มาก อันเป็นนโยบายสำคัญของบีโอไอที่จะได้นำเสนอความเป็นมา รวมถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่ตั้งของโครงการลงทุน

มาตรการส่งเสริมฯ สู่ภูมิภาค

นโยบายส่งเสริมฯ สู่ภูมิภาค เริ่มใช้มาตั้งแต่ปี 2515 ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 227 โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2515-2519) ฉบับที่ 4 (2520-2524) และฉบับที่ 6 (2530-2534) ในช่วงแรกของการดำเนินนโยบายจะมุ่งเน้นการพัฒนากิจการเกษตร อุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตผลทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบ อุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออก อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในประเทศจำนวนมาก อุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า อุตสาหกรรมที่ตั้งในต่างจังหวัด และการกระจายรายได้

อย่างไรก็ตาม มาตรการข้างต้นไม่ได้ผลเท่าที่ควรในช่วงแรก โดยการลงทุนส่วนใหญ่ยังกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล เนื่องจากมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการลงทุนมากกว่าจังหวัด

ห่างไกล อีกทั้งสิทธิประโยชน์ไม่มีความแตกต่างกันนัก ระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จนกระทั่งในปี 2535 จึงเริ่มนำแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 7 (2535-2539) มาใช้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7

ส่วนที่ 3 ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 7 (2535-2539) มีเป้าหมายหลายประการ เช่น การกระจายรายได้ และกระจายการพัฒนาสู่ภูมิภาคและชนบท ด้วยการปรับโครงสร้างการผลิตการเกษตร และการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค การกระจายการพัฒนาเมือง และบริการพื้นฐานไปสู่ภูมิภาค การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของคนยากจนในชนบท เป็นต้น

เมื่อเริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 7 (2535-2539) ถึงปัจจุบันนโยบายส่งเสริมฯ มุ่งให้ความสำคัญกับการกระจายการลงทุนและอุตสาหกรรมออกไปสู่ภูมิภาค เพื่อลดปัญหาความแออัดในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ช่วยสร้างงาน และรายได้แก่ประชาชนในชนบทให้มากขึ้น รวมถึงการรักษาอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง และมีเสถียรภาพ

มาตรการกำหนดเขตส่งเสริมการลงทุน

มาตรการกำหนดเขตส่งเสริมฯ มีการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงเป็นลำดับ เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ที่ประกอบการในเขตส่งเสริมฯ จะได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษเพิ่มเติมมากขึ้นกว่าเกณฑ์ปกติ เพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุนในพื้นที่นั้นๆ ซึ่งเดิมกำหนดเฉพาะบางพื้นที่เป็นเขตส่งเสริมฯ

มาตรการกำหนดเขตส่งเสริมฯ มีการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงเป็นลำดับ เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

ตั้งแต่ปี 2530 จนถึงปัจจุบัน การกำหนดเขตส่งเสริมฯ ได้เปลี่ยนแปลงกำหนดเป็นรายจังหวัด ที่มุ่งผลักดันการลงทุน ไปสู่จังหวัดรอบนอกกรุงเทพฯ และปริมณฑลมากยิ่งขึ้น ซึ่งครอบคลุม 60 จังหวัด เพื่อกระจายการสร้างงาน และรายได้แก่ประชาชนในชนบทห่างไกล ในปี 2532 เขตส่งเสริมฯ เหลือเพียง 57 จังหวัด และ 60 จังหวัดในปี 2536 เมื่อรวม 3 จังหวัดที่จัดตั้งใหม่ (อำนาจเจริญ หนองบัวลำภู และสระแก้ว) ซึ่งเป็นเขต 3 จนกระทั่งปี 2543 ได้ปรับจังหวัดชลบุรี และระยองออกจากเขต 3 ไปอยู่เขต 2 จึงคงเหลือ 58 จังหวัดในเขต 3 ที่เป็นเขตส่งเสริมฯ

พฤษภาคม 2553

อย่างไรก็ตาม ด้วยประกาศคณะกรรมการส่งเสริมฯ ที่ 2/2553 เรื่อง การส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กำหนดให้พื้นที่ทั่วประเทศ (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นเขตส่งเสริมฯ ที่ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2555 ภายใต้มาตรการส่งเสริมฯ ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยที่เขตส่งเสริมฯ จัดเป็นเขต 3 จะได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุด

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมฯ ที่ 2/2553 เรื่อง การส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กำหนดให้พื้นที่ทั่วประเทศ (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นเขตส่งเสริมฯ

อุตสาหกรรมเป้าหมาย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มประหยัดพลังงานและพลังงานทดแทน กลุ่มที่ผลิตวัสดุ และผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

โดยกลุ่มประหยัดพลังงานและพลังงานทดแทน ครอบคลุมกิจการประเภท

- 1.18 ผลิตแอลกอฮอล์หรือเชื้อเพลิงจากผลผลิตการเกษตร รวมทั้งเศษหรือขยะหรือของเสีย
- 4.2.3 ผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ประหยัดพลังงานหรือใช้พลังงานทดแทน
- 4.15 ผลิตเซลล์เชื้อเพลิง (Fuel Cell)

- 7.1.1 ผลิตภัณฑ์พลังงานไฟฟ้าหรือไอน้ำ

ขณะที่กลุ่มที่ผลิตวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
ครอบคลุมกิจการประเภท

- 6.3 ผลิตเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 6.4 ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ครอบคลุมกิจการประเภท

- 1.11.10 ผลิตอาหารทางการแพทย์
- 2.5.3 ผลิตผลิตภัณฑ์ Advanced Ceramics
- 2.19 ผลิตวัสดุนาโนหรือการผลิตผลิตภัณฑ์จากวัสดุนาโน

ที่ผลิตเอง

- 3.1.1 ผลิตเส้นใยธรรมชาติ หรือเส้นใยประดิษฐ์
- 3.9 ผลิตเครื่องมือแพทย์
- 3.10 ผลิตเครื่องมือวิทยาศาสตร์
- 4.2.1 ผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ และชิ้นส่วนที่มีการออกแบบ

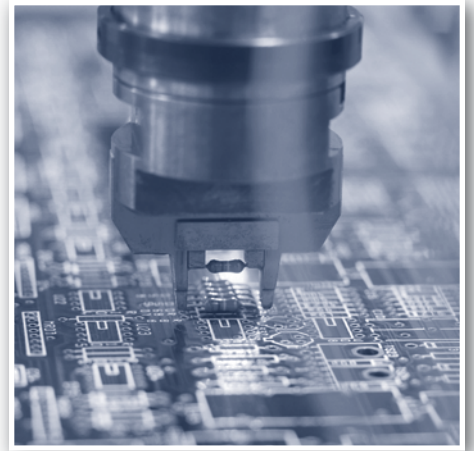
ทางวิศวกรรม

- 4.2.2 ผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์สำหรับใช้ในการเกษตร และ
- อุตสาหกรรมผลิตอาหาร

- 4.2.4 ผลิตหรือซ่อมแซมแม่พิมพ์
  - 4.9 ผลิต ซ่อม หรือคัดแปลงอากาศยาน รวมถึงชิ้นส่วน
- อุปกรณ์อากาศยาน หรือเครื่องใช้บนอากาศยาน

- 4.10 ผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ
- 5.4.3 ผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับงานอุตสาหกรรม
- 5.4.4 ผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม
- 5.5.1 ผลิตอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ
- 5.5.2 ผลิตอุปกรณ์หน่วยความจำ
- 5.5.4 ผลิตชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์โทรคมนาคม
- 5.5.5 ผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ทางการแพทย์

แพทย์

- 5.5.6 ผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเกษตร

- 5.5.7 ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับยานพาหนะ

- 5.5.10 ผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ และวัตถุดิบสำหรับการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์

- 5.5.12 ผลิต Flate Panel Display

- 5.6 ผลิตสารหรือแผ่นสำหรับไมโครอิเล็กทรอนิกส์

- 5.7 ออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์

- 7.18 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์

- 7.19 เทคโนโลยีชีวภาพ

- 7.20 วิจัยและพัฒนา

- 7.21 บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์

- 7.22 บริการทดสอบมาตรฐาน

สิทธิประโยชน์สำหรับเขตส่งเสริมฯ

สิทธิประโยชน์ที่เขตส่งเสริมฯ หรือเขต 3 จะได้รับ ครอบคลุมสิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีอากร และที่ไม่ใช่ภาษีอากร โดยด้านภาษีอากร ประกอบด้วย การยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบ

และวัสดุจำเป็นเพื่อผลิตส่งออก ลดหย่อนอากรขาเข้าวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น เพื่อผลิตจำหน่ายในประเทศ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และเงินปันผล ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล หักค่าขนส่ง ไฟฟ้า ประปา 2 เท่า และหักค่าติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก

สิทธิประโยชน์ด้านที่ไม่ใช่ภาษีอากร ได้แก่ การถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ และการให้บริการ One Stop Service เพื่อขอใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) และการอนุญาตให้อยู่ในประเทศไทย (Visa)

สำหรับเขตการลงทุน 1 และ 2 จะได้รับสิทธิประโยชน์เช่นกัน แต่น้อยกว่าในเขตส่งเสริมฯ โดยเขตการลงทุน 1 ประกอบด้วย กรุงเทพฯ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร ส่วนเขตการลงทุน 2 ประกอบด้วย กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ภูเก็ต ระยอง ราชบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง ขณะที่เขต 3 ซึ่งเป็นเขตส่งเสริมฯ ประกอบด้วยจังหวัดที่เหลือจำนวน 58 จังหวัด

ปัจจัยประกอบการแบ่งเขตการลงทุน

ปัจจัยประกอบการพิจารณาในการกำหนดจังหวัดต่างๆ ให้อยู่ในเขตการลงทุน และเขตส่งเสริมฯ เรียงลำดับตามค่าของแต่ละปัจจัย จากมากไปน้อย คือ ผลผลิตทั้งหมดรวม รายได้เฉลี่ยต่อหัว กำลังผลิตไฟฟ้า (ต่อพื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร) ระยะทางจากกรุงเทพฯ จำนวนสาขาธนาคาร (ต่อประชากร 1 แสนคน) จำนวนแรงงาน

(อายุมากกว่า 13 ปี) จำนวนเตียงของโรงพยาบาล (ต่อประชากร 1 แสนคน) จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนคู่สายโทรศัพท์ (ต่อประชากร 1 พันคน) จำนวนแรงงานฝีมือ (ตั้งแต่ระดับอุดมศึกษาขึ้นไป) กำลังผลิตน้ำประปา (ต่อพื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร) ระยะทางถนนหลวงของจังหวัด (ต่อพื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร) พื้นที่ของจังหวัด นิคม/เขตอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา โรงเรียนนานาชาติ สนามบินนานาชาติ ท่าเรือน้ำลึก และสนามบินภายในประเทศ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่ตั้งโรงงาน

ปัจจัยที่นักลงทุนพิจารณาประกอบการตัดสินใจ เลือกที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทยมีหลายประการ เช่น ประเภทของอุตสาหกรรม ผลผลิตภัณฑ์ที่จะผลิต แหล่งของตลาด ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค (เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ และการสื่อสารโทรคมนาคม เป็นต้น) ความพร้อมด้านคมนาคมขนส่ง (เช่น บริการขนส่ง ความสะดวก รวดเร็ว และประสิทธิภาพการให้บริการของท่าเรือ และสนามบิน เป็นต้น) สิทธิและประโยชน์ที่ภาครัฐให้การสนับสนุนเป็นพิเศษ (เช่น สิทธิประโยชน์จากการส่งเสริมฯ เป็นต้น) การอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ ทั้งปริมาณและคุณภาพ การให้บริการและการอำนวยความสะดวกของภาครัฐ ระดับรายได้ของประชากรในจังหวัด จำนวนประชากรของจังหวัด ความใกล้แหล่งอุตสาหกรรมสนับสนุนหรือแหล่งผู้ผลิตชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์ จำนวนและคุณภาพของแรงงาน รวมถึง

ระดับค่าจ้าง ความคุ้นเคยกับพื้นที่ของผู้ประกอบการ แหล่งเงินทุน และ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ รวมถึงราคาที่ดิน

สำหรับนักลงทุนต่างชาติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกที่ตั้งลงทุน ประกอบด้วย ค่าแรง สิทธิประโยชน์ เสถียรภาพทางการเมือง ศักยภาพของตลาดในภูมิภาค เสถียรภาพและความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจไทย โครงสร้างพื้นฐาน ศักยภาพของตลาดในประเทศไทย ทรัพยากรในประเทศไทย และนโยบายสนับสนุนของรัฐบาล

กรณีของนักลงทุนต่างชาตินั้น ค่าแรกที่ประเทศไทยต้องเผชิญ คือ การแข่งขันระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่นๆ บีโอไอจึงมีคำนิยามว่า Think Asia, Invest Thailand การเลือกที่ตั้งโรงงานจะเกิดขึ้นได้ เมื่อนักลงทุนต่างชาติตัดสินใจเลือกลงทุนในประเทศไทยเสียก่อน

ปัจจัยหลักในการพิจารณาศักยภาพของจังหวัด ประกอบด้วย นิคม/เขตอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย โรงเรียนนานาชาติ สนามบินนานาชาติ สนามบินภายในประเทศ ท่าเรือ และสิทธิประโยชน์ตามเขตที่ตั้ง

โดยปัจจัยสิทธิประโยชน์ของบีโอไอเพียงอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะผลักดันให้เกิดการลงทุนในแต่ละท้องที่ ปัจจัยหลักอื่นเข้ามามีผลด้วย แต่หากศักยภาพของจังหวัดใกล้เคียงกัน ปัจจัยสิทธิประโยชน์ของบีโอไอจะเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเลือกที่ตั้งโรงงาน

แม้ว่าเขต 3 เป็นเขตส่งเสริมฯ ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุด แต่โครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมฯ จำนวนไม่น้อยยังคงตั้งอยู่ในเมืองหลักของภาค เช่น ระยอง นครราชสีมา สงขลา และเชียงใหม่ เนื่องจากมีความพร้อมเอื้อต่อการลงทุน เช่น นิคม/เขตอุตสาหกรรม สาธารณูปโภคเพียงพอ แรงงาน สนามบิน และท่าเรือ เป็นต้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัจจัยนิคม/เขตอุตสาหกรรมที่มีโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภคเพียงพอในการรองรับการลงทุน จึงมีหลายจังหวัดที่แม้ไม่มีปัจจัยอื่นมาเสริม ก็สามารถดึงดูดการลงทุนได้ เช่น ปราจีนบุรี และลำพูน เป็นต้น

มีปัจจัยมากมายประกอบ การตัดสินใจของนักลงทุน ในการเลือกที่ตั้งโครงการ โดยสิทธิประโยชน์สนับสนุน ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ในการพิจารณา

ทุกจังหวัดในประเทศไทยจัดเป็น เขตลงทุนภายใต้บีโอไอทั้งสิ้น โดยเขต 1 และ 2 เป็นเขตการลงทุน ขณะที่ เขต 3 เป็นเขตส่งเสริมฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภายใต้มาตรการส่งเสริมฯ ใน อุตสาหกรรมเป้าหมาย พื้นที่ทั่วประเทศ ยกเว้นกรุงเทพฯ จัดเป็นเขตส่งเสริมฯ จนถึงสิ้นปี 2555

แน่นอนว่ามีปัจจัยมากมาย ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุนในการ เลือกที่ตั้งโครงการ โดยสิทธิประโยชน์ สนับสนุนก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการ พิจารณา ดังนั้น ไม่ว่าจะแก่นักลงทุน ไทย หรือนักลงทุนต่างชาติ เมื่อใดที่ วางแผนการลงทุนในท้องที่ใดก็ตาม ของประเทศไทย อย่าลืมนึกถึงบีโอไอ (www.boei.go.th) ทำนอง Think Investment, Contact BOI

(เอื้อเพื่อข้อมูลโดย ผอ. วชิร ถิ่นธานี และทีมงาน)

สำหรับนักลงทุนต่างชาติ
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกที่ตั้งลงทุน
ประกอบด้วย ค่าแรง สิทธิประโยชน์
เสถียรภาพทางการเมือง

ประโยชน์ทางภาษีของเงินปันผลจากการลงทุน

ในการดำเนินกิจการ เมื่อได้รับกำไรจะมีเงินส่วนหนึ่งคืนกลับไปยังส่วนของผู้ถือหุ้น หรือที่เรียกว่า เงินปันผล ซึ่งคือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุน ในการลงทุนเมื่อมีสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับเงินปันผล ก็จะต้องใส่ใจให้เกิดการลงทุน แต่การลงทุนจะทวีประโยชน์ได้เมื่อเข้าใจ และสามารถใช้สิทธินั้นอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ จึงขอนำเสนอประโยชน์ทางภาษีบางประการของเงินปันผลจากบริษัทที่ได้รับบีไอโอ และจากบริษัทต่างประเทศ พร้อมทั้งรายละเอียดทางภาษีที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการลงทุน

ประโยชน์ทางภาษีของเงินปันผลจากบริษัทบีไอโอ

เงินปันผลจากการลงทุนภายในประเทศในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนของบีไอโอ เป็นไปตามมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 กำหนดให้เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax - CIT) ตามมาตรา 31 โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณ

เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ตลอดระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น

สิทธิประโยชน์นี้เป็นกรณีบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมฯ (บริษัทบีไอโอ) จ่ายเงินปันผลซึ่งถือเป็นเงินได้ตามมาตรา 40 (4)(ข) ตามประมวลรัษฎากรให้แก่ผู้ถือหุ้นในระหว่างได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล บริษัทบีไอโอผู้จ่ายเงินปันผลไม่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย เพราะได้รับยกเว้น โดยแยกผู้ได้รับเงินปันผลเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรกเป็นบุคคลธรรมดา ประเภทที่สองเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

โดยหากบุคคลธรรมดาได้รับเงินปันผลจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งเป็นบริษัทบีไอโอ และเป็นเงินปันผลที่

**เงินปันผลจากกิจการ
ที่ได้รับการส่งเสริมฯ
ตามมาตรา 31 ได้รับยกเว้น
ไม่ต้องรวมคำนวณ
เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล
ตลอดระยะเวลาที่ได้รับยกเว้น
ภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น**

จ่ายจากกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล บุคคลธรรมดาที่ได้รับเงินปันผลนี้จะไม่ได้รับเครดิตภาษีตามมาตรา 47 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ปรากฏตามข้อ 2 ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.119/2545 เรื่อง การเครดิตภาษีเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรตามมาตรา 47 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เนื่องจาก บุคคลธรรมดาที่ได้รับเงินปันผลไม่ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ตลอดเวลาที่ผู้จ่ายเงินปันผลนั้นได้รับการส่งเสริมฯ และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล จึงไม่มีสิทธิได้รับเครดิตอีกเพราะเงินปันผลได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไปแล้ว

อย่างไรก็ตาม หากบุคคลธรรมดานั้นได้รับเงินปันผลจากบริษัทปิไอไอที่ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิจากโครงการปิไอไอในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ ตามมาตรา 35 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 บุคคลธรรมดาผู้รับเงินปันผลจะถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 10 ของเงินได้ตามมาตรา 50 (2)(จ) แห่งประมวลรัษฎากร โดยผู้มีเงินได้ที่เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยมีสิทธิเลือกเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราร้อยละ 10 ของเงินได้ตามมาตรา 48 (3) วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษี และยังมีสิทธิได้รับเครดิตภาษีเงินปันผลตามปกติ

ผู้อยู่ในประเทศไทย หมายถึง ผู้มีเงินได้อยู่ในประเทศไทยช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายช่วงระยะเวลารวมทั้งหมดถึง 180 วันในปีภาษีเดียวกัน ตามมาตรา 41 วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นผู้ได้รับเงินปันผลจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งเป็น

บริษัทปิไอไอ และเป็นเงินปันผลที่จ่ายจากกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ได้รับเงินปันผลได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินปันผลนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ปรากฏตามข้อ 6 ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.119/2545

ทำนองเดียวกับกรณีบุคคลธรรมดา หากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นผู้รับเงินปันผลที่จ่ายจากบริษัทปิไอไอที่ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ ตามมาตรา 35 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ผู้ได้รับเงินปันผลต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายตามปกติ เนื่องจากผู้จ่ายเงินปันผลได้รับสิทธิประโยชน์ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีเท่านั้น มิใช่เป็นการลดหย่อนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของอัตราปกติ รวมทั้งต้องนำเงินปันผลที่ได้รับนั้นไปรวมคำนวณเป็นรายได้ของบริษัทตามเกณฑ์ปกติ

การเครดิตภาษีเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไร

การเครดิตภาษีเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไร หมายถึง การคืนภาษีเงินได้ที่เก็บจากเงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งกำไรของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้แก่ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วน เนื่องจากเมื่อบริษัทมีกำไรสุทธิก็ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล และเมื่อจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นผู้ถือหุ้นก็ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินจำนวนเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง

การเครดิตภาษีเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไร หมายถึง การคืนภาษีเงินได้ที่เก็บจากเงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งกำไรของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้แก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วน

มาตรา 47 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เป็นกฎหมายที่เข้ามามีบทบาทเพื่อลด หรือบรรเทาปัญหาการเก็บภาษีซ้อนในเรื่องนี้ ด้วยการให้เครดิตภาษี โดยผู้ถือหุ้นที่มีภูมิลำเนาในไทย เมื่อได้รับเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ให้นำเครดิตภาษีที่คำนวณได้หักออกจากภาษีที่ต้องเสียถ้าขาดหรือเหลือเท่าใด ให้ผู้มีเงินได้เสียภาษีจำนวนที่ขาด หรือรับเงินจำนวนที่เหลือคืน

หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข เพื่อให้ได้รับเครดิตภาษี ประกอบด้วย ต้องเป็นเงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งกำไรจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ไม่ว่าจะจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือไม่ อีกทั้งผู้มีเงินได้จากเงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งกำไร ตามมาตรา 40 (4)(ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย จะได้รับเครดิตในการคำนวณภาษี 3 ใน 7 ส่วน ของเงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไรที่ได้รับ รวมทั้งผู้มีเงินได้จากเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไร และได้รับเครดิตภาษีนั้น ต้องนำเครดิตภาษีที่คำนวณได้มารวมคำนวณเป็นเงินได้พึงประเมินเพื่อเสียภาษีเงินได้ ผลลัพธ์เป็นเงินภาษีเท่าใด ให้นำเครดิตภาษีที่คำนวณได้ หักออกจากภาษีที่ต้องเสีย ถ้ายังขาดหรือเหลือเท่าใด ให้ผู้มีเงินได้เสียภาษีจำนวนที่ขาด หรือรับคืนเงินจำนวนที่เหลือ แล้วแต่กรณี

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

อัตรารายได้เงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นร้อยละ 30 ตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 และเพื่อสนับสนุนการประกอบวิสาหกิจขนาดย่อมให้มีภาวะภาษีลดลง และกระตุ้นให้มีการลงทุน กระทรวงการคลังจึงออกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราร้อยละ (ฉบับที่ 431) พ.ศ. 2548 กำหนดให้เฉพาะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มี

ทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท เสียภาษีเป็น 2 อัตรา คือ

ร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิส่วนที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท และ

ร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิส่วนที่เกิน 1 ล้าน แต่ไม่เกิน 3 ล้านบาท

ประโยชน์ทางภาษีของเงินปันผลจากบริษัทต่างประเทศ

มาตรา 5 วิสติ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ หากเข้าเงื่อนไขทั้ง 2 ข้อ คือ

ยกเว้นภาษีเงินได้แก่บริษัทจำกัดหรือ บริษัทมหาชนจำกัด ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของ ต่างประเทศ หากเข้าเงื่อนไขทั้ง 2 ข้อ

ข้อแรก บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดผู้รับเงินปันผล (ผู้รับเงินปันผล) ต้องถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินปันผล (ผู้จ่ายเงินปันผล) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น เป็นระยะเวลา ไม่น้อยกว่า 6 เดือนนับแต่วันที่ได้หุ้นนั้นจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล

ข้อที่สอง เงินปันผลที่จ่ายต้องมาจากกำไรสุทธิที่มีการเสียภาษีในประเทศของผู้จ่ายเงินปันผล โดยอัตราภาษีที่เสียนั้นต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิ ไม่ว่าประเทศของผู้จ่ายเงินปันผลจะมีกฎหมายลดหรือยกเว้นภาษีสำหรับกำไรสุทธิให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นหรือไม่ก็ตาม

หลักเกณฑ์วิธีในการใช้สิทธินี้ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 442) พ.ศ. 2548 เพิ่มเติมมาตรา 5 วิสติ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 จำแนกกรณีที่อาจเป็นคำถาม เมื่อเข้าเงื่อนไขทั้ง 2 ข้อข้างต้นแล้ว เช่น อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิที่ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 นั้น หากประเทศผู้จ่ายเงินปันผลกำหนดเป็นอัตราก้าวหน้า หรืออัตรากดถอย ก็ยังต้องปรากฏว่าอัตราภาษีสูงสุดที่จัดเก็บไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิ โดยไม่คำนึงว่ากำไรสุทธิที่นำมาจ่ายเงินปันผลที่ได้รับนั้นได้เสียภาษีเงินได้ในประเทศของผู้จ่ายเงินปันผลในอัตราใด

**มาตรการทางภาษีเป็นมาตรการสำคัญ
ในการกระตุ้นเศรษฐกิจ
สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ให้สำหรับเงินปันผล
ก็เป็นมาตรการทางภาษีอีกมาตรการหนึ่ง
ที่ให้การการลงทุนที่เกิดขึ้นภายในประเทศ**

หากประเทศของผู้จ่ายเงินปันผล มีกฎหมายลดหรือยกเว้นภาษีสำหรับกำไรสุทธิให้แก่ผู้จ่ายเงินปันผล ผู้รับเงินปันผลยังคงได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลนั้น และถ้ากฎหมายกำหนดให้ผู้จ่ายเงินปันผลมีสิทธินำภาษีที่หักจากเงินปันผล และภาษีที่ได้ชำระในต่างประเทศมาเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้ของผู้จ่ายเงินปันผล กรณีนี้ผู้รับเงินปันผลยังคงได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เงินปันผลนั้น แต่หากกฎหมายยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลให้แก่ผู้จ่ายเงินปันผลไม่ต้องนำไปรวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ กรณีนี้ผู้รับเงินปันผลไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผล

มาตรการทางภาษีเป็นมาตรการสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจ สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ให้สำหรับเงินปันผลก็เป็นมาตรการทางภาษีอีกมาตรการหนึ่งที่ให้สำหรับการลงทุนที่เกิดขึ้นภายในประเทศ ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ แม้ว่าจะมีหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้สามารถใช้สิทธินั้นได้ก็ตาม

การอุดหนุน และ การขายสินค้าต่ำกว่าทุน เป็นการทุ่มตลาดแน่หรือ

การทุ่มตลาดไม่ใช่เรื่องใหม่ มีการนำมาใช้ตั้งแต่เมื่อร้อยปีก่อน (2447) โดยแคนาดาเป็นประเทศแรกที่เริ่มมีกฎหมายการตอบโต้การทุ่มตลาด แต่กฎเกณฑ์สมัยใหม่ปรากฏตามมาตรา 6 ของข้อตกลงแกตต์ (2490) ที่กำหนดให้ประเทศสมาชิกเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้เมื่อการทุ่มตลาดเป็นเหตุให้เกิด หรือคุกคามว่าจะเกิดความเสียหายอันสำคัญต่ออุตสาหกรรม หรือเป็นอุปสรรคอันสำคัญในการก่อตั้ง หรือพัฒนาอุตสาหกรรมภายใน แล้วอย่างไรจึงจะถือว่ามีการทุ่มตลาดเกิดขึ้นแล้ว การขายสินค้าขาดทุนเข้าข่ายการทุ่มตลาดใช่หรือไม่ จะได้นำเสนอต่อไป

ความหมายของการทุ่มตลาด

ต้นกำเนิดของการทุ่มตลาดมีรากฐานมาจากความแตกต่างของกฎหมาย และนโยบายเศรษฐกิจของประเทศในตลาดสองตลาด โดยเป็นความแตกต่างที่เป็นปกติ และสมเหตุสมผล หากยังคงไม่มีการตกลงเกี่ยวกับมาตรฐาน หรือกฎกติกาเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ

ภายหลังการเจรจาอบูรุกวัย (Uruguay Round ปี 1986 - 1994 หรือ 2529 - 2537) หลายปี ประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization - WTO) ได้ประนีประนอม และมี

ข้อตกลงการตอบโต้การทุ่มตลาดที่มีชื่อว่า Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994 (หรือข้อตกลงแกตต์ 2537) ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ประเทศสมาชิกทุกประเทศต้องปฏิบัติตาม เนื่องจากประเทศที่เข้าเป็นสมาชิกต้องยอมผูกพันในทุกความตกลงภายใต้ WTO (Single Undertaking)

มาตรา 2 ของข้อตกลงแกตต์ปี 2537 บัญญัติว่า การทุ่มตลาด (Dumping) คือ การส่งออกที่มีการตั้งราคาส่งออกต่ำกว่ามูลค่าปกติ (Normal Value) ของสินค้าชนิดเดียวกัน

ต้นกำเนิดของการทุ่มตลาดมีรากฐานมาจากความแตกต่างของกฎหมาย และนโยบายเศรษฐกิจของประเทศในตลาดสองตลาด

ราคาส่งออก (Export Price) คือ ราคาสินค้าที่ผู้ส่งออกขายให้แก่ผู้นำเข้าอิสระ หรือตัวแทนจำหน่ายในต่างประเทศซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยราคาร้านนั้นต้องเป็นราคาขายให้แก่ผู้ซื้ออิสระทอดแรก (First Independent Buyer)

มูลค่าปกติ (Normal Value) คือ ราคาของสินค้าชนิดเดียวกันที่ขายในประเทศผู้ส่งออก/ผู้ผลิต หรือราคาส่งออกไปยังประเทศที่สาม (Third Country) หรือราคาที่คำนวณจากต้นทุนการผลิต บวกต้นทุนการบริหารและการขาย บวกกำไร

การใช้ราคาส่งออกสินค้าเหมือนกันไปประเทศที่สาม หรือสร้างราคาโดยใช้ราคาต้นทุนการผลิตสินค้า บวกค่าใช้จ่ายในการบริหาร การจัดจำหน่าย และผลกำไร เพื่อเป็นมูลค่าปกติแทน เป็นกรณีไม่ปกติ ทำให้ไม่สามารถหามูลค่าปกติได้

โดยกรณีไม่ปกติ ได้แก่ ไม่มีการจำหน่ายสินค้านั้นในประเทศที่ส่งออก หรือไม่มีการจำหน่ายสินค้านั้นตามร้านค้าปกติทั่วไป หรือสถานการณ์พิเศษของตลาด (Particular Market Situation - ข้อตกลงไม่ได้ให้ความหมายที่ชัดเจน อีกทั้งองค์กรระงับข้อพิพาทของ WTO ก็ยังไม่เคยมีข้อวินิจฉัยในเรื่องนี้) หรือการจำหน่ายสินค้านั้นในประเทศที่ส่งออกมีมูลค่าน้อยกว่าร้อยละ 5 ของมูลค่าการส่งออกประเทศที่ไต่สวนการทุ่มตลาด

ประเทศส่งออกที่มีระบบเศรษฐกิจที่มีใช้แบบตลาด (Non-Market Economy) เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จะมีการแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐบาล ทำให้เกิดการบิดเบือนต้นทุนการผลิต และราคาตลาด มูลค่าปกติจึงอาจคำนวณจากข้อมูลของประเทศที่สาม (Third Country Constructed Value)

ข้อตกลงแอกต์ปี 2537 ยอมรับวิธีการคำนวณ 2 วิธี คือ เปรียบเทียบมูลค่าปกติ กับราคาส่งออกที่แท้จริง กับราคาส่งออกที่แท้จริง ที่แท้จริง

มาตรา 6 ของข้อตกลงแอกต์ปี 2537 ไม่ได้มีบทบัญญัติห้ามมิให้มีการทุ่มตลาดโดยตรง เพียงแต่ให้ประเทศภาคีสมาชิกองค์การการค้าโลกตระหนักว่าการทุ่มตลาดเป็นสิ่งต้องห้าม หากการทุ่มตลาดนั้นก่อให้เกิด หรือคุกคามว่าจะเกิดความเสียหายที่สำคัญ (Material Injury) ต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ

ซึ่งหากประเทศผู้นำเข้าสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีการทุ่มตลาดจากประเทศคู่ค้าส่งออกที่ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศคนรัฐบาลประเทศผู้นำเข้านั้นสามารถเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ โดยอากรที่เรียกเก็บต้องไม่สูงกว่าส่วนเหลืออมการทุ่มตลาด (Margin of Dumping) กล่าวคือ การเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ต้องเข้าเงื่อนไขทั้ง 3 ข้อ คือ มีการทุ่มตลาดมีความเสียหายร้ายแรง และมีความสัมพันธ์ระหว่างการทุ่มตลาดกับความเสียหาย โดยต้องพิสูจน์ว่าความเสียหายนี้ไม่ได้เกิดจากปัจจัยอื่น

ส่วนเหลืออมการทุ่มตลาด ข้อตกลงแอกต์ปี 2537 ยอมรับวิธีการคำนวณ 2 วิธี คือ เปรียบเทียบมูลค่าปกติที่แท้จริงกับราคาส่งออก

ถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และเปรียบเทียบมูลค่าปกติกับราคาส่งออกตามรายการซื้อขายเป็นครั้งๆ ไป (Transaction to Transaction Basis) ซึ่งปกติจะคำนวณจากราคาหน้าโรงงาน (Ex-Factory Price)

การคำนวณค่าถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก บางประเทศเมื่อคำนวณได้ค่าส่วนเหลือจากการทุ่มตลาดบางรายการเป็นค่าลบ ก็จะเปลี่ยนค่าเป็นศูนย์ หรือไม่นำมารวมในการหาค่าเฉลี่ย ซึ่งเรียกว่า วิธี Zeroing วิธี การคำนวณนี้ทำให้ค่าเฉลี่ยของส่วนเหลือจากการทุ่มตลาดสูงกว่าการ ถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามปกติ

ประเภทของการทุ่มตลาด

แนวคิดเรื่องการทุ่มตลาดมีมาช้านาน และหลายรูปแบบ เช่น การทุ่มตลาดชั่วคราว (เพื่อการล้างสต็อกผลผลิตส่วนเกิน) การทุ่มตลาดระยะสั้น (เมื่อราคาสินค้าตกต่ำ หรือเพื่อหาตลาดใหม่ หรือเพื่อการแข่งขัน) การทุ่มตลาดระยะยาว (เพื่อรักษาระดับกำลังการผลิตโดย ไม่มีการตัดราคาในประเทศ) Government-supported Dumping (การอุดหนุนการผลิตของภาครัฐที่เกื้อกูลให้ต้นทุนการผลิตต่ำกว่าที่ควร) Tactical or Strategic Dumping and Discriminatory Pricing (การขายสินค้าเดียวกันในราคาต่างกันที่ตลาดต่างกัน เป็นการทุ่มตลาดเชิงกลยุทธ์) Predatory-pricing Dumping (การแข่งขันตัดราคาเพื่อลดจำนวนคู่แข่ง) Market-expansion Dumping (เพื่อขยายตลาด ยิ่งราคาสินค้าในประเทศสูงมากเท่าไร ยิ่งสนับสนุนราคาส่งออกให้ต่ำลงมากขึ้น) และ Cyclical Dumping (เพื่อกำจัดผลผลิตส่วนเกินจำนวนมากในขณะที่ความต้องการสินค้าอยู่ในช่วงขาลง) เป็นต้น

ชุมชนนักเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศในปัจจุบันได้จำแนกประเภทการทุ่มตลาดที่สำคัญเป็น 3 ประเภท ประกอบด้วย การทุ่มตลาดแฝง การทุ่มตลาดทางอ้อม และการทุ่มตลาดขั้นที่สอง โดยการทุ่มตลาดแฝง (Hidden Dumping) บัญญัตินิยามในมาตรา 6 ของข้อตกลงภาคที่ 6 เป็นการขายสินค้าที่ผู้นำเข้าขายในราคาต่ำกว่าราคาที่ระบุไว้ในใบแจ้งราคาสินค้าของผู้ส่งออก โดยผู้ส่งออกมีความเกี่ยวข้องกับผู้นำเข้า แล้วราคาสินค้าที่ขายยังต่ำกว่าราคาสินค้าของประเทศผู้ส่งออกอีกด้วย คือ การทุ่มตลาดผ่านการถ่ายทอราคานั้นเอง

การทุ่มตลาดทางอ้อม (Indirect Dumping) เกิดจากการที่สินค้านำเข้าผ่านประเทศที่สาม โดยประเทศที่สามมิได้ถือว่ามี การทุ่มตลาด แม้ว่าราคานำเข้าจะต่ำเกินกว่าที่สมควรก็ตาม สำหรับการทุ่มตลาดขั้นที่สอง หรือการทุ่มตลาดขั้นทุติยภูมิ (Secondary Dumping)

เกิดเมื่อมีการส่งออกสินค้าที่มีส่วนประกอบมาจากสินค้านำเข้า โดยเชื่อว่าสินค้านำเข้านั้นมีการทุ่มตลาด

อย่างไรเป็นความเสียหาย

มาตรา 3 ของข้อตกลงภาคที่ 6 ปี 2537 ให้นิยามของความเสียหายจากการทุ่มตลาดเป็น 3 กรณี คือ ความเสียหายอันสำคัญต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ การคุกคามที่จะก่อให้เกิดความเสียหายอันสำคัญต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ หรือการขัดขวางอันสำคัญต่อการจัดตั้งอุตสาหกรรมนั้น

มาตรา 3.4 กำหนดไว้ 15 ปัจจัยในการพิจารณาว่าการทุ่มตลาดมีผลต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศหรือไม่ ประกอบด้วย การลดลงของยอดขายของกำไร ของผลผลิต ของส่วนแบ่งตลาด ของประสิทธิภาพของการผลิต และของผลตอบแทนจากการลงทุน ทั้งที่เป็นจริง และที่อาจเกิดขึ้น การใช้กำลังการผลิต ปัจจัยที่มีผลต่อราคาภายในประเทศ ขนาดของส่วนเหลือจากการทุ่มตลาด ผลต่อค่าจ้างแรงงานต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมภายในประเทศ และต่อความสามารถในการเพิ่มทุนหรือการลงทุน รวมถึงผลเสียหายต่อกระแสเงินสด ผลต่อสินค้านำเข้า และผลต่อการจ้างงาน

ทั้งที่เป็นจริง และที่อาจเกิดขึ้น โดยต้องพิจารณาครบทั้ง 15 ปัจจัยทางปฏิบัติจริงก็มักนำมาพิจารณาไม่ครบ ขณะที่ข้อตกลงแกตต์ก็ได้ระบุให้ใช้วิธีการวิเคราะห์ใด หลายประเทศใช้วิธีวิเคราะห์แนวโน้มของปัจจัยเหล่านี้ แล้วใช้ดุลยพินิจตัดสินว่ามีความเสียหายหรือไม่

การอุดหนุนเป็นการก่อกวนตลาดหรือไม่

การก่อกวนตลาดกับการนำเข้าสินค้าที่ได้รับประโยชน์จากการอุดหนุนถือเป็นคนละส่วนกัน โดยการก่อกวนตลาด หมายถึง การที่หน่วยผลิตใดเห็นข้อได้เปรียบจากการกำหนดราคาแบบแบ่งแยกตลาด และดำเนินการเช่นนั้นโดยอาศัยทรัพยากรของตนเอง ขณะที่การอุดหนุนเป็นการให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐแก่อุตสาหกรรมนั้นๆ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการอุดหนุน หรือการก่อกวนตลาด ต่างก็ส่งผลกระทบต่อตลาดสินค้านำเข้าได้อย่างไม่แตกต่างกัน

การขายสินค้าต่ำกว่าทุนเป็นการก่อกวนตลาดหรือไม่

การพิสูจน์ว่ามีการก่อกวนตลาดหรือไม่ จะเปรียบเทียบราคาสินค้าหน้าโรงงานของประเทศผู้ส่งออกกับราคาขายสินค้านั้น ณ ชายแดนของประเทศผู้นำเข้า ซึ่งได้หักต้นทุนค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากสินค้าออกจากโรงงานแล้ว ฉะนั้น ราคาขายที่ต่ำกว่าราคาในประเทศจึงอาจไม่ใช่จำนวนเดียวกับราคาขายในราคาที่ต่ำกว่าทุน โดยที่การก่อกวนตลาดเป็นกรณีที่ ประเทศผู้ส่งออกขายสินค้าในราคาต่ำกว่าราคาภายในประเทศ หรือต่ำกว่าราคาส่งออกในประเทศคู่ค้าอื่นๆ หรือการขายสินค้าในราคาต่ำกว่าต้นทุนการผลิตของสินค้านั้น

การขายสินค้าต่ำกว่าทุน เป็นกรณีที่ผู้ประกอบการผลิต หรือจำหน่ายสินค้าในประเทศ ขายสินค้าในราคาต่ำกว่าต้นทุนที่ผลิต หรือซื้อ มา ซึ่งเป็นการขายสินค้าที่ยอมขาดทุน ซึ่งผิดวิสัยปกติของการประกอบธุรกิจที่แสวงหากำไร เว้นแต่กรณีจำเป็น เช่น สินค้าตกทุน

**การก่อกวนตลาดเป็นกรณีที่ประเทศผู้ส่งออก
ขายสินค้าในราคาต่ำกว่าราคาภายในประเทศ
หรือต่ำกว่าราคาส่งออกในประเทศคู่ค้าอื่นๆ
หรือการขายสินค้าในราคาต่ำกว่า
ต้นทุนการผลิตของสินค้านั้น**

ล้ำสมัย ใกล้เคียงอายุ หรืออยู่ในช่วงตลาดกำลังวัย เป็นต้น

การขายสินค้าขาดทุนโดยไม่มีเหตุสมควร คูเหมือนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค เช่น เกี่ยวกับการก่อกวนตลาด เนื่องจากผู้บริโภคสามารถซื้อของได้ในราคาถูก แต่การขายสินค้าต่ำกว่าทุนอาจมีเจตนาแอบแฝง เช่น ขจัดคู่แข่งหรือกีดกันรายใหม่ เมื่อคู่แข่งสู้ราคาไม่ได้ ที่สุดก็เลิกกิจการไป หรือรายใหม่ไม่สามารถเข้าสู่ตลาด ก็จะเกิดการผูกขาดส่งผลเสียต่อผู้บริโภคในที่สุด

การขายสินค้าต่ำกว่าทุนเช่นนี้หลายประเทศจึงมีการตรากฎหมายและกำหนดบทลงโทษเพราะถือว่าเป็นการค้าที่ไม่เป็นธรรม โดยเป็นการกีดกันทางการค้าอีกรูปแบบหนึ่ง ส่วนที่อ้างว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภครวมทั้งผู้ประกอบการรายย่อยอาจยังมีข้อกังขาเนื่องจากราคาถูกเฉพาะบางรายการและบางช่วงเวลาเท่านั้น และซื้อได้ในปริมาณจำกัด การขายสินค้าต่ำกว่าทุนกรณีนี้จึงอาจถือได้ว่าเป็นการค้าที่ไม่เป็นธรรม

กฎหมายการก่อกวนตลาด และมาตรการตอบโต้ในปัจจุบันไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบโต้การก่อกวนตลาดแบบทำลายคู่แข่งเท่านั้น แต่ยังเป็นมาตรการกีดกันทางการค้า และเป็นมาตรการที่คุ้มครองกลุ่มผู้ผลิตที่ครอบงำตลาดในประเทศ โดยที่การอุดหนุนเป็นการคนละแบบกับการก่อกวนตลาด แต่การขายสินค้าราคาต่ำกว่าทุนสามารถนำไปสู่การก่อกวนตลาดได้

มาตรการตอบโต้ การทุ่มตลาดเชิงรูปแบบ

โลกยุคโลกาภิวัตน์เปิดช่องทางการค้าระหว่างประเทศที่ขยายตัว และเป็นไปโดยเสรี ด้วยการเปิดตลาดสินค้าประเภทต่างๆ เมื่อขยายไปสู่ระหว่างประเทศ เท่ากับสู้สังเวียนแห่งการแข่งขันในเวทีโลก ผู้ประกอบการต้องทำให้สินค้าของตนแข่งขันได้ ราคาสินค้าเป็นยุทธวิธีสำคัญในช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดในตลาดการค้าของประเทศนำเข้า ด้วยการขายสินค้าในประเทศนำเข้าในราคาต่ำกว่าราคาที่ขายในประเทศผู้ส่งออก เข้าข่ายการทุ่มตลาด (Dumping) มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดจึงเข้ามามีบทบาท

อย่างไรเป็นการทุ่มตลาด

มาตรา 2 ของข้อตกลงแกตต์ปี 2537 (Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994) บัญญัติรูปแบบของการกระทำที่เข้าข่ายการทุ่มตลาดไว้ว่า การส่งสินค้าเข้าไปในประเทศอื่นในราคาต่ำกว่าราคาปกติของสินค้า โดยการขายสินค้าในราคาส่งออกต่ำกว่าราคาเปรียบเทียบของสินค้า/ผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกัน (Like Product) ที่ใช้บริโภคภายในประเทศผู้ส่งออก

หากไม่มีราคาขายของสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศผู้ส่งออก ให้ใช้ราคาที่ประเทศนั้นส่งไปขายยังประเทศที่สาม หรือใช้ราคาที่คำนวณจากต้นทุนการผลิต บวกค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ค่าใช้จ่ายในการขาย และอื่นๆ รวมทั้งกำไรที่ควรจะได้รับ ถือเป็นราคาปกติ (Normal Value) และเปรียบเทียบกับราคาส่งออก (Export Value) ไปยังประเทศนำเข้า เพื่อหาส่วนเหลือของการทุ่มตลาด (Dumping Margin)

ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด คำนวณได้จากค่าถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของทั้งราคาส่งออก และราคาปกติ หรือคิดจากราคาทั้งสองที่กระทำในธุรกรรมต่อธุรกรรม การกำหนดวิธีการคิดถัวเฉลี่ยไว้ เพื่อมิให้นำวิธีอื่นที่แตกต่างมาใช้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อส่วนเหลือมราคาที่เกิดจากความไม่จริง

องค์ประกอบสำคัญที่ต้องพิสูจน์ เพื่อให้สามารถนำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้ได้ มี 2 ประการ ได้แก่ การพิสูจน์การกระทำการทุ่มตลาด โดยการเปรียบเทียบราคาปกติ และการพิสูจน์ความเสียหาย อันเป็นผลมาจากการทุ่มตลาด

องค์ประกอบเพื่อเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด

องค์ประกอบสำคัญที่ต้องพิสูจน์เพื่อให้สามารถนำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมาใช้ได้มี 2 ประการ ได้แก่ ประการแรกเป็นการพิสูจน์การกระทำการทุ่มตลาด โดยการเปรียบเทียบราคาปกติ และราคาส่งออก เพื่อให้ทราบถึงส่วนเหลือมราคาสินค้า และประการที่สองเป็นการพิสูจน์ความเสียหาย อันเป็นผลมาจากการทุ่มตลาด โดยแม้จะแยกการพิสูจน์ แต่เกี่ยวเนื่องกันอยู่ เพราะหากขาดองค์ประกอบใดก็มีอาการกระทำการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้

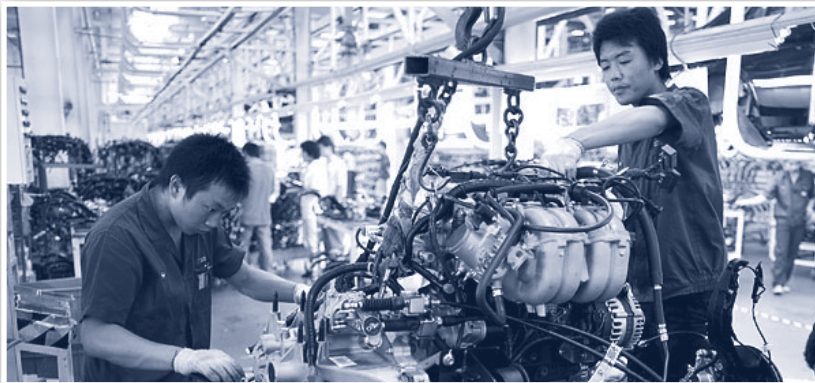
การพิสูจน์ว่ามีการทุ่มตลาด

การเปรียบเทียบราคา มาตรา 2.2 และเชิงอรรถ 2 ของข้อตกลงภาค 2537 ให้คำนิยามถึงการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันมาใช้กำหนดมูลค่าปกติได้เฉพาะการจำหน่ายผลิตภัณฑ์นั้นคิดเป็นร้อยละ 5 หรือมากกว่าร้อยละ 5 ของการจำหน่ายไปยังประเทศผู้นำเข้า แต่ถึงอย่างไรก็ตาม อาจยอมรับตัวเลขที่ต่ำกว่าได้ หากมีเหตุอันสมควรที่อาจเกิดขึ้นได้ในกรณีอื่น

ข้อตกลงฯ มิได้กำหนดลำดับความสำคัญว่าควรใช้วิธีใดก่อน แล้วแต่ข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี และยังมีการหาราคา หรือมูลค่าปกติในกรณีพิเศษกรณีนำเข้าสินค้าจากประเทศที่มีการผูกขาดโดยส่วนใหญ่ หรือโดยสมบูรณ์ (Non-Market Economy) จะไม่สามารถหามูลค่าปกติ เนื่องจากรัฐบาลมีบทบาทในการกำหนดราคาวัตถุดิบ กรณีเช่นนี้ผู้ไต่สวนสามารถใช้ดุลยพินิจในการเปรียบเทียบที่เหมาะสม

มาตรา 2.6 ของข้อตกลงภาค 2537 ให้นิยามสินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่**เหมือนกัน (Like Product)** ว่าหมายถึงผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นอย่างเดียวกัน คือเหมือนกับผลิตภัณฑ์ที่พิจารณาทุกประการ

หรือหากไม่มีผลิตภัณฑ์ชนิดนั้น ผลิตภัณฑ์อื่นที่แม้ไม่เหมือนทุกประการ ก็ให้พิจารณาจากลักษณะที่เหมือนกันอย่างมาก ข้อตกลงฯ ไม่ได้กำหนดรายละเอียดไว้ ทางปฏิบัติแต่ละประเทศสมาชิกก็จะสร้างกฎเกณฑ์เป็นกรณีๆ ไป เช่น คุณสมบัติด้านกายภาพ การจัดหมวดหมู่ของระบบศุลกากร (Tariff Classification) ข้อกำหนดของอุตสาหกรรม ราคา คุณภาพ วัสดุที่ใช้ เทคโนโลยีและวิธีการผลิต ช่องทางการจำหน่าย ประโยชน์ใช้สอยและการทำงานของสินค้า ชื่อเสียงและตราของสินค้า เป็นต้น

การพิสูจน์ความเสียหาย

การพิสูจน์ความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่อุตสาหกรรมภายในประเทศที่นำเข้า อันเป็นผลจากการนำเข้าสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่ทุ่มตลาด ซึ่งข้อตกลงฯ ตีความความหมายของความเสียหายจากการทุ่มตลาดไว้เป็น 3 แบบ คือ ความเสียหายอย่างมาก (Material Injury) ต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ การคุกคามว่าจะเกิดความเสียหายกับอุตสาหกรรมภายในประเทศ (Threat of Material Injury) และการชะงักงันอย่างรุนแรงในการจัดตั้งอุตสาหกรรมเช่นว่านั้น (Material Retardation of the Establishment of such an Industry)

การพิสูจน์ความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ อุตสาหกรรมภายในประเทศที่นำเข้า คือ ความเสียหายอย่างมาก ต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ การคุกคามว่าจะเกิดความเสียหายกับ อุตสาหกรรมภายในประเทศ และการชะงักงันอย่างรุนแรงในการจัดตั้ง อุตสาหกรรมเช่นว่านั้น

การพิจารณาความเสียหายจะพิจารณาจากหลักฐานสนับสนุน และตรวจสอบอย่างมีหลักเกณฑ์ เช่น มีการนำเข้าปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างมาก มีการตัดราคาอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันกับสมาชิกผู้นำเข้า ตรวจสอบผลกระทบจากการทุ่มตลาดที่มีต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประเมินปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องทั้งหมดด้วย

นิยามของอุตสาหกรรมภายใน

มาตรา 4 ของข้อตกลงแกตต์ปี 2537 ให้ความหมายของอุตสาหกรรมภายใน (Domestic Industry) ไว้ว่า ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในประเทศทั้งหมด หรือผู้ผลิตในประเทศซึ่งมีผลผลิตรวมกันได้เป็นสัดส่วนข้างมากของปริมาณการผลิตภายในประเทศของผลิตภัณฑ์นั้น ยกเว้นในกรณีที่ผู้ผลิตเหล่านั้นมีความเกี่ยวข้องกับผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า หรือผู้ผลิตนั้นเองเป็นผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ถูกกล่าวหา กรณีนี้อุตสาหกรรมภายในจะหมายถึง ผู้ผลิตส่วนที่เหลือ

กระบวนการโต้สวนตามมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด

ก่อนการโต้สวนการทุ่มตลาด ผู้มีอำนาจโต้สวนการทุ่มตลาดสินค้าต้องตรวจสอบว่า ผู้ยื่นคำร้องเป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมภายในหรือไม่ โดยต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ผลิตภายในที่มีปริมาณการผลิตรวมมากกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตสินค้าเหมือนกันในประเทศ เมื่อรวมทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายค้านคำร้อง

แล้วฝ่ายสนับสนุนคำร้องมีปริมาณการผลิตรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ของปริมาณการผลิตสินค้าเหมือนกันในประเทศ ตามมาตรา 5.4 ของข้อตกลงแอกต์ปี 2537

ผู้มีอำนาจไต่สวนต้องปฏิเสธคำร้อง หรือยุติการไต่สวน เมื่อเข้ากรณีใดกรณีหนึ่งใน 3 กรณี กล่าวคือ กรณีไม่มีหลักฐานเพียงพอเกี่ยวกับการทุ่มตลาด หรือความเสียหาย หรือกรณีส่วนเหลือของการทุ่มตลาดมีค่าต่ำกว่าร้อยละ 2 ของราคาส่งออก (De Minimis) หรือกรณีสินค้าทุ่มตลาดมาจากประเทศใดประเทศหนึ่งมีปริมาณน้อยกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณสินค้าเหมือนกันที่นำเข้าโดยรวมของประเทศที่ถูกทุ่มตลาด (ยกเว้นกรณีที่นำเข้าจากหลายประเทศ และปริมาณรวมของสินค้าทุ่มตลาดจากหลายประเทศเกินร้อยละ 7 ของการนำเข้ารวม) ตามมาตรา 5.8 ของข้อตกลงแอกต์ปี 2537

มาตรา 5.10 ยังกำหนดเวลาในการไต่สวนที่ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 1 ปี หากมีการยืดเวลาต้องไม่เกิน 18 เดือน เมื่อไต่สวนพบว่า มีการทุ่มตลาดเกิดขึ้น และผลของการทุ่มตลาดก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน ประเทศผู้นำเข้าจะมีสิทธิ์จัดเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ไม่เกิน 5 ปี เว้นแต่ผู้ที่มีอำนาจเห็นว่า จำเป็นต้องใช้มาตรการตอบโต้ที่ต่อเนื่องไป ก็ให้ดำเนินการทบทวน โดยต้องไต่สวนตามระยะเวลาที่กำหนดทำนองเดียวกัน

การใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดของต่างประเทศ

ก่อนจัดตั้งองค์การการค้าโลก (World Trade Organization - WTO) ในปี 2538 สหรัฐฯ เป็นผู้ใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมากที่สุดในโลก แต่หลังจากจัดตั้ง WTO แล้ว อินเดียแซงสหรัฐฯ มาเป็นที่หนึ่ง โดยสหรัฐฯ มาเป็นที่สอง ซึ่งมีจีนเป็นประเทศที่ถูกตอบโต้การทุ่มตลาดมากที่สุด

ประเทศต่างๆ มีลักษณะหลักในการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด เช่น หน่วยงานที่รับผิดชอบทุกประเทศตั้งหน่วยงานรัฐทำหน้าที่เฉพาะรับผิดชอบการไต่สวนการทุ่มตลาด และความเสียหาย ขณะที่เจ้าหน้าที่

ที่รับผิดชอบก็สามารถใช้ดุลยพินิจได้ไม่ใช่น้อย โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบแยกเป็น 2 ระบบ คือ ระบบแรกที่ใช้ในสหรัฐฯ และแคนาดา ที่แยกหน่วยงานที่รับผิดชอบการไต่สวนการทุ่มตลาดกับการไต่สวนความเสียหายออกจากกัน เป็นสองหน่วยงาน ระบบที่สองใช้ในสหภาพยุโรป ออสเตรเลีย อินเดีย และไทย ที่ให้หน่วยงานเดียวรับผิดชอบทั้งการไต่สวนการทุ่มตลาดและความเสียหาย โดยที่ระบบสองหน่วยงานอาจให้ผลการไต่สวนที่ถูกต้องกว่าเพราะทั้งสองหน่วยงานต้องให้ความเห็นตรงกัน ขณะที่ระบบหน่วยงานเดียวมีข้อดี คือ สามารถประหยัดค่าใช้จ่าย เวลา และยังมีหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง

นอกจากนั้น ระบบการเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด สหรัฐฯ และแคนาดา กำหนดอัตราอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเท่ากับส่วนเหลือของการทุ่มตลาด (Dumping Margin) เรียกว่า ระบบ Full Duty Rule แต่สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย และไทย จะใช้ระบบ Lesser Duty Rule ซึ่งเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเพียงเพื่อขจัดความเสียหาย และจะเกินกว่าส่วนเหลือของการทุ่มตลาดไม่ได้ ระบบนี้จึงต้องคำนวณทั้งอัตราความเสียหาย (Injury Margin) และส่วนเหลือของการทุ่มตลาด อัตราอากรตอบโต้การทุ่ม

**หลังจากจัดตั้ง WTO แล้ว
ผู้ใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด คือ
ประเทศอินเดียโดยแซงสหรัฐฯ มาเป็นที่หนึ่ง
จีนเป็นประเทศที่ถูกตอบโต้การทุ่มตลาดมากที่สุด**

ตลาดเท่ากับอัตราความเสียหาย ในกรณีที่อัตราความเสียหายต่ำกว่า ส่วนเหลือจากการทุ่มตลาด ในทางกลับกัน ถ้าอัตราความเสียหายสูงกว่า อัตราอากรก็จะเท่ากับส่วนเหลือจากการทุ่มตลาด คดีที่สหภาพยุโรปเก็บ อากรตอบโต้การทุ่มตลาดประมาณครึ่งหนึ่งเก็บตามอัตราความเสียหาย

สหภาพยุโรป กำหนดอัตราความเสียหาย 2 วิธี คือ Price Undercutting Method และ Price Underselling Method/Target Prices โดย Price Undercutting Method เป็นการเปรียบเทียบราคา ถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของราคาขายของสินค้ากับราคาสินค้าของผู้ผลิต ภายใน ผลต่างเป็นอัตราความเสียหาย ถ้าราคาขายสินค้านำเข้าสูงกว่า ราคาสินค้าของผู้ผลิตภายใน อัตราความเสียหายมีค่าเท่ากับศูนย์ ขณะที่ Price Underselling Method/Target Prices ผู้ผลิตในสหภาพยุโรปต้อง ลดราคาเพื่อการแข่งขันกับสินค้าทุ่มตลาด

ราคา Target Price ของผู้ผลิตภายในสหภาพยุโรป มาจากผลรวม ของต้นทุนการผลิต ต้นทุนการขาย ต้นทุนการบริหาร และอัตรากำไร เป้าหมาย เปรียบเทียบกับราคาขายของสินค้านำเข้า ผลต่างเป็นอัตรา ความเสียหาย แต่หากราคาสินค้านำเข้าสูงกว่า Target Price อัตรา ความเสียหายจะเป็นศูนย์ ผลลัพธ์อัตราความเสียหายของวิธีที่สองจะสูง กว่าวิธีแรก

ไทยใช้สหภาพยุโรปเป็นแม่แบบ โดยใช้กฎ Lesser Duty Rule ซึ่ง ทางปฏิบัติกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ จะใช้วิธีที่สอง คือ Price Underselling Method/Target Prices กำหนดอัตราความเสียหาย

สำหรับการใช้ความตกลงเพื่อระงับการทุ่มตลาดระหว่างเจ้าหน้าที่ กับผู้ส่งออก (หรือผู้ทุ่มตลาด) โดยการปรับราคาสินค้าส่งออกที่เรียก ว่า Price Undertakings นั้น เป็นที่นิยมใช้ในสหภาพยุโรป และ ออสเตรเลีย ขณะที่สหรัฐฯ และแคนาดามักจะไม่ใช้วิธีนี้ ส่วนไทยยัง ไม่เคยใช้เลย

การทุ่มตลาดยังส่งผลให้ ประเทศผู้ใช้มาตรการ ตอบโต้การทุ่มตลาด มีสวัสดิการโดยรวมลดลง

มาตรา 6 ของข้อตกลงแกตต์ปี 2537 มีบทบัญญัติรายละเอียด แต่ หลักเกณฑ์ และคำจำกัดความยังขาด ความชัดเจนในบางเรื่อง เปิดช่องให้ สามารถใช้ดุลยพินิจ หรือกำหนด กฎเกณฑ์ของตน ส่งผลให้มีการใช้ มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อกีดกัน ทางการค้า หรือคุ้มครองอุตสาหกรรม ภายในเป็นส่วนมาก อีกทั้งการตอบโต้ การทุ่มตลาดยังส่งผลให้ประเทศผู้ใช้ มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดมีสวัสดิการ โดยรวมลดลง คงมีแค่บริษัทที่ยื่นคำร้อง ขอให้ตอบโต้การทุ่มตลาดได้รับประโยชน์ และท้ายที่สุดราคาของสินค้าที่ถูก ตอบโต้การทุ่มตลาดก็มักจะสูงขึ้นใน สัดส่วนที่มากกว่าอัตราอากรตอบโต้ การทุ่มตลาดเสียอีก

เมื่อมาตรการส่งเสริมการลงทุน เผชิญหน้ากับ มาตรการตอบโต้ ตอนที่ 1

การส่งเสริมการลงทุนมีวิธีการหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการให้สิทธิประโยชน์ยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากร หรือสิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร ซึ่งในระบบย่อยโลกปัจจุบันที่มีการติดต่อค้าขาย และลงทุนข้ามชาติ ก่อเกิดความตกลงระหว่างประเทศที่มุ่งสร้างการค้าการลงทุนที่แข่งขันอย่างเป็นธรรม จึงวางหลักเกณฑ์มาตรการตอบโต้ประเทศสมาชิกที่ใช้สิทธิประโยชน์บางประเภทของการส่งเสริมการลงทุนซึ่งจะได้นำเสนอต่อไป

ในตอนที่ 1 นี้ จะได้นำเสนอถึงองค์การการค้าโลก (World Trade Organization - WTO) ความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ (Agreement on Subsidies and Countervailing Measures - ASCM) ที่ให้นิยามของการอุดหนุน ประเภทของการอุดหนุน การให้โดยเจาะจง และประเภทของการให้โดยเจาะจง

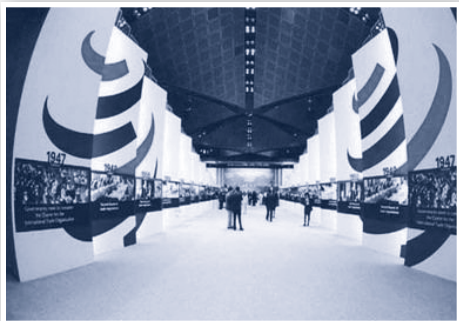
ทำไมต้องมีการส่งเสริมการลงทุน

มาตรการส่งเสริมการลงทุนมีบทบาทสำคัญนับแต่ปี 2503 เป็นต้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อเร่งรัดการพัฒนาเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมของประเทศ อีกทั้งยังยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น โดยมีภาคเอกชนเป็นกลไกหลักสู่การพัฒนา เนื่องจากการลงทุนของภาคเอกชนนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การจ้างงาน การบริหารจัดการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึง

การพัฒนาทรัพยากร และวัตถุดิบภายในประเทศ

โดยที่สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร เป็นมาตรการสำคัญที่ภาครัฐใช้ในการส่งเสริม และชักจูงการลงทุน รวมถึงมาตรการทางการเงิน และมาตรการด้านอื่น เช่น เครดิต คอกเบี้ย เงินกู้ เป็นต้น ล้วนผลักดันให้เกิดการลงทุนข้ามชาติทั้งสิ้น ขณะที่ในโลกของโลกาภิวัตน์ปัจจุบันก็มีการรวมกลุ่มตั้งองค์การระหว่างประเทศสร้างพันธมิตรให้ประเทศสมาชิกต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ที่มาขององค์การการค้าโลก

องค์การการค้าโลก (World Trade Organization - WTO) จัดตั้งเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538 มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เป็นองค์การระหว่างประเทศที่พัฒนามาจากความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on Tariffs and Trade - GATT) เพื่อเป็นเวทีการเจรจาลดอุปสรรคและข้อกีดกันทางการค้า โดยมีกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนให้การค้ามีความเสรียิ่งขึ้นบนพื้นฐานของการแข่งขันที่เป็นธรรม อีกทั้งเป็นเสมือนคนกลางในการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งทางการค้าระหว่างประเทศ เป็นกลไกตรวจสอบ และทบทวนนโยบายการค้าของประเทศสมาชิกอีกด้วย

ASCM เป็นความตกลงที่ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ที่เป็นสารบัญญัติ (Substantive Rules) และหลักเกณฑ์วิธีสบัญญัติ (Procedural Rules) แบ่งเป็น 11 ภาค (Parts) และอีก 7 ภาคผนวก (Annexes)

ความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้

ความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ (Agreement on Subsidies and Countervailing Measures - ASCM) เป็นความตกลงพหุภาคี (Multilateral Agreement) ฉบับหนึ่งในความตกลงขององค์การการค้าโลกที่ขยายความ และกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมจากหลักการที่จะไม่สนับสนุนการอุดหนุนตามหลักการใน GATT ซึ่งประเทศภาคีพึงต้องปฏิบัติตามพันธกรณี โดยเป็นความตกลงทางการค้าที่นอกจากจะผูกพันในฐานะประเทศสมาชิกแล้ว ยังผูกพันและมีผลกระทบต่อภาคเอกชนทั้งทางตรง และทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สืบเนื่องมาจากมาตรการส่งเสริมการลงทุน

หลังจากที่ ASCM มีผลบังคับใช้แล้ว ประเทศสมาชิก WTO รวมถึงประเทศไทยก็ได้นำหลักการ และสาระของ ASCM ไปแปลงสู่กลไกตามกฎหมายภายในของประเทศตน แล้วได้มีการกล่าวหา ดำเนินการไต่สวนกรณีการอุดหนุน และเรียกเก็บอากรตอบโต้การอุดหนุน (Countervailing duty) ต่อสินค้านำเข้าเป็นจำนวนมาก ประเทศไทยก็ถูกกล่าวหา และไต่สวนกรณีการอุดหนุน โดยเฉพาะจากการยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากรภายใต้มาตรการส่งเสริมการลงทุน

ความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้
เป็นความตกลงพหุภาคีที่มีผลกระทบ
ต่อภาคเอกชนทั้งทางตรงและทางอ้อม
โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สืบเนื่องมาจาก
มาตรการส่งเสริมการลงทุน

ASCM เข้ามาส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศผู้ส่งออกสินค้า แล้วเกิดกรณีอุตสาหกรรมภายในของประเทศผู้นำเข้าสินค้าที่เหมือนกันกับสินค้าจากประเทศไทยได้รับความเสียหาย จึงรวมกลุ่มกันไปร้องต่อหน่วยงานภาครัฐของประเทศตน องค์กรภาครัฐของประเทศผู้นำเข้าจึงกล่าวหา และเปิดไต่สวนประเทศไทยภายใต้ ASCM องค์กรภาครัฐของประเทศไทยที่กำกับดูแลในเรื่องนี้คือ กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

นิยามของการอุดหนุน

ASCM ให้ความหมายของการอุดหนุนไว้ที่ Part 1 Article 1 โดยจะถือว่ามีการอุดหนุน หากเข้าองค์ประกอบหลักครบทั้ง 2 ประการ คือ ความช่วยเหลือทางการเงิน (Financial Contribution) และการก่อให้เกิดประโยชน์ (Conferred Benefit)

การให้ความช่วยเหลือทางการเงิน เป็นการสนับสนุนทางการเงิน โดยรัฐบาล หรือองค์กรภาครัฐ (Public Body) ในดินแดนของประเทศสมาชิก หากองค์กรภาครัฐประกอบกิจการเชิงพาณิชย์ก็จะไม่เข้าข่ายตามนิยามของการอุดหนุน เนื่องจากไม่ได้ใช้อำนาจของรัฐ แต่อยู่ภายใต้หลักการควบคุมของภาคเอกชน ฉะนั้น องค์กรภาครัฐไม่ทุกองค์กรที่เข้าข่ายตามนิยามของการอุดหนุน

ความช่วยเหลือทางการเงินครอบคลุมตาม Article 1.1 (a)(1)(i) ของ ASCM กรณีการช่วยเหลือทางการเงินโดยตรงของรัฐ เช่น การให้เปล่า การให้ยืม การให้ทุน การค้ำประกันเงินกู้ เป็นต้น รวมถึงตาม Article 1.1 (a)(1)(ii) ของ ASCM กรณีที่รายได้ของรัฐบาลที่ควรจะได้ขาดหายไป หรือรัฐบาลไม่เก็บรายได้ (otherwise due is foregone or not collected) เช่น การให้สิ่งจูงใจทางการเงินในรูปแบบการให้เครดิตด้านภาษี เป็นต้น

การอุดหนุนเกิดขึ้นเมื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่อุตสาหกรรมหรือผู้ผลิต โดยการเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้รับอยู่ในตลาดตามปกติ

อย่างไรก็ตาม การยกเว้นหรือลดหย่อนอากรหรือภาษี ที่เรียกจากผลิตภัณฑ์ส่งออก ในจำนวนที่ไม่เกินกว่าจำนวนที่ควรเรียกเก็บจริงจะไม่ได้เป็นการอุดหนุน ตามที่ระบุไว้ใน Article 16 ของ GATT เชิงอรรถที่ 1 (Footnote 1) และภาคผนวก 1 ถึง 3 (Annex 1 - 3) ของ ASCM

การอุดหนุนเกิดขึ้นเมื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่อุตสาหกรรม หรือผู้ผลิต โดยการเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้รับอยู่ในตลาดตามปกติ อีกทั้งประโยชน์ที่ให้นั้นต้องเกิดขึ้นจริง ไม่ว่าประโยชน์นั้นจะเกิดขึ้นในเวลาให้ความช่วยเหลือ หรือภายหลังก็ตาม

ประเภทของการอุดหนุน

เมื่อองค์กรภาครัฐ หรือองค์กรที่ใช้อำนาจรัฐให้ความช่วยเหลือทางการเงิน และผู้รับได้รับประโยชน์นั้นถือว่า การอุดหนุนได้เกิดขึ้นแล้ว แต่การอุดหนุนนั้นประเทศสมาชิกสามารถกระทำได้ตามพันธกรณีหรือไม่ ก็อยู่ที่ว่าเป็นการอุดหนุนประเภทใด ประกอบด้วยการอุดหนุนต้องห้าม (Prohibited Subsidies or Red Light Subsidies) ตาม Part 2 Article 3 ของ ASCM

ตอบโต้ โดยการอุดหนุนโดยเจาะจงนี้ เป็นได้ทั้งการอุดหนุนภายในประเทศ (Domestic Subsidies) และการอุดหนุนการส่งออก (Export Subsidies) ซึ่งอาจมาในรูปของการให้โดยเจาะจง คำนึงถึง ไม่ว่าจะเป็นกฎหมาย กฎ ระเบียบ ระเบียบ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข รวมถึงเครื่องมือทางกฎหมายอื่น หรือการให้โดยเจาะจงตามพหุคตินัย ฉะนั้น แม้โดยนิตินัยจะไม่ปรากฏ หากในทางปฏิบัติอุตสาหกรรมได้รับประโยชน์ จากการนั้นก็ถือว่าได้รับการอุดหนุนแล้ว

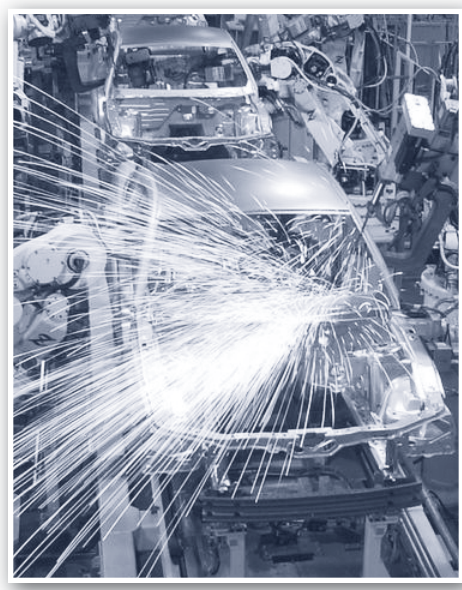
การอุดหนุนที่อาจถูกมาตรการตอบโต้ (Actionable Subsidies, or Yellow or Amber Light Subsidies) ตาม Part 3 Article 5 และการอุดหนุนที่สามารถทำได้ (Non-actionable Subsidies, or Green Light Subsidies) ตาม Part 4 Article 8

การอุดหนุนต้องห้าม แยกเป็น 2 ประเภท คือ การอุดหนุนการส่งออก (Export Subsidies) ที่มีตามกฎหมาย หรือความเป็นจริงที่กำหนดให้การอุดหนุนมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความสามารถในการส่งออก และการกำหนดให้ใช้ชิ้นส่วน หรือวัตถุดิบภายในประเทศ (Local Content Subsidies) ที่มีตามกฎหมาย หรือความเป็นจริง โดยที่การคืนอากร (Duty Drawback) และการชดเชยภาษี (Tax Rebate) จะไม่ถือเป็น การอุดหนุนส่งออก หากการชดเชย หรือให้คืนอากรไม่เกินอากรที่เก็บจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเพื่อส่งออก

การอุดหนุนที่อาจถูกมาตรการตอบโต้ แต่ละประเทศสามารถกระทำได้ แต่อาจถูกประเทศสมาชิก WTO อื่นตอบโต้ได้ ขณะที่การอุดหนุนที่สามารถทำได้จะไม่ถูกตอบโต้ เช่น การอุดหนุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การให้ความช่วยเหลือในพื้นที่ที่ห่างไกล และการอุดหนุนในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม แต่การอุดหนุนนี้ ได้ครบกำหนดเวลาที่ให้ใช้ได้ถึงวันที่ 1 มกราคม 2543 แต่เนื่องจากไม่มีการต่อเวลา ปัจจุบันจึงคงเหลือการอุดหนุนเพียง 2 ประเภทเท่านั้น คือ การอุดหนุนต้องห้าม และการอุดหนุนที่อาจถูกมาตรการตอบโต้

ประเภทของการให้โดยเจาะจง

Article 2.1 ของ ASCM บัญญัติ การให้โดยเจาะจง แยกเป็น 4 ประเภท ประกอบด้วย การให้โดยเจาะจงต่อวิสาหกิจ (Enterprise Specificity) การให้โดยเจาะจงต่ออุตสาหกรรม (Industry Specificity) การให้โดยเจาะจงแก่ภูมิภาค (Regional Specificity) และการอุดหนุนต้องห้าม (Prohibited Subsidies)

การให้โดยเจาะจง (Specificity)

การให้โดยเจาะจง ปรากฏตาม Part 1 Article 2 ของ ASCM การอุดหนุนที่ให้โดยเจาะจงถือเป็นการอุดหนุนที่อาจถูกมาตรการ

หากมีการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขที่มีเหตุผล ในการกำหนดสิทธิ ที่จะได้รับการอุดหนุนจะไม่ถือเป็น การอุดหนุนที่มีลักษณะเจาะจง

การให้โดยเจาะจงต่อวิสาหกิจใด เป็นการอุดหนุนที่เป้าหมายของภาครัฐมุ่งเฉพาะต่อวิสาหกิจใดวิสาหกิจหนึ่ง เป็นการเฉพาะเจาะจง ขณะที่การให้โดยเจาะจงต่ออุตสาหกรรม ภาครัฐมุ่งเฉพาะบางอุตสาหกรรม หรือกลุ่มอุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่งเป็นการเฉพาะ และมุ่งอุดหนุนผู้ผลิตเฉพาะบางส่วน หรือบางภูมิภาคของประเทศในกรณีการให้โดยเจาะจงแก่ภูมิภาค และมุ่งการอุดหนุนสินค้าส่งออก หรือการอุดหนุนให้ใช้ชิ้นส่วนหรือวัตถุดิบภายในประเทศ สำหรับการอุดหนุนต้องห้าม

อย่างไรก็ตาม Article 2.1 (b) ของ ASCM ระบุว่า หากมีการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขที่มีเหตุผล (objective criteria or conditions) ในการกำหนดสิทธิที่จะได้รับการอุดหนุนจะไม่ถือเป็นการอุดหนุนที่มีลักษณะเจาะจง หากสิทธิที่จะได้รับเป็นไปโดยอัตโนมัติ และมีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นั้นอย่างเคร่งครัด โดย Footnote 2 ได้ให้ความหมายของหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขที่มีเหตุผลไว้ว่าหมายถึงหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขที่เป็นกลาง (neutral criteria or conditions) ซึ่งไม่เข้าข้างกิจการหนึ่งกิจการใดเป็นพิเศษ (not favor certain

enterprises over others) และเป็นหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขทางเศรษฐศาสตร์ และใช้ได้โดยทั่วไป เช่น จำนวนลูกจ้าง หรือขนาดของวิสาหกิจ ขณะที่ Article 2.1 (c) ก็ให้นำปัจจัยอื่นมาพิจารณาประกอบ พร้อมกับคำนึงถึงความหลากหลายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ในการพิจารณาว่าเป็นการให้โดยเจาะจงหรือไม่

นอกจากนั้น Article 2.2 ให้แนวทางไว้ว่า การอุดหนุนที่จำกัดให้แก่บางวิสาหกิจที่ตั้งในเขตพื้นที่ภูมิศาสตร์ที่กำหนดถือเป็นการให้โดยเจาะจง แต่หากการอุดหนุนนั้นกระทำเพื่อกำหนดหรือแก้ไขอัตราอากรที่ใช้ทั่วไปในทุกระดับของรัฐบาลจะไม่ถือเป็นการให้โดยเจาะจง

ในตอนที 2 จะได้นำเสนอเรื่องความเสียหาย มาตรการเยียวยา มาตรการตอบโต้ มาตรการอากรตอบโต้การอุดหนุน และกระบวนการของมาตรการอากรตอบโต้การอุดหนุน

คุณใช้สิทธิประโยชน์ ยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ภายใต้บีโอไอถูกต้องแล้วหรือ ตอนจบ

ตอนที่ 1 ได้นำสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 และการใช้สิทธิในกลุ่มที่ 1 ที่เป็นการใช้สิทธิในช่วงเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง

ระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 วรรคสี่

ตอนจบ ที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นการใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อเนื่องจากระยะเวลาตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง

ตอนที่ 2 เป็นการใช้สิทธิในกลุ่มที่ 2 ที่เป็นการใช้สิทธิภายหลัง

สิทธิประโยชน์ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลแยกตามเขตการลงทุน

สิทธิประโยชน์	เขต 1	เขต 2	เขต 3 (36 จังหวัด)		เขต 3 (22 จังหวัด) ในและนอกนิคม/เขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมฯ
			ในนิคม/เขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมฯ (ไม่รวมนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง และนิคม/เขตอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง)	นอกนิคม/เขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมฯ	
มาตรา 35 (1) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตรา ร้อยละ 50 ของอัตราปกติ นับจากวันที่กำหนดระยะเวลา ตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี สิ้นสุดลง	ไม่ได้รับสิทธิฯ	ไม่ได้รับสิทธิฯ	5 ปี	-	5 ปี

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพฯ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 22 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุครธานี แพร่ พะเยา น่าน สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ

สำหรับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา 35 นั้น จะเป็นสิทธิประโยชน์ที่ให้เฉพาะโครงการที่ตั้งอยู่ในเขต 3 เท่านั้น ในตอนที่ 2 ได้แนะนำจังหวัดที่อยู่ในเขตการลงทุน 1 และ 2 สำหรับเขตส่งเสริมการลงทุน 3 ครอบคลุมจังหวัดที่เหลือ 58 จังหวัด แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม 36 จังหวัด และกลุ่ม 22 จังหวัด โดยกลุ่ม 36 จังหวัดจะมีรายได้ของประชากรมากกว่าอีกกลุ่มที่เหลือ

โครงการส่งเสริมการลงทุนที่ตั้งอยู่ในกลุ่ม 22 จังหวัดจะได้สิทธิประโยชน์ตามมาตรา 35 (1) ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในหรือนอกนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรม โดยประกอบด้วย จังหวัดพะเยา น่าน หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี สกลนคร นครพนม กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร อำนาจเจริญ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลกับการหักภาษี ณ ที่จ่าย

การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ ตามมาตรา 35 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 นี้ ผู้จ่ายเงินได้ประเภทที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ยังคงมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามปกติ เนื่องจากการได้รับสิทธิประโยชน์ให้ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีเท่านั้น มิใช่เป็นการลดหย่อนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายร้อยละ 50 ของอัตราปกติแต่อย่างใด

การลดหย่อนภาษีเงินได้ฯ ในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ ผู้จ่ายเงินได้ประเภทที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ยังคงมีหน้าที่ ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามปกติ

การใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อเนื่องจากระยะเวลาตาม มาตรา 31 วรรคหนึ่ง

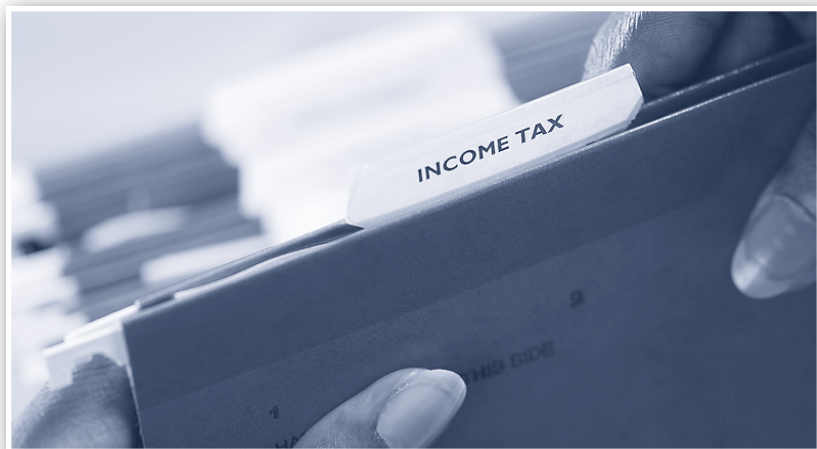
การใช้สิทธิของกลุ่มที่ 3 เป็นการให้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อเนื่องจากระยะเวลาตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง โดยที่มาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 ให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และมาตรา 31 วรรคหนึ่ง

การนับระยะเวลาการใช้สิทธิ์ จะเริ่มตั้งแต่วันที่เริ่มมีรายได้ จากการประกอบกิจการ ตามโครงการที่ได้รับ การส่งเสริมฯ จนครบจำนวน สัดส่วน หรือครบกำหนดเวลา โดยนับวันชนวัน

เป็นการให้สิทธิที่กำหนดตามสัดส่วนของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน

การนับระยะเวลาการใช้สิทธิ์จะเริ่มตั้งแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ จนครบจำนวนสัดส่วนหรือครบกำหนดเวลา โดยนับวันชนวัน การใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อเนื่องจากมาตรา 31 วรรคหนึ่งก็จะเกิดขึ้น ซึ่งเกิดได้ 3 วิธี คือ

วิธีที่ 1 การใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลครบตามจำนวนเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียนก่อนครบกำหนดเวลาที่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลก็จะเริ่มขึ้น

วิธีที่ 2 การใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลครบตามจำนวนเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน พร้อมกับครบกำหนดเวลาที่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลก็จะเริ่มขึ้น

วิธีที่ 3 การใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลยังไม่ครบตามจำนวนเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน แต่ครบกำหนดเวลาที่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลก็จะเริ่มขึ้น

วิธีที่ 1 เกิดได้ในกรณีที่กิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ มีผลประกอบการเป็นกำไรสุทธิในระยะแรกๆ ของโครงการ วิธีที่ 2 ก็มีกำไรสุทธิ แต่โอกาสที่จะเต็มสัดส่วน และครบกำหนดเวลาพร้อมกันเป็นไปได้ค่อนข้างน้อย สำหรับวิธีที่ 3 อาจมีผลประกอบการขาดทุนสุทธิ และ/หรือ กำไรสุทธิจำนวนน้อย ซึ่งไม่ว่าจะเป็นวิธีใดก็ตาม หากการใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลครบจำนวนเงินลงทุน ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน หรือครบกำหนดเวลาที่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ครบอันใดอันหนึ่งก่อน หรือครบจำนวนและครบกำหนดเวลาเมื่อใด การใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 35 (1) ก็จะเริ่มต่อเนื่องทันที

มาตรา 31 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 ให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ไม่กำหนดสัดส่วนของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน การใช้สิทธิ

ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลจะเริ่มขึ้น ต่อเนื่องจากเมื่อครบกำหนดเวลาที่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น

ผลขาดทุนประจำปีกับการใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล

กรณีที่สามารถเกิดขึ้นได้ เมื่อกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ มีผลขาดทุนประจำปียกไป ซึ่งหมายถึง ผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยไม่ต้องนำไปหักออกจากกำไรประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร

ตามนิยามของประกาศกรมสรรพากร เรื่อง การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมฯ ที่ประกาศ ณ วันที่ 22 ธันวาคม 2540 ตามมาตรา 31 วรรคสี่ หลังจากครบจำนวนเงินลงทุน ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน หรือครบกำหนดเวลาที่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้ว ประกอบกับการได้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อเนื่องจากระยะเวลาตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองด้วย ยิ่งกว่านั้นในกิจการก็มีทั้งกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ และที่ไม่ได้รับการส่งเสริมฯ

กรณีเช่นนี้ ให้นำผลขาดทุนประจำปีจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ทั้งจำนวนไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ที่ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตรา

ร้อยละ 50 ของอัตราปกติก่อน ตามมาตรา 31 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 หากยังมีผลขาดทุนประจำปีของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ที่นำมาหักเหลืออยู่อีก

ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จึงมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีนั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมฯ ซึ่งเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราปกติได้ ตามมาตรา 65 ทวิ (12) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 38/2552 เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการนำผลขาดทุนของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่ส่ง ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2552 ได้วางหลักเกณฑ์ไว้

ตอนที่ 1 ได้แนะนำกลุ่มที่ 1 ที่เป็นการใช้สิทธิในระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองนั้น ได้วางหลักในเรื่องของผลขาดทุนประจำปีสะสมมาจากปีก่อนของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ ต้องนำไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก่อน หากยังมีกำไรสุทธิเหลือจึงมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 ทวิ (12) แห่งประมวลรัษฎากรได้

สำหรับในตอนจบ เป็นการใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อเนื่องจากระยะเวลาตามมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ได้วางหลักให้นำผลขาดทุนประจำปีจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ทั้งจำนวนไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ

ซึ่งได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลก่อน หากผลขาดทุนประจำปีที่นำมาหักนั้นยังเหลืออยู่ จึงจะนำผลขาดทุนประจำปีที่เหลือนั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมฯ

ดังนั้น ไม่เพียงผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ต้องจัดทำบัญชีรายรับ และรายจ่ายสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ แยกต่างหากจากกิจการส่วนอื่นเท่านั้น ผลขาดทุนสุทธิที่เกิดขึ้นในกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล จะต้องแยกการนำไปใช้หักกำไรสุทธิต่างหากจากกันด้วย หากผลขาดทุนสุทธียังคงเหลือจึงจะนำไปหักจากกำไรสุทธิของกิจการอีกส่วนหนึ่งได้ โดยกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมฯ สามารถนำผลขาดทุนสุทธียกมาจากรอบระยะเวลาบัญชีก่อนไม่เกิน 5 ปี มาหักจากกำไรสุทธิของรอบปีบัญชีถัดมาได้ ตามมาตรา 65 ทวิ (12) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งจะทำให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ สามารถใช้สิทธิประโยชน์ยกเว้น และลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลภายใต้บีไอไอได้อย่างถูกต้องในที่สุด

**ไม่เพียงผู้ได้รับการส่งเสริมฯ
ต้องจัดทำบัญชีรายรับ และรายจ่าย
สำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ แยกต่างหาก
จากกิจการส่วนอื่นเท่านั้น ผลขาดทุนสุทธิ
และกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ฯ
ก็ให้แยกการนำไปใช้หักกำไรต่างหากจากกัน**

การลงทุนไทยในต่างประเทศ : โอกาส และความเป็นไปได้

บีไอโอโดยความร่วมมือกับสถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดสัมมนาเรื่อง การลงทุนไทยในต่างประเทศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศให้แก่ผู้ประกอบการ รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากภาคเอกชน เพื่อนำไปกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และมาตรการในการส่งเสริมการลงทุนไทยไปยังต่างประเทศ

วิทยากรที่เข้าร่วมสัมมนา มีความเห็นร่วมกันว่าไทยมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปลงทุนในต่างประเทศในกิจการ/อุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน เพื่อเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบ แหล่งแรงงาน และตลาดในประเทศเป้าหมายในเวลาที่เหมาะสม โดยอาจเริ่มจากการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านและควรรใช้ประโยชน์จาก ASEAN Free Trade Agreement (AFTA)

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวเปิดสัมมนา

ดร. อรรถชกา สีนุญเรื่อง เลขาธิการ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้ให้ข้อมูลว่าปัจจุบันหากเปรียบเทียบมูลค่าการลงทุนไทยในต่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เช่น สิงคโปร์ และมาเลเซีย จะพบว่าไทยมีมูลค่าการลงทุนในต่างประเทศโดยรวมจากปี 2523 จนถึงปี 2551 น้อยกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียมาก โดยมีมูลค่าสะสมเท่ากับ 10,857 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4 ของ GDP ทั้งประเทศ ในขณะที่สิงคโปร์และมาเลเซียมีมูลค่าการลงทุนสะสมเท่ากับ 189,094 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และ 67,580 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 103.9 และ 30.4 ของ GDP ตามลำดับ

ดร.สุทัศน์ เศรษฐบุญสร้าง ผู้แทนการค้าไทยให้ความเห็นว่าโลกในปัจจุบันมีลักษณะเป็นโลกาภิวัตน์ ทุกประเทศต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ ไทยเองก็ควรมีการพัฒนา รูปแบบทางธุรกิจ (Business Model) ใหม่ ๆ สำหรับการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งหากพิจารณาจากมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ก็ให้เห็นได้ว่าไทยยังมีโอกาสในการทำธุรกิจและลงทุนในต่างประเทศอีกมาก

ไทยควรใช้ประโยชน์จากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ที่จะเกิดขึ้นภายใน 5 ปี โดยวางแผนการทำธุรกิจและลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านที่จะช่วยลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และสร้างผลกำไร

เสวนา เรื่อง “การลงทุนไทยในต่างประเทศ: วิกฤติ โอกาส และความเป็นไปได้ของนักลงทุนไทย”

โดย ดร.สุทัศน์ เศรษฐบุญสร้าง	ผู้แทนการค้าไทย (ขวาสุด)
นายราเชนทร์ พจนสุนทร	รองปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ลำดับที่ 2 จากขวา)
นายสมพร จิตเป็นธม	รองกรรมการผู้จัดการ ธนาคารเพื่อการส่งออกและ
	การนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM BANK) (กลาง)
<i>โต๊ะซ้าย</i>	
นายสรยุทธ เพ็ญศรีสกุล	ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
	(ลำดับที่ 2 จากซ้าย)
ดร.อรรถกานต์ สันบุญเรือง	เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
	(ซ้ายสุด)

**ไทยมีมูลค่าการลงทุน
ในต่างประเทศ
โดยรวมจากปี 2523
จนถึงปี 2551
น้อยกว่าสิงคโปร์
และมาเลเซียมาก โดยมี
มูลค่าสะสมเท่ากับ
10,857 ล้านเหรียญสหรัฐฯ
หรือคิดเป็นสัดส่วน
ร้อยละ 4 ของ GDP**

เพื่อไม่ให้ไทยพลาดโอกาสในการลงทุนที่จะสร้างกำไรให้แก่ประเทศไทยเองควรศึกษา วิเคราะห์และกำหนดยุทธศาสตร์ของประเทศ ในการเข้าไปลงทุนในต่างประเทศให้ชัดเจน ซึ่งในการดำเนินการสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในต่างประเทศ ที่จะสร้างรายได้ให้แก่ประเทศนี้อาจต้องมีการปรับกฎหมายให้สามารถเอื้อสิทธิและประโยชน์ทางภาษีแก่นักลงทุนที่ไปลงทุนต่างประเทศ

แบบต๋ไทยที่ประสบความสำเร็จในต่างแดน

นายราเชนทร์ พจนสุนทร รองปลัดกระทรวงพาณิชย์ มีความเห็นว่าปัจจุบัน มีการแข่งขันสูงขึ้นทั้งในภาคการผลิต และการตลาด พร้อมกันนั้นก็มีความร่วมมือด้านการค้าการลงทุนเกิดขึ้นในแต่ละภูมิภาคของโลก ไทยมีความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน เพิ่มผลกำไรที่จะเกิดจากห่วงโซ่อุปทาน หรือ value chain

ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศ CLMV (กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม)

ซึ่งรวมถึงการบริหาร แบนด์ และการสร้างแฟรนไชส์ ในประเทศที่เข้าไปทำการค้าและการลงทุน

นอกจากนี้ การเปิดเสรีทางการค้าของกลุ่มประเทศอาเซียน ตามข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน หรืออาฟต้า เป็นจุดเริ่มต้นที่ไทยควรใช้ประโยชน์จากโอกาสและช่องทางทางการลงทุน ที่เกิดขึ้นสำหรับการค้าการลงทุนในประเทศอาเซียน ซึ่งสินค้าไทยมีภาพลักษณ์หรือ Brand image ที่ดีและได้รับความนิยมในตลาดอาเซียน รวมทั้งตลาดอื่นๆ ในเอเชียอยู่แล้ว

มาตรการในการสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ ควรประกอบด้วยมาตรการที่เป็นรูปธรรมในการยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่กำไรจากกิจการที่ดำเนินการและการลงทุนในต่างประเทศที่จะส่งกลับมายังประเทศไทย การให้การสนับสนุนด้านเงินทุน การกู้ยืมโดยภาครัฐ ประกันความเสี่ยงให้แก่ผู้ประกอบการหรือเข้าร่วมลงทุนกับผู้ประกอบการ การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ผ่านธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM Bank) โดยให้กู้ยืมแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ การให้คำปรึกษาด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านการค้าและ

การลงทุนในประเทศที่จะเข้าไปลงทุน ให้แก่ภาคเอกชนขนาดกลางและเล็กที่ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ

กิจการที่มีศักยภาพในการทำธุรกิจ ในต่างประเทศ ไม่จำเป็นต้องเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ประสบความสำเร็จในการทำธุรกิจในต่างประเทศหลายราย เช่น บริษัท เอสพีเฟอร์นิเจอร์ เริ่มทำธุรกิจในต่างประเทศโดยสร้างแบรนด์ของตนเองตั้งแต่ 12 ปีที่แล้ว บริษัท อินเค็กซ์ สร้างแบรนด์ของตนเองในต่างประเทศตั้งแต่ 8 ปีที่แล้ว บริษัท นารายา และ Thann ที่ประสบความสำเร็จในการสร้างแบรนด์ ให้เป็นที่รู้จักในต่างประเทศ

สิ่งที่สำคัญที่สุดในการสร้างแบรนด์ คือ นโยบายธุรกิจของบริษัทที่จะต้องมีความชัดเจนและมีความมุ่งมั่นในการวางแผนและปฏิบัติตามแผนในการสร้างแบรนด์ในต่างประเทศ

สำหรับการสร้างแบรนด์นี้ ผู้ประกอบการอาจเริ่มจากการสร้างฐานตลาดร่วมกับตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่มีประวัติที่ดีในการดำเนินธุรกิจร่วมกัน ระยะเวลาอาจเริ่มด้วยการแบ่งปันผลกำไร เมื่อตลาดขยายตัวจนมีขนาดใหญ่ อาจเริ่มลงทุน ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศคู่ค้า รวมทั้งผลิตเพื่อส่งออกจากประเทศคู่ค้า โดยการสร้างสายการผลิตในประเทศคู่ค้านั้น เป็นการสร้างฐานการผลิตใหม่

ความต้องการของภาคเอกชน

การสัมมนาครั้งนี้ มีผู้ประกอบการในภาคกิจการที่มีศักยภาพในการลงทุน

กิจการที่มีศักยภาพในการทำธุรกิจในต่างประเทศ ไม่จำเป็นต้องเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ที่ประสบความสำเร็จในการทำธุรกิจในต่างแดน

ในต่างประเทศ 5 กลุ่มกิจการ ได้แก่ กิจการขนส่ง (Logistics) กิจการสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง กิจการเกษตร ประมง และอาหารแปรรูป กิจการชิ้นส่วนยานยนต์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และกิจการท่องเที่ยว บริการ อสังหาริมทรัพย์ ค่าปลีก

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการในแต่ละประเภท กิจการสรุปได้ ดังนี้

กิจการขนส่ง (Logistics) ควรกระจายศูนย์การขนส่งไปยัง จังหวัดชายแดน มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากเส้นทางระหว่างประเทศ สายต่างๆ ที่ได้ก่อสร้างเชื่อมประเทศในกลุ่มลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ระบบโคเวตาในการทำธุรกิจขนส่งในประเทศเพื่อนบ้านซึ่งได้แก่ ลาว กัมพูชา เวียดนาม รวมทั้งจะต้องพัฒนาระบบเครือข่ายการบริหารจัดการ ระบบข้อมูลสินค้า และเร่งให้มีการดำเนินการตาม Cross Border Transportation Agreement (CBTA)

กิจการสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องหนัง ผู้ประกอบการไทยเห็น โอกาสในการลงทุนในประเทศที่สามารถใช้ประโยชน์จาก Generalized System of Preference (GSP) เช่น การผลิตและส่งออกจากประเทศ ลาว กัมพูชา และมีความเห็นว่ารัฐควรส่งเสริมด้านการตลาด เช่น การจัดแสดงสินค้าในต่างประเทศ การส่งเสริมภาพลักษณ์ของสินค้าไทย

เสวนากลุ่มย่อยสำหรับกลุ่มกิจการเกษตร ประมง อาหารแปรรูป โดย ดร.พรศรี เหล่ารัฐสวัสดิ์ รองกรรมการผู้จัดการ เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ (ลำดับที่ 2 จากซ้าย)

คุณยงค์ ยะคำน: ประธานสมาคมวัฒนธรรมและเศรษฐกิจไทย-พม่า สาขามะสอด
คุณเดชา สุภวัฒน์: นักวิจัยโครงการศึกษาโอกาสและศักยภาพการลงทุน ภาคเกษตรของผู้ประกอบการไทย ในสปป.ลาว

ดำเนินรายการโดย

นางสาวพรพิมล ศรีโงตี (ซ้ายสุด)
นักวิจัยประจำสถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เป็นต้น และรัฐควรมีมาตรการปกป้อง ลิขสิทธิ์ของสินค้าไทยที่เข้มแข็งกว่า ปัจจุบัน

กิจการเกษตร ประมงและอาหารแปรรูป ผู้ประกอบการมีความเห็นว่า ไทยมีศักยภาพสูงในการลงทุนในกิจการ อาหารและเกษตรแปรรูป โดยควร เข้าไปลงทุนในประเทศที่มีประชากร มาก เช่น เวียดนาม จีน อินเดีย เป็นต้น และประเทศในกลุ่มลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์และต้นทุน

**การลงทุนจัดตั้ง
นิคมอุตสาหกรรม
บริเวณพื้นที่ชายแดนไทย
จะช่วยลดต้นทุนการผลิต
และช่วยให้สามารถ
ส่งออกผลิตภัณฑ์
ไปจำหน่ายแข่งขันในตลาด
อาเซียนที่มีการขยายตัว**

การประชุมระดมความคิดเห็น เรื่อง “ปัญหาและอุปสรรค โอกาสในการลงทุน สิ่งที่นักลงทุน คาดหวัง และข้อเสนอแนะ”

แรงงานที่ไม่สูง การลงทุนในต่างประเทศในกิจการเกษตร ประมง และอาหารแปรรูปนี้ มีส่วนช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิต และใช้ประโยชน์จากความรู้ความเชี่ยวชาญ ในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการไทย

กิจการชิ้นส่วนยานยนต์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ประกอบการเห็นโอกาสการค้าเงินลงทุนในกิจการ เช่น กิจการซ่อมแซมยานยนต์ ในประเทศกัมพูชาและลาว กิจการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในประเทศ เวียดนามและกัมพูชา โดยเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านเหล่านี้มีการเติบโตและมีกำลังซื้อมากขึ้น

นอกจากนี้การลงทุนจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรม บริเวณพื้นที่ชายแดนไทย โดยใช้ประโยชน์จากระบบสาธารณูปโภค ในไทย และค่าจ้างแรงงานที่ต่ำในบริเวณพื้นที่ชายแดน จะช่วยลด ต้นทุนการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้ และช่วยให้สามารถ ส่งออกผลิตภัณฑ์ที่มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำ ไปจำหน่ายแข่งขันในตลาด อาเซียนที่มีความต้องการใช้ชิ้นส่วนในการผลิต และประกอบของ ภาคอุตสาหกรรมในประเทศมีการขยายตัว เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ เป็นต้น

กิจการท่องเที่ยว บริการ อสังหาริมทรัพย์ คำปลีก ผู้ประกอบการเห็นโอกาสในการลงทุนในกิจการก่อสร้างที่อยู่อาศัย ให้แก่ผู้ที่มีรายได้น้อยในประเทศที่เป็นตลาดใหม่ เช่น ศรีลังกา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสการลงทุนในกิจการก่อสร้าง ในประเทศเอเชีย ตะวันออกกลาง และแอฟริกา เช่น บาห์เรน ลิเบีย เป็นต้น

การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าในแอฟริกา เช่น เคนยา เป็นต้น กิจการ คำปลีก มีโอกาสทำธุรกิจและลงทุนในประเทศ ที่มีรสนิยมคล้ายคลึงกับไทย เช่น จีน เกาหลี ญี่ปุ่น และอาเซียน การลงทุนในกิจการท่องเที่ยวมีความจำเป็นที่จะต้องมีส่วนร่วมลงทุนในต่างประเทศ เพื่อให้สามารถจัดตั้งบริษัทและติดต่อ การค้า การค้าในใบอนุญาตและเอกสาร ต่างๆ ได้รวดเร็ว

ความคิดเห็นที่ผู้ประกอบการเสนอต่อที่ประชุมเหล่านี้จะได้รับการนำไปจัดทำเป็นนโยบายและมาตรการในการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศต่อไป

ความมุ่งมั่นและความร่วมมือของทั้งภาครัฐและเอกชนในการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล ภาวะเศรษฐกิจโลก ภาวะเศรษฐกิจไทย โอกาสการลงทุนในต่างประเทศ การวางแผนการลงทุนที่เป็นระบบ และการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อลงทุนในต่างประเทศจะช่วยให้การลงทุนไทยในต่างประเทศสามารถประสบความสำเร็จได้

พลาสติกชีวภาพไทย

Bi

ตอนจบ : อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในต่างประเทศและเป้าหมายของไทย

พลาสติกชีวภาพ (Bioplastics) เป็นวัสดุเพื่อสิ่งแวดล้อมที่กำลังได้รับความนิยม จากกระแสความต้องการของโลกด้านการอนุรักษ์ ซึ่งพลาสติกชีวภาพมีผลดีต่อสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ด้านวัตถุดิบที่ผลิตจากพืชที่สามารถปลูกทดแทนได้ กระบวนการผลิตที่ใช้พลังงานต่ำ จนถึงกระบวนการกำจัดที่สามารถย่อยสลายเป็นก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และน้ำ ได้ด้วยจุลินทรีย์ในธรรมชาติภายหลังจากการใช้งาน โดยพลาสติกชีวภาพนั้นจะมีคุณสมบัติในการใช้งาน ได้เทียบเท่าพลาสติกจากอุตสาหกรรมปิโตรเคมีบางชนิดได้

การตื่นตัวด้านพลาสติกย่อยสลายได้ทางชีวภาพ ส่งผลให้มีการพัฒนาด้านนโยบาย การวิจัยและพัฒนา อุตสาหกรรม และการสร้างผลิตภัณฑ์เพื่อเร่งรัดให้เกิดการทดแทนพลาสติกทั่วไปนั้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีขั้นตอนอย่างชัดเจนในหลายประเทศทั่วโลก

สหรัฐอเมริกา ผู้นำอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพของโลก

เป็นที่ทราบกันดีว่า สหรัฐฯ เป็นหนึ่งในประเทศผู้นำด้านวิชาการและเทคโนโลยีด้านต่างๆ รวมทั้งเป็นผู้ประกอบการผลิตพลาสติกชีวภาพด้วย

บริษัทชั้นนำอย่างน้อย 2 แห่ง ในประเทศสหรัฐฯ ได้ประสบความสำเร็จในการผลิตเม็ดพลาสติกชีวภาพ ย่อยสลายได้ในระดับอุตสาหกรรม คือ บริษัท CargillDow หรือ Natureworks โดยใช้ข้าวโพคเป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตกรดแล็กติกและโพลีแล็กติกแอซิด (Polylactic Acid หรือ PLA) ในขณะที่บริษัท Metabolix Inc. เป็น

การตื่นตัวด้านพลาสติกย่อยสลายได้ทางชีวภาพ ส่งผลให้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และมีขั้นตอนอย่างชัดเจนในหลายประเทศทั่วโลก

ผู้นำด้านการผลิตพลาสติกชีวภาพย่อยสลายได้ชนิดโพลีไฮดรอกซีอัลคาโนเอท (Polyhydroxy alkanooates หรือ PHAs)

เยอรมนี ผู้นำการผลิตพลาสติกชีวภาพในยุโรป

การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเทศเยอรมนี มุ่งเน้นที่การพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและเล็ก ที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากการพัฒนาเทคโนโลยีการผสมเม็ดพลาสติกชีวภาพกับสารเติมแต่งอื่นๆ เพื่อเพิ่มคุณสมบัติทั้งทางเคมีและทางกายภาพตามที่ต้องการ (Compounding technology)

นอกจากนั้น หลายบริษัทในเยอรมนี ได้คิดค้นการผลิตพลาสติกย่อยสลายได้จากวัตถุดิบปิโตรเลียม รวมทั้งองค์กรของรัฐทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ได้ออกมาตรการด้านภาษีสำหรับพลาสติกที่ไม่ย่อยสลาย เพื่อให้มีราคาที่สูงขึ้น และเป็นการส่งเสริมทางอ้อมให้พลาสติกชีวภาพมีโอกาสแข่งขันได้ในตลาด

ญี่ปุ่น การเติบโตอย่างก้าวกระโดด

การพัฒนาผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพในประเทศญี่ปุ่นเป็นไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อม และความพร้อมของเทคโนโลยีในการผลิต รวมทั้งประเทศญี่ปุ่นเป็นอีกประเทศหนึ่ง ที่ให้ความสนใจในการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพอย่างจริงจัง มีการดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการส่งเสริมการผลิตและการใช้เม็ดพลาสติกชีวภาพมากขึ้นรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ หลากหลายประเภท

บริษัทส่วนใหญ่ในประเทศญี่ปุ่น มุ่งเน้นการพัฒนาการผสมวัตถุดิบ (Compound) จากพลาสติกชีวภาพชนิด PLA เป็นหลัก และมีบริษัทโตโยต้าที่ได้พัฒนาในส่วนของการผลิตพลาสติกชีวภาพชนิด PLA ในระดับต้นน้ำ

ในส่วนของภาครัฐประเทศญี่ปุ่น ได้ให้การสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพโดยผ่าน 2 กระทรวง คือ กระทรวงเศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรม (METI) ที่ได้ให้ความสำคัญด้านพลาสติกชีวภาพ ผ่านทางกลุ่มสมาคมที่เรียกว่า Japan BioPlastics Association (JBPA) (เดิมชื่อ Biodegradable Plastics Society - BPS)

และในปัจจุบันกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries) ได้ให้ความสำคัญด้านพลาสติกชีวภาพ โดยผ่านทางฝ่ายนโยบายสิ่งแวดล้อม และกำลังอยู่ในกระบวนการจัดตั้งสมาคมที่เกี่ยวข้องขึ้นอีก 1 แห่ง

จากข้อมูลของ JBPA พบว่า ญี่ปุ่นมีความต้องการการบริโภคพลาสติกชีวภาพในปี 2548 จำนวน 30,000 ตันต่อปี และคาดว่าจะมีความต้องการเพิ่มมากขึ้นเป็น 100,000 - 200,000 ตันต่อปี ในปี 2553 ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ European Bioplastics ที่มีการวิเคราะห์ภาพรวมของตลาดพลาสติกชีวภาพในยุโรปเช่นเดียวกัน

จากรายงานการศึกษา พบว่าในยุโรปมีความต้องการพลาสติกชีวภาพในปี 2548 จำนวน 50,000 ตันต่อปี และจะเพิ่มขึ้นเป็น 300,000 - 800,000 ตันต่อปี ในปี 2553 ทั้งนี้ปัจจัยหลักสำคัญที่เป็นตัวกำหนดทิศทางของตลาดพลาสติกชีวภาพ ได้แก่ วัตถุดิบซึ่งในปัจจุบันพลาสติกชีวภาพที่มาจากพืช มี

ผู้ผลิตเพื่อจำหน่ายในเชิงพาณิชย์เพียงรายเดียวในโลกคือ บริษัท Natureworks ประเทศสหรัฐฯ ซึ่งมีกำลังการผลิต PLA ในปัจจุบันที่ประมาณ 80,000 ตันต่อปี ประกอบกับความต้องการของประเทศสหรัฐฯ เอง มีการเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วงปีที่ผ่านมา เช่น บริษัท วอลมาร์ต ร้านค้าปลีกที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐฯ ได้ประกาศนโยบายการใช้ถุงพลาสติกชีวภาพ PLA ในวอลมาร์ตทุกสาขา

ปัจจุบัน ตลาดของพลาสติกชีวภาพได้มุ่งเน้นไปยังพลาสติกสำหรับบรรจุภัณฑ์ เนื่องจากมีการใช้งานเพียงระยะสั้น และก่อให้เกิดขยะมากที่สุด หากเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์เหล่านั้น ให้ผลิตจากพลาสติกชีวภาพ จะทำให้ปัญหาขยะลดลงได้

โดยบริษัทอออน ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นบริษัทที่มีเครือข่ายธุรกิจซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านขายยา และสถาบันการเงิน อันดับหนึ่งของเอเชีย มีความสนใจในการรักษาสิ่งแวดล้อม ด้วยการเริ่มต้นใช้ผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพในซูเปอร์มาร์เก็ต โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อสร้างความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมในกลุ่มผู้บริโภค

**ปัจจุบัน ตลาดของพลาสติกชีวภาพ
ได้มุ่งเน้นไปยังพลาสติกสำหรับบรรจุภัณฑ์
เนื่องจากการใช้งานที่ก่อให้เกิดขยะมากที่สุด**

ปัจจุบันมีการใช้พลาสติกชีวภาพเพื่อเป็นบรรจุภัณฑ์อยู่ 23 ชนิด อาทิ ถุงใส่ผลไม้ กล่องใส่ไข่ फिल्मสำหรับบรรจุภัณฑ์เต้าหู้ फिल्मรัศผาขวดซอส โดยมีปริมาณการใช้พลาสติกชีวภาพจำนวน 500 ตันต่อปี

นอกจากนี้บริษัทเครื่องใช้ไฟฟ้ายักษ์ใหญ่ เช่น โซนี่ เอ็นอีซี พานาโซนิค โตชิบา และฟูจิซี ต่างพัฒนาผลิตภัณฑ์จากพลาสติกชีวภาพย่อยสลายได้ อาทิ วัสดุอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ แผ่นบันทึกข้อมูล รวมถึงบรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆ โดยมีผลกระทบบุให้ผู้บริโภคทราบทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในการมีส่วนร่วมรักษาสิ่งแวดล้อม แต่ในปัจจุบันการพัฒนาตลาดยังเป็นไปได้ช้า เนื่องจากวัตถุดิบ PLA ยังมีไม่เพียงพอต่อการผลิต

ประเทศไทย โอกาสของการไปสู่ เป้าหมาย Hub of Bioplastics

ประเทศไทย มีความอุดมสมบูรณ์ด้านชีวมวล (Biomass) และมีวัตถุดิบที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ ได้แก่ มันสำปะหลัง และอ้อย

ปัจจุบันประเทศไทยผลิตห้วมันสดเป็นอันดับ 3 ของโลก แต่ส่งออกเป็นอันดับ 1 ของโลก จากการสำรวจในปี 2548 พบว่าไทยมีพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังกว่า 6.6 ล้านไร่ และมีการผลิตห้วมันสดได้กว่า 17 ล้านตัน

นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีอุตสาหกรรมรองรับในการพัฒนาพลาสติกชีวภาพย่อยสลายได้ โดยมุ่งเป้าไปที่อุตสาหกรรมพลาสติก โดยผลิตภัณฑ์พลาสติกที่สำคัญของประเทศไทย ได้แก่ ถุง กระสอบ พลาสติก และแผ่นฟิล์ม ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจรวมเป็นมูลค่ากว่า 200,000 ล้านบาท

ประเทศไทยถูกจับตามองว่า น่าจะมีโอกาสสูง ที่จะเป็ศูนย์กลาง การผลิตพลาสติกชีวภาพแห่งใหม่ของโลก

ดังนั้น ประเทศไทยจึงเป็นประเทศที่ถูกจับตามองว่าน่าจะมีโอกาสสูงที่จะเป็นศูนย์กลางการผลิตพลาสติกชีวภาพแห่งใหม่ของโลก

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความต้องการของพลาสติกชีวภาพในตลาดการค้าโลกซึ่งสอดคล้องกับนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม และได้เริ่มพัฒนาโครงการนวัตกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ จากพลาสติกชีวภาพชนิดย่อยสลายได้ในประเทศไทยขึ้น เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมผลิตพลาสติกชีวภาพย่อยสลายได้ ซึ่งสอดคล้องกับ

แผนปฏิบัติการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่ออนาคต (New Wave Industries)

NIA เบื้องหลังการตื่นตัว ของพลาสติกชีวภาพของไทย

อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพเป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ที่สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ หรือ NIA ได้ดำเนินการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2550 จนกระทั่งต่อมาได้รับการอนุมัติแผนที่นำทางแห่งชาติการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพโดยคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2551 นั้น

ปัจจุบัน มีผู้ประกอบการไทยได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมคลื่นลูกใหม่นี้อย่างมากมาย โดยจำนวนสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพไทยได้เพิ่มสูงขึ้นทุกปี

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ ยังจัดว่าเป็นอุตสาหกรรมใหม่สำหรับผู้ประกอบการไทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง NIA ที่ต้องพยายามสร้างความเชื่อมโยงองค์ความรู้ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมนี้กับเครือข่ายผู้ประกอบการ องค์กร และสถาบันวิจัยและพัฒนาในต่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาเทคโนโลยีและการลงทุนในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ นี้

NIA ได้มีการสร้างพันธมิตรทางการค้า และการพัฒนาเทคโนโลยี ร่วมกับกลุ่มบริษัทชั้นนำของประเทศญี่ปุ่น เพื่อการแสวงหาโอกาสในการลงทุน ด้านการผลิตกรดแล็กติกและพลาสติกชีวภาพชนิด PLA กับผู้ประกอบการผลิตแป้งมันสำปะหลังของไทย

ผู้ประกอบการทั้งสองฝ่ายยังอยู่ในระหว่างการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการใช้มันสำปะหลังสำหรับการผลิตกรดแล็กติกและพลาสติกชีวภาพชนิดโพลีแล็กติกแอซิด โดยพบว่าแม้การใช้มันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบจะต้องมีการเพิ่มการลงทุนในส่วนของการเปลี่ยนแปลงให้เป็นน้ำตาลเพื่อใช้ในกระบวนการหมัก แต่ในด้านความต่อเนื่องของการจัดส่งวัตถุดิบและราคาของวัตถุดิบแล้ว ยังมีความคุ้มค่า เหมาะสมในการลงทุนใช้เพื่อผลิตกรดแล็กติกและพลาสติกชีวภาพ

ทั้งนี้ เป้าหมายของการดำเนินการร่วมกับกลุ่มบริษัทประเทศญี่ปุ่นนั้น เพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดตั้งโรงงานผลิตกรดแล็กติกและพลาสติกชีวภาพชนิดโพลีแล็กติกแอซิดในประเทศไทย โดยแผนการดำเนินงานเบื้องต้นต้องการจะสร้างโรงงานต้นแบบ และจะขยายกำลังการผลิตในระดับอุตสาหกรรมต่อไป หลังจากสามารถผลิตกรดแล็กติกได้ตามคุณสมบัติที่ต้องการ ทั้งนี้ในส่วนของการผลิตพลาสติกชีวภาพชนิดโพลีแล็กติกแอซิดนั้น จะมีการดำเนินการศึกษาและพัฒนาคู่ขนานไปกับกระบวนการทดสอบการผลิตกรดแล็กติกนั่นเอง

ส่วนที่สำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพของไทย คือ การพัฒนาระบบทดสอบมาตรฐานของผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพของไทย ซึ่งขณะนี้ NIA ได้สนับสนุนการศึกษาวเคราะห์แนวทางการจัดตั้งระบบทดสอบมาตรฐานพลาสติกชีวภาพในประเทศไทย โดยให้นักวิจัยจากสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เดินทางเข้าเยี่ยมชมและศึกษาระบบการทดสอบมาตรฐานของผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพของประเทศญี่ปุ่น

เป้าหมายของการดำเนินการร่วมกับ กลุ่มบริษัทประเทศญี่ปุ่น เพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดตั้งโรงงาน ผลิตกรดแล็กติก และพลาสติกชีวภาพชนิด โพลีแล็กติกแอซิดในประเทศไทย

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ ได้รับมอบหมายจาก กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้ริเริ่มพัฒนาโครงการร่างแผนปฏิบัติการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่ออนาคต (New Wave Industries) ซึ่งได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าว ในรูปแบบของแผนที่นำทางแห่งชาติ การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพนี้ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการแผนที่นำทางแห่งชาติการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2551 สำหรับภาคอุตสาหกรรมเพื่ออนาคตของประเทศไทย

โครงการนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดีจาก Japan Bioplastics Association (JBPA) ในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศญี่ปุ่น เช่น Advanced Industrial Science and Technology (AIST), Chemical Evaluation and Research Institute (CERI) และ University of Shizuoka เป็นต้น เพื่อประสานงานให้นักวิจัยของประเทศไทย ได้รับการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว

ทั้งนี้เมื่อนักวิจัยกลับมาจะได้ นำเสนอ ผลการศึกษาดังกล่าวให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ และหน่วยงานวิจัยและพัฒนาต่างๆ ในประเทศไทย เพื่อหารือถึงแนวทางที่เหมาะสมของประเทศไทยต่อไป

BOI & NIA พันธมิตรส่งเสริมการลงทุนพลาสติกชีวภาพในไทย

บีไอไอได้มีการร่วมมือกับ NIA เดินทางจัดกิจกรรมชักจูงการลงทุน และเพิ่มองค์ความรู้การผลิตเคมีภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการเดินทางไปยังประเทศญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 14 - 20 มีนาคม 2553

การร่วมเดินทางดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพ และความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการผลิตพลาสติกชีวภาพของประเทศญี่ปุ่น สร้างเครือข่ายชักจูงการลงทุนระหว่างหน่วยงานภาครัฐของไทย - ญี่ปุ่น รวมทั้งจัดกิจกรรม Door Knocking เพื่อชักจูงการลงทุนพลาสติกชีวภาพมายังประเทศไทย

การเดินทางครั้งนี้ บีไอไอได้พบกับบริษัทชั้นนำ ด้านการผลิตเม็ดพลาสติกและเคมีภัณฑ์หลายบริษัท ได้แก่ Toray Industries, Mitsubishi Chemicals Corporation, Musashino Chemicals Laboratory, Unitika, Teijin และ Mitsui Chemicals

บริษัทชั้นนำด้านการผลิตเม็ดพลาสติก และเคมีภัณฑ์ที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการผลิตเม็ดพลาสติกชีวภาพทุกบริษัท เพื่อเตรียมพร้อมในอนาคต ดังนั้น หากแนวโน้มการใช้พลาสติกชีวภาพมีความชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งมีการสนับสนุนที่ชัดเจนจากรัฐบาลญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเป็นค่านโยบายหรือการสนับสนุนด้านภาษีมากขึ้น บริษัทเหล่านี้ก็สามารถที่จะลงทุนผลิตพลาสติกชีวภาพได้ทันที

คณะบีไอไอเข้าดูงานที่สถาบันวิจัย Advanced Industrial Science and Technology หรือ AIST ซึ่งเป็นสถาบันวิจัยด้านพลาสติกชีวภาพ

ดังนั้น การที่บีไอไอและ NIA ได้ร่วมเดินทางจัดกิจกรรมชักจูงการลงทุนในลักษณะแบบ Door Knocking กับบริษัทเหล่านี้ เพื่อจะนำนโยบายส่งเสริมการลงทุน การผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และความพร้อมด้านต่างๆ โดยเฉพาะวัตถุดิบชีวมวลไปนำเสนอต่อผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงของบริษัทเหล่านั้น เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการขยายการลงทุนผลิตพลาสติกชีวภาพมายังประเทศไทย

จากการหารือ ได้มีการประมาณการว่า หากจะมีการลงทุนผลิตเม็ดพลาสติกชีวภาพ ให้ได้ Economy of Scale ในประเทศไทยแล้ว ควรจะต้องมีขนาดการลงทุนเฉลี่ยประมาณ 1,500 ล้านบาทต่อโครงการ และคาดว่าจะมีโครงการที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 10 โครงการ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ข้างหน้านี้ (2553 - 2557)

นอกเหนือจากการพบหารือกับบริษัทชั้นนำแล้ว คณะของบีไอไอยังได้มีโอกาสเยี่ยมชมศูนย์วิจัยทางด้านพลาสติกชีวภาพ 2 แห่งคือ สถาบัน

มีการประมาณการว่า หากจะมีการลงทุนผลิตเม็ดพลาสติกชีวภาพ ในประเทศไทย คาดว่าจะมีขนาดการลงทุนเฉลี่ยประมาณ 1,500 ล้านบาทต่อ 1 โครงการ และมีโครงการที่จะเข้ามาลงทุน ไม่น้อยกว่า 10 โครงการในช่วงระยะเวลา 5 ปี ข้างหน้านี้

Advanced Industrial Science and Technology (AIST) และ R&D Center ของบริษัท Mitsui Chemicals ณ เมือง Sodegahara จังหวัด Chiba รวมทั้งได้มีโอกาสเข้าชมระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงงาน Ichihara ณ เมือง Anegasaki จังหวัด Chiba และพบหน่วยงานราชการญี่ปุ่นที่มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการวิจัยด้าน Biomass ทั้งในประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยด้วยคือ Ministry of Agriculture Forestry and Fisheries

จากข้อได้เปรียบของอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพไทยในคอนที่ผ่านมา จะเห็นว่าอุตสาหกรรมนี้ ยังเป็นสิ่งใหม่สำหรับผู้ประกอบการไทย ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็น NIA ผู้ประกอบการภาคเอกชน รวมถึงบีโอไอ จึงต้องพยายามสร้างความเชื่อมโยงองค์ความรู้ และการจัดการต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาเทคโนโลยี และการลงทุนในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพนี้

เมื่อเราพิจารณาศักยภาพต่างๆ ของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นความพร้อมด้านวัตถุดิบ ความพร้อมด้านสาธารณสุขโรค การสนับสนุนจากภาครัฐ รวมถึงนโยบายส่งเสริมการลงทุนในกิจการพลาสติกชีวภาพ

จะเห็นได้ว่าไทยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ผลักดันให้อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพเป็นอุตสาหกรรมเพื่ออนาคต (New Wave Industries) อย่างแท้จริง ซึ่งหากไทยมีแผนการและดำเนินการตามแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ประเทศไทยก็จะกลายเป็น Hub of Bioplastics สมดังที่ตั้งเป้าหมายไว้

การดูงานและหารือกับนักวิจัยที่ R&D Center ของกลุ่ม Mitsui ณ เมือง Sodegahara จังหวัด Chiba

โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็ก ในอียูและไทย ตอนที่ 2

การผลิตกระแสไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าขนาดเล็กและขนาดจิ๋ว เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญ และส่งเสริมให้เกิดโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็ก หรือที่เรียกว่า Small Hydro Power (SHP) รวมทั้งโรงไฟฟ้าขนาดจิ๋ว หรือ Mini-hydro หรือที่นิยมเรียกกันในปัจจุบัน คือ **โรงไฟฟ้าชุมชนขนาดจิ๋ว** ซึ่งผลิตกระแสไฟฟ้าได้ตั้งแต่ 5 - 10 กิโลวัตต์ขึ้นไป สามารถใช้ได้เพียงพอ สำหรับชุมชนหรือหมู่บ้านเล็กๆ

โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กมีความเหมาะสมสำหรับพื้นที่ที่มีภูมิประเทศเป็นภูเขา แม่น้ำ ลำธารและน้ำตก ในยุโรปนั้นประเทศที่มี ภูมิศาสตร์ดังกล่าวคือ ประเทศสวีตเซอร์แลนด์ ซึ่งเป็นประเทศที่มี โรงไฟฟ้าขนาดจิ๋วอยู่เป็นจำนวนมาก สามารถผลิตกระแสไฟฟ้า สำหรับใช้ในชุมชน และยังสามารถส่งออกไปจำหน่ายให้กับประเทศ เพื่อนบ้านได้อีกด้วย

โดยในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ถึงปี 2453 ได้มีการสร้างโรงไฟฟ้า พลังน้ำขนาดเล็กในสวีตเซอร์แลนด์อีกจำนวน 28 แห่ง ใช้น้ำประมาณ 400 ล้านคิวบิก ซึ่งสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ถึง 2 พันล้านกิโลวัตต์ ต่อชั่วโมงต่อปี ต่อมาในปี 2528 มีโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กเพิ่ม จำนวนขึ้นเป็น 1,000 แห่ง มากขึ้นถึง 16 เท่า หรือประมาณ 11,670 เมกะวัตต์ สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ถึง 32 พันล้านกิโลวัตต์ต่อ ชั่วโมงต่อปี หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 60 ของการผลิตกระแส ไฟฟ้าทั้งหมดในสวีตเซอร์แลนด์

**นอกจากสวีตเซอร์แลนด์แล้ว
โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็ก
ยังเป็นที่นิยมใช้กันอย่าง
แพร่หลายในประเทศอังกฤษ**

ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 40 นั้น เป็นพลังงานนิวเคลียร์ เนื่องจากในช่วงฤดูหนาว น้ำในแม่น้ำลำธารแข็งตัว จึงทำให้ไม่มีน้ำเพียงพอแก่การผลิตกระแสไฟฟ้า สวิตเซอร์แลนด์จึงต้องมีพลังงานนิวเคลียร์สลับใช้ในช่วงเวลาดังกล่าว

นอกจากสวิตเซอร์แลนด์แล้ว โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดจิ๋วยังเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศอังกฤษ อาทิ โครงการใน South Somerset, Miles and Gail Fursdon, Westmorland โครงการหุบเขาสีเขียว (Green Valleys Project) ในอุทยานแห่งชาติ Brecon Beacons และที่ Dulas Powys ในเวลส์ เป็นต้น ซึ่งโรงไฟฟ้า ที่ตั้งอยู่ในเมืองหรือสถานที่ที่กล่าวข้างต้นนั้น ล้วนแต่เป็นโครงการ Best Practice

โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดจิ๋วในอังกฤษผลิตจากเครื่องกังหันน้ำ (Water Mills) ที่ไม่ได้ใช้งานและถูกทิ้งไว้ เจ้าของจึงได้นำมาประยุกต์ใช้เป็นอุปกรณ์สำหรับผลิตกระแสไฟฟ้าใช้เองในชุมชนเป็นจำนวนมาก

โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดจิ๋วในเอเชีย

จากการจัดอันดับเพื่อมอบรางวัล Ashden Awards ของทรัสต์ Ashden องค์กรการกุศลของตระกูล Sainsbury ของอังกฤษ ที่ได้จัดตั้งขึ้นมาตั้งแต่ปี 2535 มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนต่างๆ มีการให้รางวัลจากการคัดเลือกโครงการ ที่เป็นกรณีศึกษาตัวอย่างการใช้พลังงานจากพลังงานทดแทนประเภทต่างๆ ซึ่งได้รวมถึงโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดจิ๋วด้วย ทีมงานในการคัดเลือกเป็นนักธุรกิจ นักวิชาการ นักลงทุน จากหน่วยงาน องค์กรชั้นนำของโลก

ในปี 2552 เจ้าฟ้าชายชาร์ลส์ ทรงเป็นประธานในการมอบรางวัลให้กับโครงการที่ชนะการประกวด ส่วนหนึ่งจากรายงานของทรัสต์ฯ ระบุว่า โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดจิ๋วในเอเชียมีมากบริเวณเทือกเขาหิมาลัย ซึ่งครอบคลุม 5 ประเทศ คือ ปากีสถาน อินเดีย จีน ภูฏาน และเนปาล

โครงการ Best Practice ที่ชนะการประกวดของทรัสต์ฯ ตั้งอยู่ในประเทศเนปาล ปากีสถาน และอินเดีย

โครงการ Best Practice ที่ชนะการประกวดของทรัสต์ฯ ตั้งอยู่ในประเทศเนปาล ปากีสถาน และอินเดีย สำหรับโครงการจากประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับรางวัลในปี 2550 คือ AID Foundation จากฟิลิปปินส์ โดยฟิลิปปินส์เคยได้รับรางวัลจากโครงการของ Save the Infugao Terraces Movement (SITMO) ในปี 2548 มาแล้วด้วย

นอกจากฟิลิปปินส์แล้ว อินโดนีเซีย ก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญต่อโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดจิ๋ว มีโครงการของ Small Private Renewable Energy Power (PSK Tersebar) หรือ PSK Tersebar เป็นโครงการต้นแบบที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากบริษัท GP Electrics ประเทศอังกฤษ โดยได้รับการสนับสนุนในการสำรวจหาพื้นที่ที่เหมาะสม เพื่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำชุมชนจากกระทรวงพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติของอินโดนีเซีย

ความคุ้มค่าต่อการลงทุน

จากรายงานของ World Bank ได้ทำการสำรวจและวิเคราะห์ผลจากการให้การสนับสนุนการเงินแก่โรงไฟฟ้าพลังน้ำชุมชนขนาดเล็กที่เป็นโครงการ Best Practice จากประเทศศรีลังกา เปรู เนปาล ชิมบับเว และโมซัมบิก พบว่า การลงทุนสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กจิ๋ว นั้น ได้รับผลตอบแทนสูง โดยมีการเปรียบเทียบกำลังการผลิตและกระแสไฟฟ้าที่ผลิตได้ ประเมินออกมาเป็นค่า IRR (Internal Rate of Return) หรืออัตราผลตอบแทนภายในได้เป็นจำนวนที่สูงและคุ้มค่าต่อการลงทุน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นโครงการที่น้ำตกนั้นมีกระแสน้ำแรงและมีแรงดันสูง จะได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูง เป็นผลสะท้อนให้เห็นถึงประโยชน์ในการส่งเสริม ให้สร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กจิ๋ว สำหรับชุมชน จึงเหมาะสำหรับชุมชนที่อยู่ในชนบทห่างไกล ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ ทำให้สามารถพึ่งพาตัวเองได้ และยังจำหน่ายออกไปในพื้นที่ใกล้เคียง หรือขายคืนให้กับบริษัทเอกชนหรือให้หน่วยงานราชการรับซื้อต่อไป

กรณีศึกษา ชุมชนพึ่งพาตัวเอง

สภาวการณ์โลกร้อนที่ส่งผลให้เกิดกระแสความคิดในการรักษาและลดโลกร้อนไม่ใช่เป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป ปัญหาวิกฤติทางการเงินทั่วโลกเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดกระแสความคิดเกี่ยวกับการพึ่งพาตนเอง เศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ชุมชนแต่ละชุมชน ได้หันมามองหาวิธีการที่สามารถพึ่งพาตัวเองได้

สหภาพยุโรปมีการสร้างกฎเกณฑ์ เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้เพิ่มการใช้พลังงาน เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าทั่วทั้งสหภาพ

การที่สหภาพยุโรปได้เห็นความสำคัญ ของโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กและขนาดเล็กจิ๋ว มีการสร้างกฎเกณฑ์เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้เพิ่มการใช้พลังงานเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าทั่วทั้งสหภาพ เพื่อที่จะได้ไม่ต้องเสียเงินตราไปกับการซื้อน้ำมัน ที่มีราคาแพงมากและใกล้ที่จะหมดไปในอนาคต

ประเทศไทยเองก็มีแนวคิดเรื่องการส่งเสริมให้ใช้พลังงานเพื่อชุมชนที่ยั่งยืนมานานแล้ว อีกทั้งจะเป็นการช่วยลดและป้องกันปัญหา

อุปถัมภ์ทางธรรมชาติโดยการรักษาค้นน้ำ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ดังนั้น ในแง่ของการใช้พลังงานจากน้ำนั้น จึงควรส่งเสริมให้ชุมชนแสวงหาแหล่งที่มีทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น อาทิ น้ำตก โดยหันมาสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำจากน้ำตก เพื่อจะสามารถแก้ไขและป้องกันปัญหาต่างๆ ได้หลากหลายมิติ

สำหรับในประเทศไทยได้จัดแบ่งขนาดของโรงไฟฟ้าพลังน้ำออกเป็น 3 ขนาด คือ

1. โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดใหญ่ (Large Hydropower) มีขนาดกำลังการผลิตมากกว่า 30 เมกะวัตต์
2. โรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็ก (Mini Hydropower) มีขนาดกำลังการผลิตระหว่าง 200 กิโลวัตต์ ถึง 30 เมกะวัตต์
3. โรงไฟฟ้าขนาดเล็กจิ๋ว (Micro Hydropower) มีขนาดกำลังการผลิตน้อยกว่า 200 กิโลวัตต์

ลักษณะของโรงไฟฟ้าพลังน้ำนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 4 แบบ คือ โรงไฟฟ้าแบบมีน้ำไหลผ่านตลอดปี (Run-of-River Hydro Plant) โรงไฟฟ้าแบบมีอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก (Regulating Pond Hydro Plant) โรงไฟฟ้าแบบมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ (Reservoir Hydro Plant) และ โรงไฟฟ้าแบบสูบกลับ (Pumped Storage Hydro Plant)

ตั้งแต่ปี 2507 ได้เริ่มมีการนำเอาโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กเข้ามาใช้ในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชุมชนที่อยู่ห่างไกลในชนบท มีแหล่งกำเนิดไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็ก เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าใช้เองในชุมชน และมีการนำมาใช้อย่างต่อเนื่อง

ในปี 2550 จากการประเมินศักยภาพการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กโดยกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน พบว่าไทยมีศักยภาพการผลิตไฟฟ้าจากพลังน้ำที่ 25,500 เมกะวัตต์ โดยพลังน้ำชุมชนจะอยู่ที่ประมาณ 1,000 เมกะวัตต์ และมีพลังงานน้ำขนาดเล็กที่ยั่งยืนอีก 6,618 แห่งทั่วประเทศ คาดว่าน่าจะสามารถพัฒนาเป็นโรงไฟฟ้าชุมชนขนาดเล็กได้ประมาณ 294 แห่ง ซึ่งจะสร้างกำลังผลิตไฟฟ้ารวมประมาณ 115,945 กิโลวัตต์

ในปี 2551 มีโครงการพลังน้ำขนาดเล็กแล้วประมาณ 22 โครงการทั่วประเทศ สำหรับโครงการพลังน้ำชุมชนหรือระดับหมู่บ้านก็มีอยู่แล้วประมาณ 100 กว่าแห่งทั่วประเทศ

โรงไฟฟ้าชุมชนพลังงานจากน้ำตกทั่วไทย

หากจะเปรียบเทียบภูมิประเทศของไทยกับบางประเทศในสหภาพยุโรป เช่น สวิตเซอร์แลนด์ ในเชิงของศักยภาพของพลังน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ มีหลายส่วนที่คล้ายกันกับในไทย พลังน้ำจากน้ำตกจึงอาจเป็นอีกแหล่งของพลังไฟฟ้าชุมชน

สำหรับน้ำตกที่ได้รับการสำรวจในไทยและพบว่ามียูเป็นจำนวนมาก ได้แก่ ภาคเหนือประมาณ 40 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 10 แห่ง ภาคกลางประมาณ 20 แห่ง ภาคตะวันออก 10 แห่ง และภาคใต้ 20 แห่ง แต่ที่ยังไม่ได้สำรวจอีกนั้น เชื่อว่าน่าจะยังมีอีกมาก

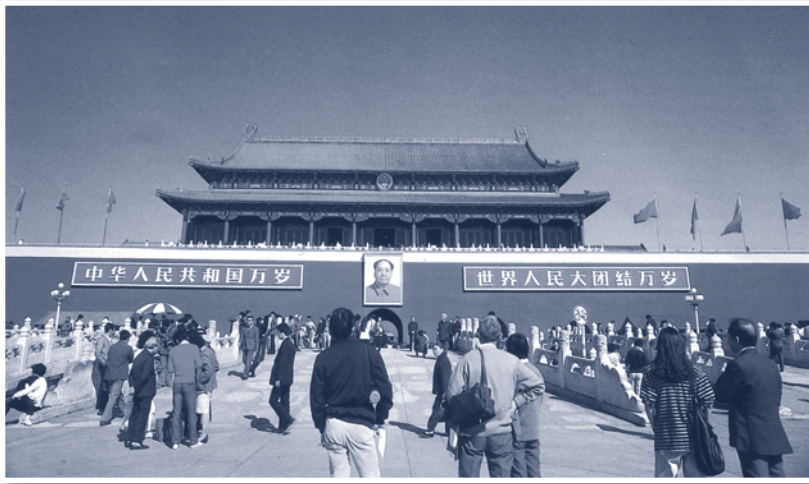
พลังไฟฟ้าจากน้ำตก พลังงานที่ควรได้รับการสนับสนุน

แม้ว่าพลังไฟฟ้าจากน้ำตก จะไม่ได้ถูกมองข้ามไป แต่มีการพัฒนามาใช้งานยังไม่กว้างขวาง จึงน่าจะได้รับการสนับสนุนเพิ่มขึ้น โดยขณะนี้ มีโครงการที่ได้รับการพัฒนาส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับในพื้นที่ภาคใต้ขณะนี้ กำลังมีการสำรวจพื้นที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากภาคใต้ยังมีน้ำตกอีกเป็นจำนวนมากที่มีศักยภาพสูงในการสร้างโรงไฟฟ้าชุมชนพลังน้ำขนาดเล็กได้

โดยหากหน่วยงานของภาครัฐ เช่น กระทรวงพลังงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีนโยบายและโครงการที่เป็นรูปธรรมชัดเจน จะทำให้ไทยลดการนำเข้าพลังงานจากปิโตรเลียม ซึ่งจะทำให้สงวนเงินตราไว้ได้ และยังเป็น การสนับสนุนในการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อการพึ่งพาตนเองในค่าพลังงานต่อไปด้วย

ความเสี่ยงจากปัญหา ฟองสบู่แตกของจีน

จีนประสบผลสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก สามารถพัฒนาตนเองอย่างรวดเร็วภายหลังเปิดประเทศเมื่อปี 2521 โดยในช่วง 32 ปีที่ผ่านมา ประเทศจีนได้ปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจล้าหลังภายใต้ระบอบคอมมิวนิสต์ มาสู่เศรษฐกิจทันสมัยแบบการตลาด โดยมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงที่สุดในโลก

ปัจจุบันเศรษฐกิจจีนเติบโตอย่างรวดเร็วมาก โดยภายหลังนโยบาย 4 ทันสมัย ซึ่งเริ่มต้นเมื่อปี 2521 จีนสามารถแซงหน้าเยอรมนีขึ้นเป็นชาติที่มีเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก นับตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมา

สำหรับในปี 2552 จีนประสบความสำเร็จ สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของตนเองได้คึกคัก ทำให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในอัตราสูงมาก จนเริ่มแซงหน้าญี่ปุ่นขึ้นเป็นเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลก นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 เป็นต้นมา แม้ว่าตัวเลข GDP รวมของทั้งปี 2552 ตัวเลข GDP ของจีน อยู่ที่ระดับ 4,900,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ น้อยกว่าญี่ปุ่นเล็กน้อย ซึ่งอยู่ที่ระดับ 5,000,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ก็ตาม ทั้งนี้

คาดว่าตัวเลข GDP รวมทั้งปีของจีน จะเริ่มแซงหน้าญี่ปุ่นนับตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นไป

อย่างไรก็ตาม ตัวเลขรายได้ต่อหัวของจีนในปี 2552 ยังอยู่ระดับต่ำ คือเพียงแค่ 3,566 เหรียญสหรัฐฯ/คน/ปี เปรียบเทียบกับญี่ปุ่น 39,573 เหรียญสหรัฐฯ/คน/ปี และสหรัฐฯ 46,443 เหรียญสหรัฐฯ/คน/ปี ยิ่งไปกว่านั้น GDP ของจีนในปี 2552 อยู่ที่ระดับเพียง 4,900,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ยังตามหลังสหรัฐฯ ที่มีขนาดถึง 14,500,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สำหรับแนวโน้มปี 2553 ยังคงสดใส โดยในไตรมาสแรกของปี 2553 เศรษฐกิจจีนเติบโตมากถึงร้อยละ 11.9 ทั้งนี้ ธนาคารโลกพยากรณ์ว่าตัวเลขการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนในปี 2553 น่าจะเติบโตในอัตราร้อยละ 9.5 และมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยเหลือร้อยละ 8.7 ในปี 2554 จากการเติบโต

**จีนเริ่มแซงหน้าญี่ปุ่น
ขึ้นเป็นเศรษฐกิจใหญ่
เป็นอันดับ 2 ของโลก
นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ของ
ปี 2552**

ในอัตราสูงดังกล่าวข้างต้น จึงคาดการณ์ว่าตัวเลข GDP รวมทั้งปีของจีน จะแซงหน้าญี่ปุ่น นับตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นไป

ฟองสบู่ที่โตขึ้นเรื่อยๆ

แม้นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของจีนจะประสบผลสำเร็จอย่างมากในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ แต่จากการที่ธนาคารกลางของจีนได้สั่งการให้ธนาคารพาณิชย์เร่งปล่อยสินเชื่อในช่วงที่ผ่านมา ได้ส่งผลกระทบต่อทางลบ ทำให้วงเงินสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นบางส่วนทะลักเข้าไปสู่ตลาดหุ้น และถูกนำไปใช้เก็งกำไรในอสังหาริมทรัพย์ ก่อให้เกิดการเก็งกำไรราคาสินทรัพย์ต่างๆ เป็นต้นว่า ผู้ประกอบธุรกิจสิ่งทอได้รับสินเชื่ออย่างไม่คาดคิดจากสถาบันการเงิน แต่เนื่องจากการส่งออกยังย่ำแย่ จึงเลือกที่จะนำเงินสินเชื่อที่ได้รับไปลงทุนในตลาดหุ้นเป็นการทดแทน

จากผลกระทบดังกล่าวข้างต้น ปัจจุบันจึงเริ่มมีความกังวลมากขึ้นเรื่อยๆ ว่าเศรษฐกิจจีนกำลังจะเผชิญหน้ากับวิกฤติฟองสบู่แตก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางไปทั่วโลก โดยบริษัทบลูมเบิร์ก ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักลงทุนเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2553 พบว่านักลงทุนมากกว่าร้อยละ 60 เห็นว่าประเทศจีน กำลังจะเผชิญกับปัญหาเศรษฐกิจฟองสบู่

นายอลัน กรีนสแปน อดีตประธานธนาคารกลางของสหรัฐฯ ให้สัมภาษณ์สถานีโทรทัศน์บลูมเบิร์ก เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2553 ว่า มีแนวโน้มจะเกิดฟองสบู่แตกในประเทศจีน โดยเฉพาะในพื้นที่นครเซี่ยงไฮ้และตามมณฑลชายฝั่งทะเล แต่เขาไม่ได้ชี้ชัดว่าจะเกิดในภาคอสังหาริมทรัพย์หรือในตลาดหลักทรัพย์

กรุงปักกิ่ง

ขณะที่ธนาคารโลกได้กล่าวเตือนรัฐบาลจีนเมื่อต้นปี 2553 ว่านโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจโดยใช้นโยบายการเงินในช่วงที่ผ่านมาได้ส่งผลกระทบต่อราคาสินทรัพย์ ก่อให้เกิดฟองสบู่ในภาคอสังหาริมทรัพย์ พร้อมกับเสนอแนะให้ทางการจีนปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเพื่อป้องกันปัญหาการเก็งกำไร และควรยอมปล่อยให้เงินหยวนแข็งค่าขึ้น เพื่อลดปัญหาเงินเฟ้อ

บลูมเบิร์ก ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักลงทุนพบว่ามากกว่าร้อยละ 60 เห็นว่าจีนกำลังจะเผชิญกับปัญหาเศรษฐกิจฟองสบู่

นายจอร์จ ไชโรส ผู้บริหารกองทุนบริหารความเสี่ยง (Hedge Fund) ซึ่งมีชื่อเสียงก้องโลก ได้ให้ทัศนะเมื่อต้นเดือนเมษายน 2553 ว่า ไม่ต้องสงสัยเลยว่าจีนมีเศรษฐกิจฟองสบู่ในภาคอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อมหาดาลไปทั่วโลกหากฟองสบู่แตก และมีแนวโน้มว่าจะมีอันตรายมากขึ้นเนื่องจากฟองสบู่โตขึ้นเรื่อยๆ

ขณะที่นายจิม แชนอส แห่งบริษัท Kynikos Associates ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ที่นครนิวยอร์ก และเป็นผู้บริหารกองทุนบริหารความเสี่ยง ซึ่งมีชื่อเสียงก้องโลกเช่นเดียวกัน โดยเชี่ยวชาญในการแสวงหากำไรจากการขายหลักทรัพย์แบบระยะสั้น (Short Sales) คือ การขายหุ้นโดยไม่มีหุ้นในมือ แต่ใช้วิธียืม

หุ้นจากผู้มีหุ้นอยู่ เช่น โบรกเกอร์ เพื่อสร้างกำไรจากช่วงขาลง โดยนำหุ้นส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อก่อน ต่อเมื่อราคาหุ้นลดลง จึงเข้าซื้อซื้อหุ้นเพื่อมอบคืนแก่โบรกเกอร์ที่ยืมมา ก็ได้พยากรณ์ในแง่ลบเกี่ยวกับประเทศจีน

เขาให้เหตุผลว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะที่ผ่านมา ได้ซ่อนเร้นความผิดปกติของขนาดมหึมาของตลาดเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นราคาอสังหาริมทรัพย์ที่สูงเกินจริงอันเป็นผลจากการเก็งกำไร สถาบันการเงินที่อ่อนแอเนื่องจากปล่อยสินเชื่อจำนวนมากแก่ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์จำนวนมากเกินความต้องการ ฯลฯ ยิ่งไปกว่านั้น ข้อมูลของรัฐบาลที่ชี้ว่า เศรษฐกิจจีนยังแข็งแกร่งก็เป็นข้อมูลที่เชื่อถือไม่ได้

จากมุมมองแง่ลบดังกล่าวข้างต้น เขาจึงขายหุ้นแบบ Short Sales ในบริษัทที่มีความเสี่ยงสูงจากการทำธุรกิจในประเทศจีน ทั้งที่เป็นธุรกิจในด้านอสังหาริมทรัพย์และในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

คาดการณ์ไว้สำหรับปี 2553 นั้น จะมาจากการเติบโตของจีนเป็นสัดส่วนสูงถึง 1 ใน 3

ยิ่งไปกว่านั้น ปัญหาฟองสบู่แตกยังอาจส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางต่อระบอบการเมืองการปกครองของจีนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยอาจจะเกิดปัญหาความไม่สงบภายในประเทศ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงการปกครองประเทศโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน

ปัญหาฟองสบู่แตกยังอาจส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางต่อระบอบการเมืองการปกครองของจีน

ขณะเดียวกัน ผู้เชี่ยวชาญให้ทัศนะว่าวิกฤตการณ์ฟองสบู่แตกของประเทศจีนที่กำลังรอการระเบิดนั้น จะมีขนาดใหญ่โตเป็นหลายเท่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิกฤตหนี้ค้ายคุณภาพที่ทั่วโลกต้องเผชิญในช่วงปี 2551 ต่อเนื่องปี 2552 เป็นอย่างมาก และอาจจะส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางต่อเศรษฐกิจโลก เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจโลกที่

นครฉงชู่ เมืองหลวงของมณฑลชอชว่น (เสฉวน)

มุมมองที่แตกต่าง

อย่างไรก็ตาม นักวิเคราะห์อีกกลุ่มหนึ่งกลับให้ทัศนะในทิศทางตรงกันข้าม โดยเห็นว่าปัญหาไม่ร้ายแรงอย่างที่คาดการณ์ก็เป็นได้ โดยให้เหตุผลดังนี้

ประการแรก อุปสงค์ต่ออสังหาริมทรัพย์ไม่ได้มาจากการเก็งกำไร แต่มาจากความต้องการที่แท้จริงของคนรุ่นใหม่ นอกจากนี้ บางครอบครัวที่ซื้อที่อยู่อาศัยหลังที่สองนั้น ไม่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเก็งกำไรแต่อย่างใด แต่เป็นการซื้อให้มีทำเลที่ตั้งใกล้เคียงกับสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง เพื่ออำนวยความสะดวกให้บุตรหลานได้เข้าเรียนในสถานศึกษาแห่งนั้นๆ

ประการที่สอง รัฐบาลจีนมีประสิทธิภาพในการบริหารเศรษฐกิจ ทั้งในระดับมหภาคและระดับจุลภาค โดยในระดับมหภาคนั้น จะพยายามทำให้ฟองสบู่แตกในขณะที่มีขนาดเล็ก ไม่ปล่อยให้โตขึ้น ส่วนในระดับจุลภาคนั้น ได้ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาอย่างรวดเร็วทั้งในด้านการผลิตเพื่อส่งออก โครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย พลังงานหมุนเวียน ฯลฯ

นอกจากนี้ รัฐบาลจีนมีเครื่องมือต่างๆ มากกว่ารัฐบาลประเทศตะวันตกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฟองสบู่ เช่น การควบคุมราคาสินค้า การควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุน โดยจะควบคุมการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศอย่างใกล้ชิด โดยต้องอธิบายว่าจะนำเข้ามาลงทุนในสาขาใด หากไม่ลงทุนในภาคธุรกิจที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ จะไม่อนุญาตให้นำเงินทุนเข้ามา

รัฐบาลจีนมีเครื่องมือมากกว่า รัฐบาลประเทศตะวันตกในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาฟองสบู่ เช่น การควบคุมราคาสินค้า การควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุน

ประการที่สาม จากการที่รัฐวิสาหกิจมีส่วนแบ่งในตลาดสถาบันการเงินในประเทศจีนค่อนข้างสูง รัฐบาลสามารถกำหนดนโยบายให้สถาบันการเงินที่เป็นรัฐวิสาหกิจเร่งปล่อยสินเชื่อในช่วงวิกฤติ เพื่อช่วยเหลือแก่ธุรกิจที่ประสบปัญหาทางการเงิน

ประการที่สี่ จีนมีทุนสำรองเงินตราต่างประเทศมากที่สุดในโลก คือ 2,400,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่มีหนี้สาธารณะเพียงร้อยละ 20 ของ GDP เปรียบเทียบกับไทยร้อยละ 50 สหรัฐฯ และอินเดียร้อยละ 85 และญี่ปุ่นร้อยละ 219 ทั้งนี้ จีนได้แข่งหน้าญี่ปุ่นกลายเป็นประเทศที่มีทุนสำรองเงินตราต่างประเทศมากที่สุดในโลกนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2549 เป็นต้นมา

ประการที่ห้า จีนมีตลาดภายในประเทศขนาดใหญ่ ทำให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถสร้างความได้เปรียบจากการประหยัดจากขนาด (Economy of Scale) การผลิตจำนวนมากเพื่อสนองความต้องการภายในประเทศ และพัฒนาไปสู่การผลิตเพื่อส่งออก

มาตรการป้องกันฟองสบู่แตก

ความจริงแล้วทางการจีนได้ตระหนักถึงปัญหาข้างต้นเป็นอย่างดี และพยายามแก้ไขปัญหาทุกวิถีทาง ดังนี้

การพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จำนวนมากบริเวณชานนครต้าเหลียนในมณฑลเหลียวหนิง

ธนาคารกลางของจีนได้สั่งการเมื่อปลายเดือนมีนาคม 2553 กำหนดให้สถาบันการเงินเข้มงวดในการให้สินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ เพื่อป้องกันปัญหาเศรษฐกิจฟองสบู่และหนี้เสีย

ทางราชการได้ประกาศเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2553 กำหนดให้อาคารเพิ่มอัตราเงินสำรองเป็นสัดส่วนร้อยละ 16 สำหรับอาคารขนาดใหญ่ และร้อยละ 14 สำหรับอาคารขนาดเล็ก

ธนาคารกลางของจีน กำหนดให้สถาบันการเงิน เข้มงวดในการให้สินเชื่อ อสังหาริมทรัพย์ เพื่อป้องกัน ปัญหาเศรษฐกิจฟองสบู่

ทางราชการได้กำหนดมาตรการป้องกันการเก็งกำไรในอสังหาริมทรัพย์ โดยกรณีซื้อที่อยู่อาศัยหลังแรกและมีขนาดพื้นที่เกิน 90 ตารางเมตร กำหนดต้องวางเงินอย่างต่ำร้อยละ 30 และหลังที่สอง ต้องวางเงินอย่างต่ำร้อยละ 50 เพิ่มจากเดิมที่กำหนดร้อยละ 40

การค้า และการลงทุน ในเปรู

เปรูเป็นประเทศที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากที่สุดประเทศหนึ่งในภูมิภาคลาตินอเมริกา เป็นตลาดการค้าและการลงทุนที่สำคัญ

เปรูตั้งอยู่ริมฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก มีพื้นที่ประมาณ 1,285,220 ตารางกิโลเมตร มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่สามในทวีปอเมริกาใต้ มีพรมแดนด้านเหนือติดกับเอกวาดอร์และโคลัมเบีย ด้านทิศตะวันออกติดบราซิลและโบลิเวีย ด้านทิศใต้ติดกับชิลี

การที่มีเขตแดนติดต่อกับเพื่อนบ้านถึง 5 ประเทศ เปรูจึงเป็นประเทศที่มีความเหมาะสมมากในการเป็นช่องทางการกระจายสินค้าจากประเทศคู่ค้าไปยังประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอเมริกาใต้ ซึ่งมีประชากรรวมกันมากกว่า 390 ล้านคน ทั้งนี้ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญของเปรู ได้แก่

● **เหมืองแร่**

เปรูเป็นประเทศที่ผลิตแร่ธาตุรายใหญ่ของโลก เช่น เงิน (อันดับ 1 ของโลก) ทองแดง สังกะสีและดีบุก (อันดับ 3 ของโลก) ตะกั่ว (อันดับ 4 ของโลก) รวมทั้งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ

การที่มีเขตแดนติดต่อกับเพื่อนบ้านถึง 5 ประเทศ เปรูจึงเป็นประเทศที่เป็นช่องทางการกระจายสินค้าไปยังภูมิภาคอเมริกาใต้

● **ประมง**

ด้วยภูมิศาสตร์ของประเทศด้านทิศตะวันตกทั้งหมดของเปรูติดชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งมีความยาวกว่า 3,000 กิโลเมตร ทำให้เปรูเป็นผู้ส่งออกปลาป่นและน้ำมันปลาเป็นอันดับ 1 ของโลก นอกจากนี้ อุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูป โดยเฉพาะอาหารทะเลแช่แข็งก็เริ่มมีความสำคัญในตลาดเพิ่มมากขึ้น

● เกษตรกรรม

เนื่องจากเปรูมีสภาพภูมิอากาศแบบเขตร้อน ผลผลิตทางการเกษตรของเปรู จึงเป็นพืชพันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ อาทิ มันฝรั่ง ข้าวโพด องุ่น มะม่วง โกโก้ น้ำตาล อโวคาโด อาร์ติโชก โดยเฉพาะแอสพาราแกส กลัวย และกาแฟอแกนิก (ส่งออกอันดับ 1 ของโลก) และพริกปาปริก้า (ส่งออกอันดับ 2 ของโลก)

● ป่าไม้

พื้นที่เกือบร้อยละ 60 ของประเทศเป็นป่าดิบชื้นอะเมซอน ทำให้ประเทศสามารถส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้มากกว่า 3 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี

● สิ่งทอ

เปรูเป็นผู้ผลิตเส้นใยอัลปากา (Alpaca Fiber) และวิคูนา (Vicuna Fiber) รายใหญ่ที่สุดของโลก โดยสัตว์สองประเภทนี้ มักอาศัยอยู่บริเวณเทือกเขาแอนดิส ที่พาดผ่านขนานกับชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก

● ท่องเที่ยว

เปรูเป็นประเทศที่มีแหล่งวัฒนธรรมที่ยาวนาน อยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมพื้นเมืองแบบ Andean หรืออินคาผสมผสานกับวัฒนธรรมสเปน โดยมีแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ อาทิ

มาชูปิกชูที่เมืองคusco ทะเลสาบติติกากา ที่เมืองปุนอ นาซกา โลင်းที่เมืองนาซกา เป็นต้น โดยในปี 2551 เปรูมีรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน 2,395 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

อย่างไรก็ตาม แม้เปรูจะมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ แต่ชาวเปรูจำนวนมากยังคงผลิตสินค้าขั้นต้นหรือขั้นกลางที่มีมูลค่าเพิ่มน้อย เนื่องจากยังมีอุปสรรคในด้านระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อาทิ เส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้า เครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงยังขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ

สิ่งเหล่านี้ทำให้รัฐบาลเปรูต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เพื่อสร้างเครือข่ายการคมนาคมขนาดใหญ่ อาทิ ท่าอากาศยานแห่งใหม่ ถนนและรางรถไฟ การสื่อสารโทรคมนาคม ยกกระดับความเป็นอยู่ของประชากร รวมถึงการให้สัมปทานสำรวจและขุดเจาะแหล่งก๊าซธรรมชาติ เพื่อกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจ และทำให้เปรูกลายเป็นประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนมากที่สุดประเทศหนึ่งในแถบลาตินอเมริกา

แม้เปรูจะมี

**ทรัพยากรธรรมชาติ
อุดมสมบูรณ์ แต่ยังคง
ผลิตสินค้าขั้นต้นหรือ
ขั้นกลางที่มีมูลค่าเพิ่มน้อย
เนื่องจากยังมีอุปสรรค
ในด้านระบบสาธารณูปโภค
ขั้นพื้นฐาน**

นโยบายด้านการค้า

เปรูยึดมั่นในแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าเสรีและมีนโยบายเป็นมิตรกับนักลงทุนต่างชาติมาโดยตลอด โดยรัฐธรรมนูญของเปรูให้หลักประกันในการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันระหว่างการประกอบธุรกิจของชาวเปรูกับคนต่างชาติ ตามหลักการการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) ยกเว้นภายในอาณาเขต 50 กิโลเมตรจากพรมแดนระหว่างประเทศ รัฐธรรมนูญเปรูอนุญาตให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนได้โดยไม่มีข้อจำกัดในกิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ และผู้ประกอบการต่างชาติสามารถเป็นเจ้าของกิจการต่างๆ ได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะผ่านตลาดหลักทรัพย์หรือไม่

ปัจจุบัน เปรูมีบทบาทสำคัญในเศรษฐกิจระดับภูมิภาค โดยเปรูได้เป็นสมาชิกของกลุ่มประชาคมแอนดีน (Andean Community) ซึ่งประกอบด้วยประเทศสมาชิกอื่นๆ อีก 3 ประเทศ ได้แก่ โบลิเวีย โคลัมเบีย และเอกวาดอร์ รวมทั้งเป็นสมาชิกสหประชาชาติของ MERCOSUR (ตลาดร่วมของกลุ่มประเทศลาตินอเมริกาตอนล่าง) กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชียแปซิฟิก (APEC) สมาคมการรวมกลุ่มประเทศลาตินอเมริกา (LAIA) และได้ดำเนินการทำข้อตกลงการค้าเสรีระดับทวิภาคี (FTA) กับหลายประเทศ อาทิ ชิลี สหรัฐฯ สิงคโปร์ แคนาดา จีน รวมทั้งไทย

แนวโน้มการค้าระหว่างไทยกับเปรู

เปรูเป็นคู่ค้าอันดับ 6 ของไทยในลาตินอเมริกา สถิติปี 2549 การค้าของทั้งสองฝ่ายมีมูลค่ารวม 149.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือคิดเป็นเพียงร้อยละ 0.06 ของมูลค่าการค้ารวมของไทย ซึ่งไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้ามูลค่า 33.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยไทยนำเข้า 91.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และส่งออก 57.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าที่ส่งออกที่สำคัญของไทยไปเปรู ได้แก่ รถยนต์ ข้าว ผลิตภัณฑ์ยาง เม็ดพลาสติก ค้ายและเส้นใยประดิษฐ์ ตู้เย็นและตู้แช่แข็ง ไมโครเวฟ ขณะที่สินค้านำเข้าจากเปรู ได้แก่ แร่สังกะสี สัตว์น้ำสดและแช่แข็ง ผ้าฝ้าย ผักและผลไม้ และเคมีภัณฑ์

ในปัจจุบันพบว่ามูลค่าการค้าระหว่างไทยกับเปรูมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มมากขึ้น โดยเปรูเป็นประเทศแรกในภูมิภาคอเมริกาใต้ ที่ไทยทำความตกลงด้านการค้าเสรีด้วย และเมื่อความตกลงมีผลบังคับใช้ก็จะทำให้ไทยสามารถส่งสินค้าไปขายยังประเทศเปรูได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการลด/ยกเลิกภาษีนำเข้าของเปรู โดยสินค้านำเข้าที่เปรูพร้อมจะลดภาษีเป็นศูนย์ทันที ได้แก่ รถปิกอัพ เครื่องซักผ้า ยางและผลิตภัณฑ์ยาง เป็นต้น ส่วนสินค้านำเข้าที่

**เปรูเป็นคู่ค้าอันดับ 6 ของไทยในลาตินอเมริกา
ปี 2549 การค้าของทั้งสองฝ่าย
มีมูลค่ารวม 149.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
หรือร้อยละ 0.06 ของมูลค่าการค้ารวมของไทย**

เปรูจะยกเลิกภาษีภายใน 5 ปี ได้แก่ ค้ายเส้นใยสังเคราะห์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เป็นต้น

สำหรับสินค้าที่ไทยพร้อมลดภาษีเป็นศูนย์ทันที ได้แก่ แร่สังกะสี เศษอะลูมิเนียม อุ่นสก เป็นต้น ส่วนสินค้าที่ไทยพร้อมลดภาษีเป็นศูนย์ภายใน 5 ปี ได้แก่ น้ำมันปลา ไข่ปลา กุ้งแช่แข็ง เป็นต้น ทั้งนี้ สินค้าที่ไทยเปิดตลาดให้กับเปรูส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภทวัตถุดิบที่ไทยต้องนำเข้าอยู่แล้ว จึงเป็นโอกาสอันดีที่ไทยจะได้วัตถุดิบจากเปรูในราคาถูกลง

ขณะเดียวกัน เปรูยังมีศักยภาพที่จะเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าไทยไปสู่ตลาดอเมริกาใต้ รวมถึงการที่เปรูมีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ แร่ธาตุ การประมง อันเป็นผลมาจากความหลากหลายด้านภูมิอากาศและภูมิศาสตร์ ไทยจึงสามารถใช้เปรูเป็นฐานการผลิตหรือร่วมทำธุรกิจกับเปรู ในอุตสาหกรรมที่ไทยมีเทคโนโลยีในการผลิต อาทิ ธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ และอาหารแปรรูป เป็นต้น

นโยบายด้านการลงทุน

การขยายตัวทางเศรษฐกิจของเปรูเกิดขึ้นพร้อมๆ กับการเพิ่มขึ้นของระดับอุปสงค์ภายในประเทศ การลงทุนภายในประเทศมีการเติบโตสูงที่สุด โดยเฉพาะการลงทุนภาคเอกชน ซึ่งเป็นผลมาจากการลงทุนก่อสร้าง การขยายโรงงาน การจัดซื้อเครื่องจักรและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ขณะที่การลงทุนภาครัฐได้เติบโตมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากมีการลงทุนในโครงการต่างๆ ทั้งในด้านระบบสาธารณสุขโลก และการคมนาคม เป็นต้น

รัฐบาลเปรูได้วางกรอบนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนไว้ดังต่อไปนี้

- 1) ยึดหลักการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน ระหว่างนักลงทุนในประเทศกับนักลงทุนต่างชาติ
- 2) เปิดให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนได้เกือบทุกสาขา
- 3) สามารถเคลื่อนย้ายเงินทุนได้อย่างเสรี
- 4) เปิดให้นักลงทุนสามารถแข่งขันโดยเสรี
- 5) รับประกันทรัพย์สินของเอกชน
- 6) มีเสรีภาพในการซื้อหุ้น
- 7) มีเสรีภาพในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทั้งในและนอกประเทศ
- 8) สามารถได้รับการยกเว้นค่าสัมปทานได้
- 9) มีเครือข่ายด้านข้อตกลงด้านการลงทุนและยังเป็นสมาชิกของ ICSID และ MIGA

- 10) เปรูเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ร่วมอยู่ใน "OECD Declaration on International Investment and Multinational Enterprises"

ทั้งนี้ เปรูกำหนดมูลค่าการลงทุนต่ำสุดสำหรับการลงทุนในสาขาใดๆ ไว้ที่ 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมูลค่า 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับภาคการทำเหมืองแร่และการลงทุนที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

หน่วยงานส่งเสริมด้านการลงทุนของเปรู (Proinversion)

หน่วยงานส่งเสริมด้านการลงทุนของเปรูเป็นหน่วยงานเอกชนที่ไม่ขึ้นตรงต่อรัฐบาล มีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันควบคู่ไปกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของประชากรให้ดีขึ้น

จากการสำรวจอันดับบรรยากาศในการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกาพบว่าเปรูอยู่ในอันดับที่หนึ่ง

จากการสำรวจของ Foundation of Getulio Vargas de Brasil 2009 ที่จัดอันดับบรรยากาศในการดำเนินธุรกิจในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกาพบว่าเปรูอยู่ในอันดับที่หนึ่ง (ดัชนีสถานะเศรษฐกิจเท่ากับ 5.0) อันดับที่สองคือบราซิล (ดัชนีสถานะเศรษฐกิจเท่ากับ 4.6) และชิลี (ดัชนีสถานะเศรษฐกิจเท่ากับ 4.3) เป็นอันดับที่สาม

หน้าที่หลักของหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของเปรู มีดังต่อไปนี้

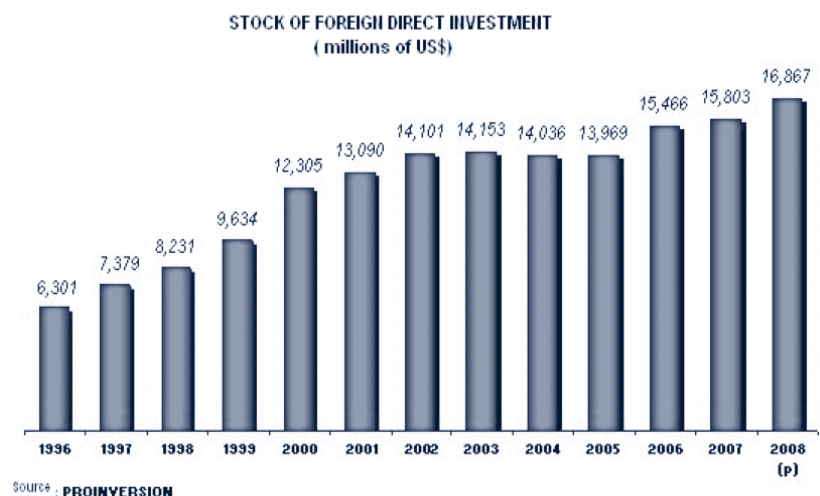
• ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในประเทศมากยิ่งขึ้น โดยให้ความสำคัญกับผลที่จะทำให้เกิดการสร้างงาน ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดำเนินการจับคู่ระหว่างนักลงทุนทั้งระดับประเทศ ระดับภูมิภาค รวมถึงระดับท้องถิ่น ทั้งนี้ได้ให้บริการแก่นักลงทุนทั้งในขั้นก่อนการลงทุน ระหว่างการดำเนินการลงทุน และหลังจากลงทุนไปแล้วเพื่อแก้ไขหรือให้คำปรึกษาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นหลังจากการลงทุน

• ยกกระชับคุณภาพของระบบสาธารณูปโภคและขยายไปยังสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ โดยส่งเสริมให้เกิดการร่วมทุนของภาคเอกชนในการพัฒนาระบบดังกล่าว จากข้อมูลของ World Economic Forum ปี 2550 ที่ได้จัดอันดับความพร้อมของรัฐบาลต่อการลงทุนจากภาคเอกชนในระบบสาธารณูปโภคพบว่า เปรูถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่หนึ่งด้วย 5.8 คะแนน รองลงมาเป็นโคลัมเบีย 5.6 คะแนน และชิลี 5.5 คะแนน

- ส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมด้านการลงทุนที่ดี เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- พัฒนากลไกต่างๆ เพื่อดึงดูดและช่วยเหลือนักลงทุนต่างชาติ
- สร้างภาพลักษณ์ให้แก่ประเทศว่าเหมาะสมกับการเป็นแหล่งรองรับการลงทุนจากทั้งในและต่างประเทศ

สถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในเปรู (ข้อมูล ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2551)

จากข้อมูลสถิติการลงทุนโดยตรงในเปรูที่รวบรวมโดยหน่วยงานส่งเสริมด้านการลงทุนของเปรู พบว่ามีการลงทุนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีมูลค่าการลงทุนโดยตรงทั้งสิ้นรวม 16,867 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

source : PROINVERSION

ประเทศที่เข้ามาลงทุนโดยตรงในเปรูมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สเปน (3,729.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) สหรัฐฯ (3,419.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) และสหราชอาณาจักร (2,762.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ตามลำดับ โดยการลงทุนของ 3 ประเทศนี้ มีส่วนแบ่งการลงทุนในเปรูถึงร้อยละ 58.77

อย่างไรก็ตาม ยังมีนักลงทุนบางส่วนที่ได้ลงทุนผ่านทางบริษัทที่เป็นสาขา (Subsidiary) ในต่างประเทศ โดยที่ไม่ใช่การลงทุนโดยตรงของบริษัทแม่ เช่น องค์การโทรศัพท์ของเปรู หรือ Telefónica de España in Teletento Del Perú S.A.C. ได้ดำเนินการโดยบริษัทสาขาที่ชื่อว่า Atento N.V. ที่มีบริษัทแม่อยู่ที่เนเธอร์แลนด์

จากข้อมูลเดือนมิถุนายน 2551 พบว่าการลงทุนในภาคการสื่อสารคมนาคมขยายตัวมากที่สุด กล่าวคือขยายตัวถึงร้อยละ 22.27 รองลงมาเป็นการลงทุนในภาคเหมืองแร่ร้อยละ 20.81 และอันดับที่สามเป็นการขยายตัวด้านการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 16.23

การลงทุนระหว่างไทยกับเปรู

ปัจจุบัน การลงทุนของไทยในเปรู ยังมีจำนวนน้อยมาก ดังนั้นเปรูจึงเชิญนักลงทุนไทยไปลงทุนในเปรูมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในธุรกิจร้านอาหารไทย รวมถึงร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมด้านต่างๆ ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม การก่อสร้างเส้นทางคมนาคม อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ เช่น เฟอร์นิเจอร์ โดยพร้อมให้สัมปทาน

50 ปี ซึ่งหากนักลงทุนไทยใช้ไม้จากเปรูเพื่อผลิตเฟอร์นิเจอร์ส่งออกไปยังสหรัฐฯ จะไม่ต้องเสียภาษี ตามข้อตกลง Andean Trade Promotion and Drug Eradication (ATPDEA) รวมถึงอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการสำรวจขุดเจาะแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ

บริษัท Aje Group เข้ามาลงทุนตั้งแต่ปี 2549 ใช้วัตถุดิบส่วนหนึ่งจากไทย ผลิตและจำหน่ายน้ำอัดลมภายใต้ชื่อ “Big Cola” เพื่อส่งออกในภูมิภาค

ขณะที่การลงทุนจากเปรูมายังไทยก็มีจำนวนน้อยมากเช่นกัน อย่างไรก็ตามบริษัท Aje Group เป็นบริษัทหนึ่ง que เข้ามาลงทุนตั้งแต่ปี 2549 ใช้วัตถุดิบส่วนหนึ่งจากในประเทศไทย ผลิตและจำหน่ายน้ำอัดลมภายใต้ชื่อ “Big Cola” เพื่อส่งออกในภูมิภาค โดยโรงงานตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ ไทยเป็นประเทศที่ 11 ที่กลุ่ม Aje Group ของเปรูตั้งโรงงานในต่างประเทศ และเป็นประเทศแรกในเอเชีย ซึ่งบริษัทฯ มีแผนว่าภายในปี 2553 จะขยายการลงทุนอีก 15 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อสร้างโรงงานผลิตเครื่องดื่มเพิ่มเติมในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการจ้างงานโดยตรงเพิ่มขึ้นกว่า 700 อัตรา และการจ้างงานทางอ้อมอีกประมาณ 2,000 อัตรา

โอกาสทางการลงทุนของไทยในเปรู

แม้ว่า เปรูจะเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทองแดง เงิน ทองคำ ปิโตรเลียม และทรัพยากรประมง แต่เปรูยังขาดศักยภาพในการแปรรูปทรัพยากรเหล่านี้ สินค้าส่งออกของเปรูส่วนใหญ่จึงเป็นสินค้าแปรรูปขั้นต้นที่มีมูลค่าเพิ่มน้อย ดังนั้น การเข้าไปประกอบอุตสาหกรรมการแปรรูปวัตถุดิบเหล่านี้จึงเป็นธุรกิจที่น่าสนใจ และยังคงเปิดกว้างสำหรับการลงทุน

นอกจากนี้ การที่รัฐบาลเปรูให้การสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่และพลังงาน ซึ่งถือเป็นภาคธุรกิจยุทธศาสตร์ของประเทศ โดยได้ให้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนเป็นพิเศษ รวมถึง

ยังสนับสนุนการลงทุนในธุรกิจสื่อสาร โทรคมนาคมด้วย ทั้งนี้ภาคธุรกิจดังกล่าวข้างต้นมีสัดส่วนรวมกันประมาณร้อยละ 60 ของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งหมด

อุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ก็อาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุน เนื่องจากเปรูเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งทางทะเลซึ่งมีชายฝั่งทอดตัวยาวกว่า 2,400 กิโลเมตร ภูเขาทางตอนกลางของประเทศ และป่าเขาด้านตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศในบริเวณป่าอะเมซอน รวมถึงการที่เปรูยังคงเป็นศูนย์กลางสำคัญของอารยธรรมอินคา ดังปรากฏซากของโบราณสถานกระจายอยู่หลายแห่งในประเทศ

อย่างไรก็ตาม ยังมีอีกหลายปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการเข้าไปลงทุนในเปรู อาทิ ระยะทางระหว่างไทยกับเปรู ข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศและข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุน การแข่งขันกับนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนก่อนหน้า ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถค้นหาได้ที่:

www.proinversion.gob.pe

www.investperu.com

www.dtn.go.th

www.mfa.go.th

แอบดูงานแต่งงานแบบอินเดีย :

โอกาสทอง ของประเทศไทย

ในช่วงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ผู้เขียน ได้มีโอกาสเดินทางไปราชการที่ประเทศอินเดีย ซึ่งบางครั้ง ในระหว่างเดินทางกลับที่พักในช่วงเย็น เห็นมีการแห่ขบวน แต่งงานที่จัดแบบยิ่งใหญ่หลายคู่มาก ในช่วงตลอดหนึ่งสัปดาห์ ที่อยู่ในประเทศอินเดีย

นอกจากนี้ ในงานสัมมนาชักจูงการลงทุน "Thailand-India Business Forum on Investment Opportunities" ที่ปีโอไอจัดขึ้น ที่นครมุมไบ นอกเหนือจากการบรรยายและสัมมนาในเรื่องโอกาส การลงทุนในประเทศไทยแล้ว ยังจัดให้มีการบรรยายเพื่อชักจูงให้ คนอินเดียมาจ้างงานแต่งงานในประเทศไทยของเราอีกด้วย

จาก 2 เหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้เขียน มีความสนใจที่จะหาข้อมูล การแต่งงานแบบอินเดียว่า มีความหมายอย่างไร วิธีการเลือกคู่ครอง ทำไม่ต้องจ้างงานแต่งงานกันแบบใหญ่โตขนาดนั้น และประเทศไทย ของเราจะได้อะไรบ้าง หากมีการชักชวนให้คนอินเดียมาจ้างงาน แต่งงานแบบอินเดียในประเทศไทย

ความเชื่อของคนอินเดียกับการแต่งงาน

จากสถิติข้อมูลด้านการนับถือศาสนา ศาสนาฮินดูเป็นศาสนา ที่ประชาชนชาวอินเดียนับถือมากที่สุดถึงร้อยละ 80 ดังนั้น ประชากร ส่วนใหญ่ของอินเดียจึงประกอบพิธีแต่งงานตามความเชื่อของศาสนา ฮินดู

**ศาสนาฮินดูเป็นศาสนา
ที่มีพิธีกรรมมาก
และครอบคลุมตั้งแต่เกิด
จนกระทั่งเสียชีวิต
รวมทั้งเรื่องของ
การแต่งงานด้วย**

ศาสนาฮินดูเป็นศาสนาที่มีพิธีกรรม มากและครอบคลุมตั้งแต่เกิดจนกระทั่ง เสียชีวิต รวมทั้งเรื่องของการแต่งงาน ด้วย โดยพิธีการแต่งงานของศาสนา ฮินดูจะเรียกว่า "วิวาหะ" และจะต้อง ให้พราหมณ์ทำพิธีให้ ซึ่งปรกติแล้ว หญิงที่มีอายุ 13 ปี ชายอายุ 16 ปี จึง จะถือว่ามิวายอันสมควรในการแต่งงาน

และจากที่พวกเรามักจะทราบกันคือ ฝ่ายหญิงจะต้องเป็นผู้สู่ขอชายที่จะมาสมรสด้วย ซึ่งแตกต่างจากไทย ที่ฝ่ายชายจะต้องหาสินสอดเพื่อไปสู่ขอฝ่ายหญิง

พิธีการแต่งงานแบบอินเดีย

การแต่งงานตามประเพณีของอินเดียนั้น เจ้าบ่าวจะได้รับการยกย่องเป็น "วิษณุ" เพราะ วิษณุ เทานั้นถึงจะเหมาะสมกับเจ้าสาว ผู้ซึ่งถือว่าเป็นของขวัญล้ำค่าที่เทพเจ้าเทานั้นสมควรจะได้รับ

ส่วนเจ้าสาวชาวอินเดียนั้นเปรียบเสมือนกับเทพธิดา "ลักษมี" ชูคแต่งกายและเครื่องประดับจึงถูกออกแบบมาให้เจ้าสาวของเทพธิดา โดยชูคของเจ้าสาวจะอยู่ในรูปของ "สำหรับ" และประดับร่างกายด้วยเครื่องประดับมากมาย เช่น สร้อยคอ กำไล แหวน แหวนจมูก กำไลข้อเท้า และแหวนนิ้วเท้า นอกจากนี้ที่ขาดไม่ได้เลยในพิธีการแต่งงานชาวอินเดีย คือ ดอกไม้บานาพันธุ์

สำหรับการแต่งกายของฝ่ายชาย ถึงแม้ว่าในปัจจุบันเจ้าบ่าวอาจเลือกสวมชุดสูท แต่ส่วนใหญ่แล้วเจ้าบ่าวมักจะสวมชุดแบบโบราณ โดยเฉพาะในทางตอนใต้ เจ้าบ่าวจะมีผ้าโพกศีรษะ ที่มีการประดับด้วยดอกไม้ เพื่อปกป้องเจ้าบ่าวจากสิ่งเลวร้ายทั้งปวง

ตามพิธีการ เจ้าบ่าวจะเดินทางไปยังที่พักของเจ้าสาว โดยจะมีครอบครัวของทั้งสองรวมอยู่ที่นั่น พิธีการต่างๆ ก็จะเริ่มขึ้น ในสมัยโบราณเจ้าบ่าวพร้อมกับญาติพี่น้องและเพื่อนฝูง จะเดินทางไปยังที่พักของเจ้าสาวด้วยกัน พร้อมกับเต้นรำ และร้องเพลงไปตลอดทาง เมื่อถึงสถานที่แล้ว บิดามารดาและญาติฝ่ายเจ้าสาว ก็จะพรมน้ำหอม กลีบดอกไม้ให้กับเจ้าบ่าว เพื่อเป็นสิริมงคล

เจ้าสาวและเจ้าบ่าวจะแลกเปลี่ยนการสวมพวงมาลัยซึ่งกันและกัน โดยทั้งสองจะต้องเวียนรอบกองไฟศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด 7 รอบ พร้อมกับการสวดมนต์ของพระสงฆ์หลังจากเดินในแต่ละรอบ เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งการปิดผนึกของความปรองดอง

จากนั้นจึงก้าวไปทางทิศเหนือเป็นจำนวน 7 ก้าว โดยภาวนาถึงสิ่ง 7 สิ่ง คือ อาหาร พลานามัย ความมั่งคั่ง สุข ความอุดมของพืชผล สัตว์เลี้ยง และ

**พิธีสมรสของชาวอินเดียจะสิ้นสุดลงด้วยการเลี้ยงฉลอง
ซึ่งในยามค่ำคืนจะเต็มไปด้วยความรื่นเริง
การเต้นรำ และที่ขาดไม่ได้คือ การรับประทานอาหารมื้อใหญ่
โดยเจ้าสาวจะเปลี่ยนเครื่องแต่งกายหลายชุด**

การอุทิศตน เมื่อเสร็จสิ้นพิธีการแล้ว เจ้าสาวจะถูกพรมด้วยน้ำมนต์ เพื่อชำระล้างบาปในอดีต ในการเตรียมความพร้อมไปสู่ชีวิตในวันข้างหน้า

พิธีสมรสของชาวอินเดียจะสิ้นสุดลงด้วยการเลี้ยงฉลอง ซึ่งในยามค่ำคืนจะเต็มไปด้วยความรื่นเริง การเต้นรำ และที่ขาดไม่ได้คือการรับประทานอาหารมื้อใหญ่ โดยเจ้าสาวจะเปลี่ยนเครื่องแต่งกายหลายชุดเพื่อต้อนรับครอบครัวของเจ้าบ่าวที่นำผลไม้และอาหารมาให้ เมื่อเสร็จสิ้นงานเลี้ยง พี่ชายของเจ้าบ่าวก็จะโปรยกลีบดอกไม้ให้กับคู่สมรสตลอดทางเดินของทั้งสองเพื่อขจัดสิ่งชั่วร้ายออกไป

คนอินเดียเลือกคู่ครองกันอย่างไร

ในหนังสือ "อินเดีย: ถิ่นมหัศจรรย์" ของอาจารย์อรุณ เดศศิย์ ได้อธิบายรายละเอียดการเลือกคู่ครองของชาวอินเดียไว้ ดังนี้

การหมั้นเมื่อยังเยาว์ (Promise Marriage) เริ่มจากผู้ใหญ่ของทั้งหญิงและชาย มีความสัมพันธ์อันดีมาแต่ดั้งเดิม จะมีการรับปากตกลงกันไว้ว่า หากฝ่ายใดมีบุตรก็จะยกบุตรของอีกฝ่ายให้ โดยถือหลักว่า บุตรชายต้องมีอายุแก่กว่าบุตรหญิงของอีกฝ่าย ในกรณีนี้ บุตรอาจจะเกิดแล้วหรือยังไม่เกิดก็ได้

การเลือกคู่ให้แก่บุตรในวงศ์ตระกูลหรือวรรณะเดียวกัน (Inter Caste Marriage) ผู้ใหญ่จะเป็นผู้กำหนดคู่บ่าวสาวไว้ภายในวงศ์ตระกูลเดียวกันหรือในวรรณะเดียวกัน ซึ่งการเลือกคู่แบบนี้ บ้านเรามักเรียกว่า การแต่งงานแบบคลุมถุงชน

การเสาะหาคู่ครอง (Arrangement Marriage) ผู้ใหญ่ของฝ่ายหญิงหรือฝ่ายชาย จะเป็นผู้เสาะหาคู่ครองให้แก่บุตรของตน เมื่อเจรจาและตกลงกันได้ทั้งสองฝ่าย ก็จะมีการจัดการเรื่องพิธีหมั้นและพิธีแต่งงานต่อไป

การครองคู่แบบรักใคร่ชอบพอ (Love Marriage) เมื่อฝ่ายหญิงและฝ่ายชายมีความรักต่อกัน ก็จะพากันไปบอกให้ผู้ใหญ่ทราบ เมื่อผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายเห็นชอบ ก็จะสามารถจูงมือกันเข้าสู่พิธีแต่งงานกันได้ โดยราบรื่น แต่หากผู้ใหญ่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ยินยอมก็จะไม่สามารถแต่งงานกันได้

หากฝ่ายหญิงไม่สามารถเสียค่าสินสอดตามที่ฝ่ายชายเรียกร้องได้ ก็จะต้องเสาะแสวงหาฝ่ายชายอื่นต่อไป

การยกบุตรให้โดยเสน่หา (A Gift) หากผู้ใหญ่ของฝ่ายหญิงมีความเห็นใจฝ่ายชาย เพราะการกระทำคุณความดี ก็อาจจะพอใจที่จะยกบุตรสาวของตนให้กับชายที่ตนชอบและพอใจเป็นพิเศษ เรียกว่า เป็นการยกบุตรสาวให้เป็นของขวัญหรือของกำนัลนั่นเอง

การสู่ขอในแบบของอินเดีย

โดยหลักของศาสนาฮินดูโบราณที่ยังปฏิบัติอยู่เป็นส่วนใหญ่ ผู้ใหญ่ฝ่ายหญิงจะเป็นผู้เสาะแสวงหาเจ้าบ่าวให้แก่บุตรสาวฝ่ายตน เมื่อพบคนที่มีคุณสมบัติที่ต้องการแล้ว จะมอบหมายให้พราหมณ์หรือผู้ใหญ่ที่เคารพ เป็น

พ่อสื่อหรือเป็นผู้ไปทาบทามฝ่ายชาย ซึ่งฝ่ายชายก็จะเรียกสินสอดตามฐานะของคน

หากฝ่ายหญิง สามารถเสียค่าสินสอดตามที่ฝ่ายชายเรียกได้ ก็เป็นอันว่าตกลงกันและสามารถจัดพิธีแต่งงานกันได้ แต่หากฝ่ายหญิงไม่สามารถเสียค่าสินสอดตามที่ฝ่ายชายเรียกได้ ก็จะต้องเสาะแสวงหาฝ่ายชายอื่นต่อไป

แต่ในปัจจุบันนี้ พิธีการสู่ขอได้มีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามความเหมาะสม โดยทั้งสองฝ่ายอาจมีความยินยอมที่จะออกค่าใช้จ่ายร่วมกัน เพื่อเป็นหน้าเป็นตาหรือให้สมศักดิ์ศรีฐานะของทั้งสองฝ่าย หรือผู้หญิงเป็นฝ่ายเรียกค่าสินสอดก็เริ่มมีบ้างแล้วในอินเดีย

รูปแบบการจัดงานแต่งงานของคนอินเดีย

จากความเชื่อด้านศาสนาและประเพณีของชาวอินเดีย การจัดงานแต่งงานเป็นพิธีการที่สำคัญที่จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกสถานภาพทางสังคมของคู่แต่งงาน รวมทั้งเป็นค่านิยมของผู้ใหญ่ทั้งปวรสว ที่จะมีโอกาสนำเงินทองที่เก็บหอมรอมริบมานานหลายปี มาเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อจัดงานฉลองและเป็นการแสดงถึงสัญลักษณ์การมอบของขวัญให้ลูก

ประเพณีการแต่งงานของชาวอินเดีย เป็นพิธีที่ใหญ่โตหรูหราและฟุ่มเฟือย แต่จากสภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวในปัจจุบัน ทำให้หลายๆครอบครัวต้องลดความใหญ่โตของงานวิวาห์

สำหรับในช่วงฤดูกาลแต่งงานส่วนใหญ่จะจัดในช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ โดยตามประเพณีนั้น จะมีพิธีหลายอย่างและจัดงานหลายวัน แต่ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาทำให้ชาวอินเดียระมัดระวังมากขึ้นในการจับจ่ายใช้สอย บางคนลดการจัดงานเลี้ยง บางรายก็ลดจำนวนแขกที่เชิญมาร่วมงานให้เหลือเพียงเพื่อนสนิทและคนในครอบครัว และลดวันจัดงานจากที่เคยจัดกัน 7-8 วัน ลงเหลือ 4 วัน

แม้จากสภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัวของอินเดีย ทำให้งานแต่งงานลดความอลังการลงไปบ้าง แต่ในส่วนบรรยากาศของความสนุกสนานรื่นเริงของพิธีแต่งงานยังคงมีอยู่ เพราะการแต่งงานยังคงเป็นพิธีสำคัญที่สุด ของสถาบันครอบครัวของอินเดีย และแสดงถึงสถานภาพทางสังคม ดังนั้นการจัดงานแต่งงานที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง ก็ยังคงมีอยู่ต่อไปในสังคมอินเดีย

การจัดงานแต่งงานของคนอินเดียแต่ละครั้งใช้งบประมาณจัดตั้งแต่ 1 - 10 ล้านบาท ตามแต่ฐานะทางสังคม มีคนไปร่วมงานนับร้อยคน ใช้เวลาหลายวัน และจากการที่อินเดียมีประชากรจำนวนมาก สถิติการแต่งงานในแต่ละปีเฉลี่ยสูงถึง 1.2 ล้านคู่ต่อปี

โอกาสของประเทศไทยในการจัดงานแต่งงานของอินเดีย

ปัจจุบัน ชาวอินเดียเริ่มมีค่านิยมที่จะเดินทางไปจัดงานแต่งงานในต่างประเทศ แทนการจัดงานในประเทศอินเดีย ซึ่งการจัดงานใน

**การจัดงานแต่งงานของคนอินเดียแต่ละครั้ง
ใช้งบประมาณจัดตั้งแต่ 1 - 10 ล้านบาท
และมีสถิติการแต่งงานในแต่ละปี
เฉลี่ยสูงถึง 1.2 ล้านคู่ต่อปี**

เมื่อกลางปี 2552 ที่ผ่านมามีเรื่อง จนถึงปีนี้ พบว่า ชาวอินเดียมีความสนใจที่จะใช้ไทย เป็นสถานที่จัดงานแต่งงาน โดยเฉพาะจังหวัดที่อยู่ฝั่งทะเลอันดามัน

ต่างประเทศกำลังจะเป็นค่านิยมสำหรับกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของชาวอินเดีย

ในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา ชาวอินเดียนิยมเดินทางไปแต่งงานที่บาหลี ประเทศอินโดนีเซียเป็นอันดับหนึ่ง แต่เมื่อกลางปี 2552 ที่ผ่านมามีเรื่องจนถึงปีนี้ พบว่า ชาวอินเดียมีความสนใจที่จะมาใช้แหล่งท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นสถานที่จัดงานแต่งงาน โดยเฉพาะจังหวัดที่อยู่ฝั่งทะเลอันดามัน เช่น ภูเก็ต พังงาและกระบี่ รวมถึงจังหวัดอื่นๆ ด้วยที่กำลังได้รับความสนใจ

การเข้ามาจัดงานแต่ละครั้งของชาวอินเดีย จะมีการเชิญญาติพี่น้องมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก ไม่เฉพาะญาติที่อาศัยอยู่ในอินเดียเท่านั้น แต่รวมถึงญาติที่ทำงานในต่างประเทศด้วย ซึ่งเป็นตลาดที่มีแนวโน้มการเติบโตค่อนข้างดี และทำรายได้ให้กับพื้นที่โดยตรง

บางครั้งในการจัดงานแต่งงานของชาวอินเดียในประเทศไทย จะมีการเช่าโรงแรมที่พัก จัดงาน มีการเลี้ยงฉลองกัน 4 วัน 4 คืน

นอกจากเช่าโรงแรมหลายร้อยห้องแล้ว อาจจะมีการเช่าห้องครัวโรงแรมด้วย โดยนำพ่อครัวแม่ครัวจากอินเดียมาทำอาหารอินเดียที่ห้องครัวของโรงแรม เพื่อเลี้ยงแขกหลายร้อยคนที่มาจากอินเดีย

ดังนั้น คู่แต่งงานชาวอินเดียที่จะจัดงานแต่งงานในต่างประเทศหรือในประเทศไทย จะต้องเป็นผู้ที่มีรายได้และศักยภาพสูง เพราะแต่ละครั้งจะมีผู้เดินทางมาร่วมงานด้วยไม่ต่ำกว่า 100 คน ซึ่งต้องใช้งบประมาณในการจัดงานจำนวนมาก

จากการสำรวจทัศนคติคนในประเทศไทยพบว่า คนอินเดียชอบแต่งงานในเมืองไทยมากที่สุด เพราะค่าใช้จ่ายในการแต่งงานถูกกว่าในประเทศอินเดีย ซึ่งการแต่งงานของคนอินเดียจะฉลองกันไม่น้อยกว่า 4 วัน โดยที่ผ่านมา คู่แต่งงานชาวอินเดียก็จะนำช่างภาพหรือนักข่าวมาด้วย เพื่อเก็บภาพนำไปจัดทำแม็กกาซีน สำหรับนำกลับไปให้คนในอินเดียดูด้วย ซึ่งเป็นการช่วยเผยแพร่ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ให้แก่ประเทศไทยทางอ้อม

จึงเป็นโอกาสอันดีของประเทศไทยในการจัดกิจกรรมเชิญชวนคู่แต่งงานชาวอินเดียที่มีศักยภาพสูงมาจัดงานแต่งงานในประเทศไทย และถือว่าเป็นโอกาสของ "ธุรกิจท่องเที่ยว" ที่มีความมั่นคงเป็นอย่างยิ่ง ได้เงินเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้น ยังส่งผลดีต่อธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น คอกไม้ อาหาร อีกด้วย

ความเชื่อแปลกๆ เกี่ยวกับการแต่งงานในสังคมอินเดีย

จากหนังสือ "ปริศนาการตะ" ของพระมหาอ้าย อธิปัตตญาณ ได้รวบรวมความเชื่อแปลกๆ ที่เกี่ยวกับการแต่งงานในสังคมอินเดียไว้ ผู้เขียนจึงขออนุญาตนำมาเผยแพร่ ดังนี้

ความเชื่อที่ 1 ชาวฮินดูถือว่าหญิงที่ไม่มีสามี หรือมีแล้วแต่ไม่มีลูก เป็นหญิงที่อภัพที่สุด และเป็นที่ยังเกลียดชังของสังคม เมื่อตายแล้วจะไปตกนรกขุมปุตตะ และในคัมภีร์พระเวทได้กล่าวถึงฝ่ายชายด้วยว่า ชายที่ยังไม่แต่งงานถือว่าเป็นคนคิบ คล้ายกับความเชื่อของไทยที่ว่า ผู้ที่ยังไม่ได้บวชถือว่าเป็นคนคิบ

ความเชื่อที่ 2 ในคัมภีร์มหาภารตะได้ตั้งกฎว่าด้วยการแต่งงานไว้อย่างเคร่งครัดว่า หญิงทุกคนต้องแต่งงาน จะครองตนเป็นพรหมจารีอยู่ตลอดชีวิตไม่ได้เป็นอันขาด หากหญิงนี้มีการเสียชีวิต พวกพราหมณ์จะไม่ยอมให้เอาศพของหญิงโสเภณีขึ้นเผาบนเชิงตะกอน ต้องทิ้งให้แรงกิน หรือไม่ก็ล่องแม่น้ำให้เป็นอาหารของปลาและเต่า

ความเชื่อที่ 3 การแต่งงานของชาวฮินดูในท้องที่บางแห่งจะมีพิธีแปลกที่สุดคือ ถ้าหญิงชอบพอชายใด เธอผู้นั้นจะชวนเพื่อนหญิงไปด้วยประมาณ 3-4 คน ไปดักอยู่ข้างทางที่ชายผู้นั้นเดินผ่านไปมาเสมอ เมื่อชายคนนั้น เดินทางมาถึงก็จะกระโดดคล็อกคอจับไปเป็นสามี ชายที่ถูกจับไปจะปฏิเสธหรือหลบหนีไม่ได้ ถือว่าเป็นการผิดผี จะได้รับโทษทัณฑ์ต่างๆ

ความเชื่อที่ 4 พิธีแต่งงานของชาวคุชราต (รัฐคุชราตเป็นรัฐที่ตั้งอยู่ทางตะวันตกของประเทศติดกับปากีสถานและทะเลอาหรับ) มีพิธีที่แปลกคือ 12 ปี จึงจะสามารถจัดงานแต่งงานได้ และมีระยะเวลาเพียง 3 วันเท่านั้น พอเวลามาถึง ชาวคุชราตจะต้องรีบแต่งงานให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ แม้แต่เด็กน้อยแบเบาะก็ต้องทำพิธีหมั้นไว้ไม่อย่างนั้น จะต้องรอนานถึง 12 ปีทีเดียว

ความเชื่อที่ 5 ตามชนบทของอินเดีย จะหาหญิงสาวไร้คู่ได้ยาก เพราะโตขึ้นมาอายุ 5-6 ขวบ ก็จะทำพิธีหมั้นไว้แล้ว ซึ่งโดยมากฝ่ายหญิงจะมาหมั้นฝ่ายชาย สำหรับเงินค่าสินสอดทองหมั้น จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับฐานะของแต่ละคนด้วย

ความเชื่อที่ 6 ปัจจุบัน หญิงสาวชาวอินเดียเริ่มจะหาสามียาก โดยเฉพาะหากไม่สวย ตระกูลไม่ร่ำรวย ผู้ชายมักจะเล่นตัว ดังนั้น

จึงมีหญิงสาวจำนวนไม่น้อยที่หาสามีไม่ได้ จึงหาทางแก้ไขโดยการประกาศหาสามีทางหน้าหนังสือพิมพ์กันอย่างออกหน้าออกตา จึงนับว่าเป็นสิ่งที่แปลก โดยสามารถหาอ่านข่าวประกาศหาสามีได้ตามหน้าหนังสือพิมพ์รายวันทั่วไป

ความเชื่อที่ 7 พิธีการแต่งงานของวรรณะกษัตริย์เป็นพิธีที่ยิ่งใหญ่เป็นพิเศษ เนื่องด้วยพระราชอาเป็น ผู้ปกครองแผ่นดิน เป็นชาติันกรบที่ได้รับการเคารพเป็นอย่างสูงจากประชาชน การเลือกคู่ของคนในวรรณะนี้มีประเพณีนิยมอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการทาบทาม วิธีการเสี่ยงมาลัย เป็นต้น

นานาสาระกับ ซีไอไอ

สิทธิประโยชน์ด้านเครื่องจักร

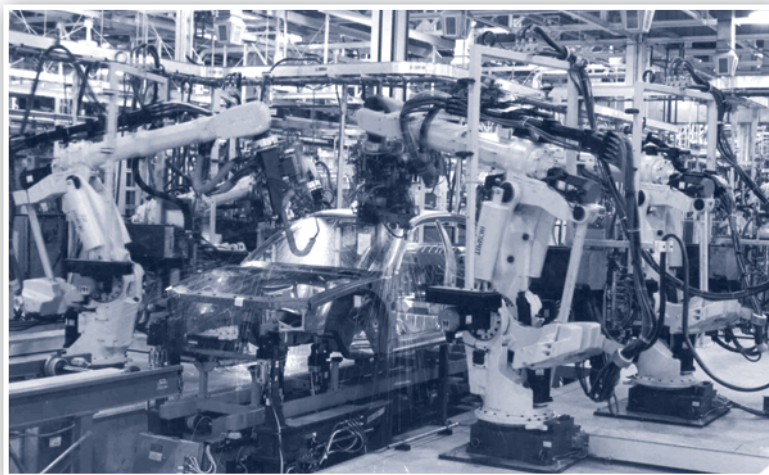
1. การขอยกยื่อนเวลานำเข้าเครื่องจักรย้อนหลัง กับการขอยกยื่อนเวลา นำเข้าเครื่องจักรเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

ตอบ ไม่เหมือนกัน การขอยกยื่อนเวลานำเข้าเครื่องจักรย้อนหลัง ใช้ในกรณีที่บริษัทนำเข้าเครื่องจักรมาก่อนได้รับบัตรส่งเสริมฯ และประสงค์จะใช้สิทธิยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้า ซึ่งสิทธิดังกล่าวจะย้อนหลัง ไปจนถึงวันที่ยื่นคำขอส่งเสริมฯ

สำหรับการขอยกยื่อนเวลานำเข้าเครื่องจักรจะใช้ในกรณีที่ครบกำหนดเวลานำเข้าเครื่องจักรแล้ว แต่บริษัทยังไม่นำเข้าไม่ครบตามโครงการ สามารถยื่นขอยกยื่อนเวลานำเข้าเครื่องจักรและเปิดดำเนินการได้ โดยจะขอยกยื่อนเวลาให้ไม่เกิน 3 ครั้งๆ ละไม่เกิน 1 ปี

2. ในกรณีที่โครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ได้รับเครื่องจักร ซึ่งเป็น การให้เปล่าจากบริษัทแม่ในต่างประเทศ มูลค่าเครื่องจักรดังกล่าว สามารถนำมาคิดเป็นเงินลงทุนได้หรือไม่

ตอบ ได้ โดยตามประกาศสำนักงานฯ ที่ ป. 1/2545 การกำหนดความหมายเงินลงทุน ในข้อ 1.2.4 ได้กำหนดว่า "กรณีเครื่องจักร

ที่บริษัทในเครือให้มาโดยไม่คิดค่าตอบแทนและได้ระบุในคำขอรับการส่งเสริมฯ ให้ใช้มูลค่าตามบัญชีของบริษัทที่ให้เครื่องจักร โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ขอรับการส่งเสริมฯ"

3. กรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ประสงค์ จะใช้เครื่องจักรที่มีอายุเกิน 10 ปี ในโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ แต่ไม่ขอใช้สิทธิยกเว้นอากรขาเข้า เครื่องจักร เนื่องจากโครงการ ตั้งอยู่ในเขตปลอดอากร จำเป็น ต้องยื่นใบรับรองประสิทธิภาพ เครื่องจักร พร้อมกับแบบคำขอรับ การส่งเสริมฯ หรือไม่

ตอบ ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ต้องยื่นใบรับรองฯ พร้อมกับแบบคำขอฯ ถึงแม้จะไม่ประสงค์ขอใช้สิทธิฯ เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาว่า จะอนุมัติให้ใช้เครื่องจักรดังกล่าวในโครงการหรือไม่

อย่างไรก็ตาม ในกรณีนี้ ใบรับรองฯ ไม่จำเป็นต้องมีรายละเอียดเงื่อนไขสถานภาพของการปรับปรุงซ่อมแซม (Re-conditioned status) แต่ต้องแสดงรายละเอียดการตรวจสอบเครื่องจักรใช้แล้วดังกล่าวตามแนวทางของประกาศ ป.2/2546

วิธีปฏิบัติภายหลังการได้รับการส่งเสริมฯ

1. ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถยื่นเอกสารเพื่อออกบัตรส่งเสริมฯ ได้ทันตามเวลาที่กำหนด (6 เดือนหลังยื่นแบบตอบรับการส่งเสริมฯ) สามารถขอขยายเวลายื่นเอกสารเพื่อออกบัตรส่งเสริมฯ ได้หรือไม่ มีหลักเกณฑ์อย่างไร

ตอบ สามารถทำได้ ใช้แบบประกอบการพิจารณาขอขยายเวลาส่งหลักฐานการออกบัตรส่งเสริมฯ (F OS CT 04) ซึ่งสามารถขอขยายเวลาได้ไม่เกิน 3 ครั้งๆ ละไม่เกิน 4 เดือน

2. หากบริษัทไม่สามารถเปิดดำเนินการได้ตามระยะเวลาที่กำหนด ต้องดำเนินการอย่างไร

ตอบ หากบริษัทไม่สามารถเปิดดำเนินการได้ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยบริษัทยังนำเข้าเครื่องจักรไม่ครบ บริษัทสามารถขอขยายเวลานำเข้าเครื่องจักรได้ ซึ่งสำนักงานฯ จะอนุมัติให้ขยายเวลาจากระยะเวลาที่กำหนดในบัตรส่งเสริมฯ อีกครั้งละไม่เกิน 1 ปี รวมแล้วไม่เกิน 3 ครั้ง และให้ได้รับการขยายเวลาเปิดดำเนินการออกไปอีกเป็นเวลา 6 เดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา นำเข้าเครื่องจักร แต่ในกรณีที่ขอขยายเวลาเปิดดำเนินการเพียงอย่างเดียว จะขยายเวลาให้ 1 ครั้ง เป็นเวลาไม่เกิน 1 ปี

3. หากบริษัทไม่สามารถนำเครื่องจักรเข้ามาครบตามโครงการ แต่ต้องการจะขอเปิดดำเนินการ จะสามารถทำได้หรือไม่

ตอบ การเปิดดำเนินการจะต้องมีเครื่องจักรเต็มตามกำลังผลิต หากไม่มีความประสงค์จะลดกำลังผลิตสามารถขอขยายเวลาเปิดดำเนินการไปก่อน แต่หากต้องการขยายเวลานำเข้าเครื่องจักรร่วมด้วย ปีโอไอจะอนุมัติให้ขยายเวลา 3 ครั้งๆ ละไม่เกิน 1 ปี โดยจะอนุมัติให้ขยายเวลาเปิดดำเนินการโดยอัตโนมัติ

แต่หากจะต้องการเปิดดำเนินการ โดยมีกำลังผลิตตามเครื่องจักรที่ติดตั้ง ก็สามารถขอเปิดดำเนินการตามกำลังผลิตที่มีอยู่ได้ แต่ทั้งนี้มูลค่าการลงทุนจะต้องปรับตามขนาดการลงทุนจริง ณ วันเปิดดำเนินการ

4. การเปิดดำเนินการ จะต้องเปิดเมื่อใด

ตอบ การเปิดดำเนินการจะกระทำได้โดยโครงการนั้นๆ มีการลงทุนอย่างน้อยตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์หรือให้บริการตามที่ได้รับบัตรส่งเสริมฯ โดยมีกรรมวิธีการผลิตหรือขั้นตอนการให้บริการ สถานประกอบการ และสาระสำคัญเป็นไปตามโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ การเปิดดำเนินการมีกำหนดวันที่แน่นอนวันเดียว โดยถือเอาวันที่ครบกำหนดเงื่อนไขหรือวันที่บริษัทแจ้งความประสงค์ว่าจะขอเปิดดำเนินการ

ทั้งนี้บริษัทจะต้องยื่นเรื่องขอ

อนุญาตเปิดดำเนินการ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นฉบับปัจจุบัน งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองปีล่าสุด แผนภูมิขั้นตอนการผลิตและผังการติดตั้งเครื่องจักร หนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทฉบับปัจจุบัน สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน สำเนา Invoice ฉบับแรกที่มีรายได้ สำเนาหนังสืออนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน (ถ้ามีการใช้สิทธิ์)

5. วันเปิดดำเนินการ คือ วันที่มีรายได้ครั้งแรกใช่หรือไม่

ตอบ ไม่ใช่ วันที่มีรายได้ครั้งแรกนั้นอาจจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันเปิดดำเนินการก็ได้

6. ถ้าบริษัทได้รับการส่งเสริมฯ แล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข จะมีมาตรการอย่างไร

ตอบ ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่บริษัทปฏิบัติไม่ได้ตามเงื่อนไข ซึ่งจะมีมาตรการอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยจะพิจารณาเป็นรายๆ ไป โดยบทลงโทษสูงสุด คือ การถูกเพิกถอนบัตรส่งเสริมฯ ซึ่งบริษัทอาจจะต้องชำระภาษีอากรย้อนหลัง พร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

7. บริษัทดำเนินการไปแล้ว ขาดทุน จะขอหยุดการดำเนินการชั่วคราวได้หรือไม่

ตอบ สามารถทำได้ แต่จะต้องขออนุญาตจากบีโอไอก่อน โดยใช้แบบฟอร์มขอหยุดดำเนินการ (F PM ST 01)

8. การยกเลิกบัตรส่งเสริมฯ มีขั้นตอนอย่างไร

ตอบ ขั้นตอนแรกจะต้องสำรวจดูว่าบริษัทมีภาระภาษีอากรในด้านเครื่องจักรและวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นหรือไม่ โดยหากยังมีภาระภาษีอากรอยู่บริษัทจะต้องดำเนินการขออนุมัติตัดบัญชีเครื่องจักรและวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นให้เสร็จสิ้น เมื่อได้รับการ

อนุมัติฯ แล้ว สามารถทำหนังสือพร้อมชี้แจงรายละเอียดในการขอยกเลิกมาที่บีโอไอ

9. หากบริษัทใช้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรหมดแล้ว จะสามารถขอขยายระยะเวลาได้อีกหรือไม่

ตอบ สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่สามารถขอขยายเวลาได้ ในขณะที่สิทธิและประโยชน์ลดหย่อนหรือยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรสามารถขอขยายเวลาได้อีก 3 ครั้งๆ ละไม่เกิน 1 ปี

สำหรับสิทธิประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ผลิตเพื่อการส่งออกสามารถขอขยายเวลาได้ไม่จำกัดจำนวนครั้ง โดยจะอนุมัติให้คราวละ 2 ปี สำหรับสิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร จะได้รับตลอดระยะเวลาที่ได้รับการส่งเสริมฯ

10. บีโอไอมีการจัดสัมมนาให้แก่ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ หรือไม่

ตอบ จะมีจัดโดยสมาคมสโมสรนักลงทุน (IC) ซึ่งจะมีหลักสูตรฝึกอบรมเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติภายหลังจากการได้รับการส่งเสริมฯ ทั้งนี้สามารถติดต่อโดยตรงได้ที่สมาคมฯ เว็บไซต์ www.ic.or.th โทรศัพท์หมายเลข 0 2936 1429-40

11. หากบริษัทยื่นรายงาน ตส.310 ไม่ทันวันที่ 31 กรกฎาคมของทุกปี จะต้องทำอย่างไร

ตอบ โครงการที่เปิดดำเนินการแล้วจะต้องรายงาน ตส.310 ถึงแม้ว่าจะเลย 31 กรกฎาคมไปแล้วสามารถยื่นเอกสารย้อนหลัง โดย

ทำหนังสือชี้แจงเหตุผลที่ส่งรายงานเกินกำหนดเวลา ในปัจจุบัน บริษัทสามารถรายงาน ตส.310 ผ่านทางเว็บไซต์ที่ <https://boieservice.boi.go.th/PM/login.aspx?ReturnUrl=/pm/main.aspx> โดยสามารถขอ Username และ Password ได้ที่ สำนักสารสนเทศการลงทุน

12. กรณีที่บริษัทได้รับบัตรส่งเสริมฯ แล้ว แต่ยังไม่ได้แจ้งเปิดดำเนินการ จำเป็นต้องส่งรายงานผลการดำเนินการหรือไม่

ตอบ ต้องรายงานผลดำเนินการโดยมีกรณีต่างๆ ดังนี้

- สำหรับโครงการที่ได้รับบัตรส่งเสริมฯ แล้ว แต่ยังไม่ได้แจ้งเปิดดำเนินการ บริษัทต้องยื่น "แบบแจ้งยืนยันการดำเนินการตามโครงการ" (F PM CO 07) ตามระยะเวลาดังนี้
  - 6 เดือนหลังจากได้รับบัตรส่งเสริมฯ
  - 1 ปีหลังจากได้รับบัตรส่งเสริมฯ
  - 2 ปีหลังจากได้รับบัตรส่งเสริมฯ
- สำหรับโครงการที่ได้รับบัตรส่งเสริมฯ และแจ้งเปิดดำเนินการแล้ว จะต้องยื่น "แบบรายงานผลการดำเนินการของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมฯ" (ตส. 310) ทุกปี

13. บัตรส่งเสริมฯ ที่มี (1) กับ (2) กำกับท้ายหมายเลขบัตรส่งเสริมฯ ต่างกันอย่างไร

ตอบ บัตรส่งเสริมฯ ที่มี (1) หมายถึง โครงการมีเงื่อนไขต้องยื่นแบบก่อนขอใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ส่วนบัตรส่งเสริมฯ ที่มี (2) หมายถึง โครงการมีเงื่อนไขต้องยื่นแบบก่อนใช้สิทธิฯ เช่นกัน แต่มีกำหนดสัดส่วนวงเงินภาษีที่ได้รับยกเว้นด้วย

14. หากต้องการเพิ่มชนิดผลิตภัณฑ์ในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ จะสามารถทำได้หรือไม่

ตอบ สามารถทำได้ โดยยื่นเรื่องขอแก้ไขโครงการมาที่สำนักบริหารการลงทุนที่เกี่ยวข้อง

15. การโอน ควบ รวมกิจการมีขั้นตอนอย่างไร จะได้สิทธิประโยชน์อย่างไรบ้าง

ตอบ การโอน ควบ รวมกิจการ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้โอน ควบ รวมกิจการต้องทำหนังสือขอโอน ควบ หรือรวมกิจการถึงสำนักงานฯ (กรณีเป็นการโอนกิจการจะต้องแสดงมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นด้วย)
2. ผู้รับโอนหรือบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ กับสำนักงานฯ

3. กรณีผู้รับโอนยังไม่ได้จัดตั้งบริษัท ให้ระบุชื่อบริษัทที่จะเป็นผู้รับโอน หรือบริษัทใหม่ที่จะเกิดจากการควบ รวมกิจการ พร้อมระบุวันที่จะโอน
4. กรณีที่ได้โอน ควบ รวมกิจการไปแล้ว ผู้รับโอน ควบ รวมกิจการจะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ภายใน 3 เดือน
5. เมื่อได้รับหนังสือแจ้งมติได้รับอนุมัติแล้ว ผู้รับโอนต้องตอบรับมติและส่งเอกสารออกบัตรภายใน 1 เดือน / กรณียังไม่ได้ดำเนินการโอน ให้ตอบรับมติภายใน 1 เดือน และยื่นเอกสารออกบัตรส่งเสริมฯ ภายใน 3 เดือนนับแต่วันที่โอนกิจการ แต่ไม่เกิน 6 เดือนนับแต่วันที่ตอบรับมติ

รายละเอียดเพิ่มเติม ตามระเบียบ สกท. ที่ 2/2547

บริษัทผู้รับโอน หรือบริษัทที่เกิดขึ้นหลังการควบ รวมกิจการ จะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร

เท่าที่ยังเหลืออยู่เดิม ส่วนสิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร จะได้รับตามสิทธิเดิม ยกเว้นการถือครองที่ดินจะให้ได้รับตาม สัดส่วนการถือหุ้น

เป็นพิเศษ หรือให้ความสำคัญและ เป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษ)

16. โครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ แล้ว ดำเนินธุรกิจขาดทุน จะถูก เพิกถอนสิทธิและประโยชน์หรือไม่

ตอบ บีโอไอไม่มีเงื่อนไขว่ากิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ หลังจาก เปิดดำเนินการไปแล้วจะต้องได้ผลกำไรหรือขาดทุน และไม่มีกร ยกเลิกสิทธิประโยชน์จากการที่โครงการนั้นประสบผลขาดทุน แต่อย่างใด

นอกจากนั้น ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ สามารถนำผลขาดทุน ประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่ เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมี กำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือก หักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

17. หากบริษัทจะเปลี่ยนสัดส่วนผู้ถือหุ้นจะทำให้สิทธิและประโยชน์ ด้านภาษีอากรเปลี่ยนแปลงหรือไม่

ตอบ การเปลี่ยนสัดส่วนผู้ถือหุ้น ไม่ว่าจะเป็หุ้นไทยข้างมาก หรือหุ้นต่างชาติข้างมาก ไม่มีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ด้าน ภาษีอากรแต่อย่างใด

18. หลักเกณฑ์การแก้ไขโครงการโดยการเปลี่ยนที่ตั้งกับการโยกย้าย สถานประกอบการแตกต่างกันอย่างไร

ตอบ การเปลี่ยนที่ตั้งไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์โยกย้าย สถานประกอบการ คือ ไม่จำเป็นต้องย้ายเข้าไปอยู่ในนิคมหรือ เขตอุตสาหกรรม สามารถย้ายไปเขตใดก็ได้ โดยสิทธิประโยชน์ที่ได ร์บอาจเพิ่มขึ้นหรือลดลงจะเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งใหม่ แต่จะนับ ต่อจากของเดิม (กรณีดังกล่าวจะไม่ใช้กับกิจการที่ให้ความสำคัญ

19. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่บีโอไอไปตรวจ เปิดดำเนินการแล้วพบว่าบริษัทมี ขั้นตอนการผลิตไม่ครบตามที่ได้รับ อนุมัติให้การส่งเสริมฯ บริษัทจะถูก ยกเลิกบัตรส่งเสริมฯ หรือไม่

ตอบ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาเป็น กรณียก ไป ทั้งนี้จะต้องพิจารณาว่า ขั้นตอนดังกล่าว เป็นสาระสำคัญ ในการส่งเสริมฯ หรือไม่ ถ้าไม่ใช่ สาระสำคัญ บริษัทสามารถขอแก้ไข ขั้นตอนการผลิตให้ถูกต้องได้ โดย บริษัทจะต้องยื่นแบบขออนุญาต แก้ไขโครงการ (F PA PC 01) แต่ อย่งไรก็ตาม บีโอไอสามารถเพิกถอน บัตรส่งเสริมฯ ได้ หากขั้นตอนนั้น เป็นขั้นตอนการผลิตหลัก

20. ตามหลักเกณฑ์การขออนุญาต ส่งเสริมฯ ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะ ต้องยื่นหลักฐานตามที่แจ้งไว้ใน แบบประกอบการขอรับบัตรส่งเสริมฯ ให้ครบ รวมถึงหลักฐานการโอนเงิน จากต่างประเทศ (สำหรับบริษัทที่มี หุ้นต่างชาติ) ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ สามารถใช้ออกสารอื่นแทนหลักฐาน การโอนเงินจากต่างประเทศซึ่งออก โดยธนาคารได้หรือไม่

ตอบ ในกรณีที่ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ ประสงค์ที่จะถือเงินเข้ามาแทนการโอนเงิน ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ อาจใช้เอกสารอื่นแทนหลักฐานการโอนเงินจากต่างประเทศแทนได้ (Credit Advice หรือ Credit Note) เช่น หลักฐานการแลกเงิน ซึ่งจะต้องระบุจำนวน อัตราแลกเปลี่ยน รวมทั้งหลักฐานการโอนเงินเข้าบัญชีของนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมฯ ทั้งนี้จะพิจารณาความเหมาะสมเป็นรายๆ ไป

21. หลักฐานการโอนเงิน (ตามข้อ 20.) จำเป็นต้องโอนเข้าธนาคารของไทยเท่านั้นหรือไม่

ตอบ ไม่จำเป็น สามารถใช้บริการของธนาคารพาณิชย์ต่างชาติที่มีสาขาในประเทศไทยได้

22. ในกรณีผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ใช้อีเมลบุคคลธรรมดาเป็นผู้ขอรับการส่งเสริมฯ เมื่อบีโอไอออกหนังสือแจ้งมติให้การส่งเสริมฯ แต่ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ไม่สามารถรับหนังสือเองได้ สามารถให้บุคคลอื่นมารับบัตรส่งเสริมฯ แทนได้หรือไม่

ตอบ สามารถให้ผู้แทนมารับแทนได้ โดยต้องมีหนังสือมอบอำนาจจากผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ มาด้วย

23. เมื่อบีโอไอออกบัตรส่งเสริมฯ ให้แก่ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ แล้ว ผู้ใดบ้างที่มีสิทธิ์มาขอรับบัตรส่งเสริมฯ

ตอบ ผู้ที่มีสิทธิ์มารับบัตรส่งเสริมฯ ได้แก่ ผู้ที่มีอำนาจรับรองเอกสารตามหนังสือรายชื่อผู้ถือหุ้น รวมทั้งผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ที่มีอำนาจดังกล่าว

24. การขอสำเนาบัตรส่งเสริมฯ ในกรณีที่ทำบัตรส่งเสริมฯ หาย สามารถทำได้หรือไม่

ตอบ บีโอไอจะสำเนาบัตรส่งเสริมฯ ให้ได้ โดยจะต้องมีหนังสือมอบอำนาจจากบริษัท ทั้งนี้ในหนังสือมอบอำนาจจะต้องอ้างถึงเลขที่บัตรส่งเสริมฯ ให้ถูกต้องด้วย

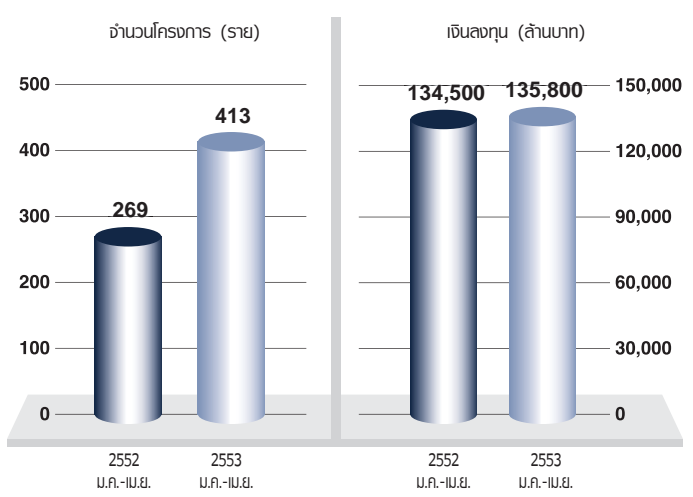
25. ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ สามารถขอขยายเวลาการตอบรับมติ ได้หรือไม่

ตอบ สามารถทำได้ ซึ่งตามขั้นตอนปกติผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะต้องยื่นแบบขอรับการส่งเสริมฯ (F OS CT 07) ภายในหนึ่งเดือนหลังจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งมติ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ไม่สามารถส่งแบบตอบรับฯ ได้ภายในเวลาที่กำหนด บีโอไออนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ สามารถยื่นแบบขยายเวลาขอรับการส่งเสริมฯ ได้ 3 ครั้งๆ ละไม่เกิน 1 เดือน โดยใช้แบบฟอร์ม F OS CT 01 ซึ่งสามารถดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์ของบีโอไอ และในกรณีที่บริษัทไม่สามารถยื่นแบบขอรับการส่งเสริมฯ ได้ในเวลาที่กำหนด บีโอไอจะเพิกถอนมติให้การส่งเสริมฯ

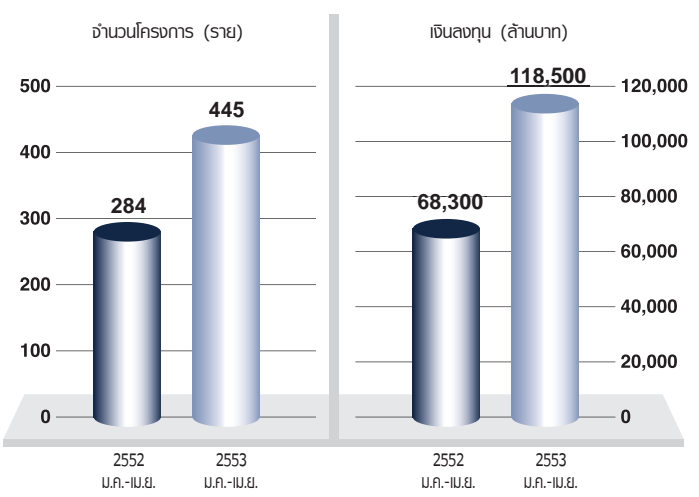

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน

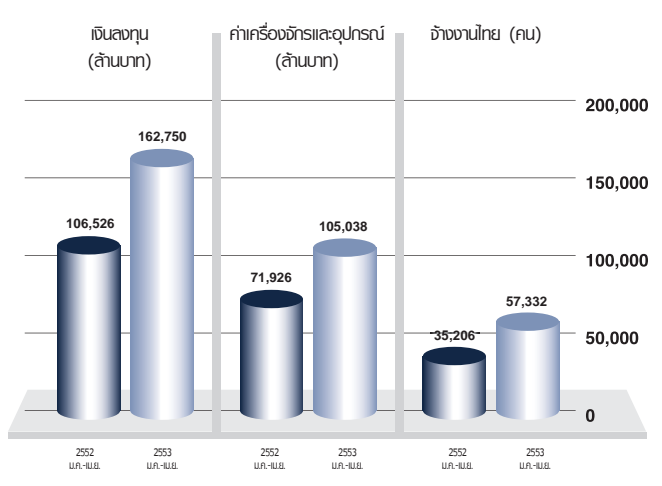
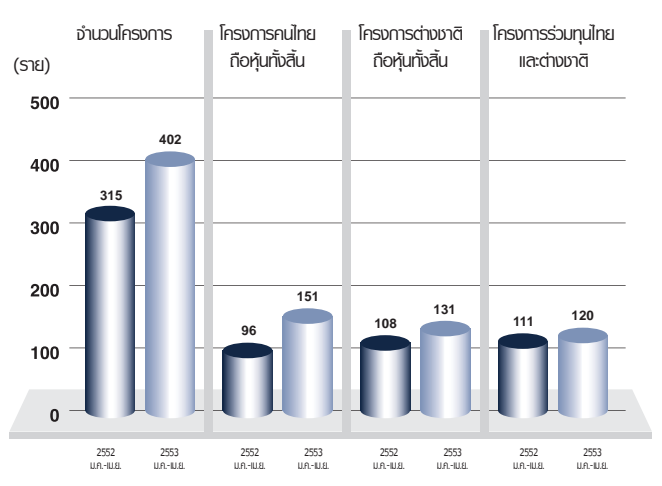
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

จำแนกโดยการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนตามหมวดกิจการ

หน่วย : ล้านบาท

หมวดกิจการ	จำนวนโครงการ (ราย)			เงินลงทุน			ทุนจดทะเบียนไทย			ทุนจดทะเบียนต่างชาติ			จ้างแรงงาน (คน)		
	2552	2552	2553	2552	2552	2553	2552	2552	2553	2552	2552	2553	2552	2552	2553
	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.
เกษตรกรรมและผลผลิตการเกษตร	151	51	44	42,317	11,071	14,223	2,645	1,517	1,024	472	120	181	21,065	6,325	8,934
เหมืองแร่ เชื้อเพลิง และโลหะขั้นมูลฐาน	26	11	8	18,700	7,547	2,215	435	372	388	1,951	901	261	5,698	2,250	559
อุตสาหกรรมเบา	58	26	33	10,477	3,623	3,176	1,135	660	157	777	432	494	18,239	9,462	5,337
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	177	70	75	52,092	16,158	14,639	1,618	254	546	5,952	1,115	736	26,301	8,024	8,764
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	137	41	59	27,419	5,941	31,179	358	36	172	1,381	422	272	43,272	3,170	24,765
ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	97	40	48	24,317	5,962	14,635	1,364	560	974	2,326	915	692	6,590	2,763	5,672
บริการ และสาธารณูปโภค	316	76	135	117,687	56,224	82,683	8,751	912	3,795	2,180	522	948	13,745	3,212	3,301
รวม	962	315	402	293,009	106,526	162,750	16,307	4,313	7,055	15,039	4,427	3,583	134,910	35,206	57,332

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

มกราคม-เมษายน 2553 เปรียบเทียบ ปี 2551 และ 2552

	2551	2552	2552	2553	2551	2552	2552	2553
			ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.			ม.ค.-เม.ย.	ม.ค.-เม.ย.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การขอรับการส่งเสริมสุทธิ	1,231	1,531	269	413	74.0	113.8	33.0	28.6
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					43.8	38.9	4.1	8.5
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	326	265	63	104	15.3	5.4	0.7	2.1
ยุโรป	194	223	47	52	13.9	5.9	1.1	0.7
ไต้หวัน	45	74	7	15	1.4	6.1	0.1	0.3
สหรัฐอเมริกา	37	84	17	12	1.3	6.4	0.5	0.6
ฮ่องกง	23	20	2	8	1.0	1.8	-	0.5
สิงคโปร์	86	89	19	27	5.1	1.2	0.1	1.5
	การกระจายของแหล่งที่ตั้ง				เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
เขต 1	375	462	92	134	51.9	83.1	7.0	23.5
กรุงเทพมหานคร	221	193	49	65	16.3	15.4	1.4	5.2
ปริมณฑล	154	269	43	69	35.6	67.8	5.6	18.2
เขต 2	517	522	98	165	294.6	353.0	115.2	75.0
ระยอง	144	112	28	45	135.6	59.0	17.8	26.6
ภูเก็ต	12	11	1	2	10.2	2.6	0.1	-
อื่นๆ	361	399	69	118	148.7	291.4	97.3	48.5
เขต 3	335	544	77	114	85.6	255.6	12.2	37.3
- 36 จังหวัด	287	456	67	101	79.7	209.0	11.3	33.7
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	48	88	10	13	5.9	46.7	1.0	3.5
ภาคเหนือ	77	123	17	27	9.7	39.2	2.2	4.2
ภาคกลาง	10	32	4	2	4.8	29.2	0.5	1.2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	85	187	17	31	15.8	106.7	2.5	20.0
ภาคตะวันออก	47	53	10	12	8.8	24.5	0.8	2.5
ภาคตะวันตก	14	31	1	4	3.1	8.6	-	0.6
ภาคใต้	65	79	23	26	9.6	28.2	4.9	5.5
อื่นๆ	37	39	5	12	33.8	19.3	1.3	3.3
ไม่ระบุที่ตั้ง	4	3	2	-	0.1	0.1	0.1	-

	2551	2552	2552 ม.ค.-เม.ย.	2553 ม.ค.-เม.ย.	2551	2552	2552 ม.ค.-เม.ย.	2553 ม.ค.-เม.ย.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การอนุมัติให้การส่งเสริมทั้งสิ้น	1,252	1,003	284	445	79.0	41.4	9.7	13.8
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					57.2	16.5	2.9	5.4
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	331	249	70	92	22.2	3.6	1.1	2.0
ยุโรป	183	158	62	64	18.1	2.6	1.2	0.6
ไต้หวัน	48	33	6	8	1.2	0.6	0.1	0.1
สหรัฐอเมริกา	37	41	12	16	1.3	5.7	-	0.5
ฮ่องกง	19	14	3	11	0.8	0.1	-	0.1
สิงคโปร์	77	65	17	23	5.4	0.3	0.1	1.1
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง					เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
เขต 1	396	336	76	165	48.3	49.7	9.2	16.2
กรุงเทพมหานคร	232	162	45	74	16.1	11.9	2.3	4.2
ปริมณฑล	164	174	31	91	32.1	37.8	6.9	11.9
เขต 2	538	383	124	150	365.9	180.8	47.1	46.9
ระยอง	166	96	28	30	207.5	42.7	14.8	4.0
ภูเก็ต	11	11	4	2	9.5	1.7	0.9	0.7
อื่นๆ	361	276	92	118	148.9	136.3	31.4	42.2
เขต 3	318	284	84	130	83.6	50.9	12.0	55.4
- 36 จังหวัด	275	244	70	115	79.4	46.0	9.3	52.5
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	43	40	14	15	4.2	4.9	2.6	2.9
ภาคเหนือ	75	61	22	23	9.1	5.9	3.1	3.4
ภาคกลาง	11	10	2	7	4.7	1.3	0.1	9.2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	77	75	25	38	12.7	11.3	4.0	7.2
ภาคตะวันออก	41	40	11	7	8.9	7.1	1.4	17.2
ภาคตะวันตก	16	13	3	7	3.3	1.3	-	1.7
ภาคใต้	58	62	20	31	11.3	11.3	2.7	9.3
อื่นๆ	40	23	1	17	33.7	12.7	0.5	7.5

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ
 เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
 เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 22 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุรธานี แพร่ พะเยา น่าน สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ
 สำหรับกิจการขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รวมไว้ใน เขต 3
 ข้อสังเกต 1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริม ไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริม ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ
 2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนโครงการ กิจการเดิมขอสิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนเมษายน 2553

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1					
เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร					
1. ปิติซีฟู๊ดส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ห้องเย็น	1.19	79.70*	57	จ.สงขลา (เขต 3)
2. สยามโกลบอลฟู๊ด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป (INSTANT NOODLE)	1.11	48.00*	45	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
3. ไทยโอซูง่า จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	อาหารทางการแพทย์	1.11	543.80**	133	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
4. อเมริเทค กรุ๊ป จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ	1.14	300.00*	42	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
5. เอ็น เอส โคลด์ สโตร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการห้องเย็น	1.19	120.00*	50	จ.สงขลา (เขต 3)
6. พรีเมียมฟู๊ดส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารพร้อมรับประทาน หรือกึ่งพร้อมรับประทาน บรรจุภาชนะผนึก	1.11	35.60	35	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
7. ธนากรผลิตภัณฑ์น้ำมันพืช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันถั่วเหลืองคิบน้ำมันทานตะวันหรือรำข้าวคิบน ส่วนผสมอาหารสัตว์และเลซิทิน	1.6	697.50**	32	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
8. โซติวิวัฒน์อุตสาหกรรมการผลิต จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์อาหารจากสัตว์บรรจุภาชนะผนึก น้ำมันปลา และน้ำนิ่งปลา	1.11	584.80**	2,341	จ.สงขลา (เขต 3)
9. ท็อปโกลฟ เมคคอลล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ถุงมือยางธรรมชาติ	1.16	250.00*	438	จ.สงขลา (เขต 3)
10. บี.ฟู๊ดส์ โปรดักส์ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ลูกไก่	1.5	528.00**	65	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
รวม			3,187.40	3,238	เขต 1 = 4 เขต 2 = - เขต 3 = 6 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน					
1. ยูซีซี อุตสาหกรรม จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	ชิ้นส่วนเหล็กหล่อ และ อุปกรณ์เครื่องจักร	2.15	140.00*	246	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
	รวม		140.00	246	เขต 1 = - เขต 2 = 1 เขต 3 = - ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา					
1. นายไวย์ แจ้งศุนนิมิต (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลูกปักแก้ว	3.7	4.00	222	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
2. เฟลเทค แมนูแฟคเจอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - บริติชเวอร์จิน ไอร์แลนด์)	NON - WOVEN FABRIC	3.1	71.00*	40	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. MR. YI - CHAO CHOU (หุ้นเบสิชทั้งสิ้น)	เฟอร์นิเจอร์ (ยกเว้นจาก ไม้หวงห้าม)	3.15	220.20*	429	จ.สงขลา (เขต 3)
4. เอส พี เอส อินเตอร์เทค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน (ยกเว้นจากไม้หวงห้าม)	3.15	747.00**	504	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
	รวม		1,042.20	1,195	เขต 1 = - เขต 2 = 2 เขต 3 = 2 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง					
1. เจ พี เอ็ม เอส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	โครงสร้างโลหะสำหรับ งานอุตสาหกรรม	4.19	16	29	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2. โซเลย์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	บ้านสำเร็จรูป (COMPLETELY BUILT UNITS, UNITS-CBU) หรือส่วนประกอบของ บ้านสำเร็จรูป (CKD)	4.20	34	181	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
3. เซลเลนเนียม (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐอเมริกา - อิตาลี - เคย์แมน)	REGENERATIVE FUEL CELL SYSTEM และ REGENERATIVE FUEL CELL ELECTROLYTE	4.15	127.00*	50	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. เวสตัน (เอสอีเอ) จำกัด (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ)	ชิ้นส่วนเครื่องยนต์สำหรับอากาศยาน	4.9	100.00*	21	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5. ลิมาร์ ออยทูลส์ จำกัด (ร่วมทุนอังกฤษ - ออสเตรเลีย)	อุปกรณ์ขุดเจาะน้ำมัน	4.2	25.00	27	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
6. MR. SHCOICHI SAGAWA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ การซ่อมแซมแม่พิมพ์และชิ้นส่วนแม่พิมพ์	4.2	35.50	18	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
7. แอลเคที เอ็นจิเนียริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	อุปกรณ์จับยึด (JIG & FIXTURE) แม่พิมพ์และชิ้นส่วน (DIE & PARTS) และเครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม	4.2	15.90	25	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
8. แอร์เวิร์ค คอมโพสิต (เอเชีย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - เนเธอร์แลนด์)	ชิ้นส่วนอากาศยาน	4.9	41.70*	85	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9. แมกน่า ออโตโมทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนจีน - ฮองกง)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ	4.10	160.00*	29	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10. อีซูซุเอ็นเอ็น แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ	4.10	78.20*	26	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11. MR. HIDEO KOJIMA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป	4.3	21.90	35	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12. ที.พี.อาร์ ฟริชชีน ทูลลิง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	CUTTING TOOL และ MACHINE PART	4.2	15.70	52	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
13. ซุมิโตโม อีเล็กทริก ซินเตอร์ คอมโพเนนทส์ (ที) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากผงโลหะอัดขึ้นรูป (SINTERED PRODUCT)	4.3	327.20*	53	จ.ชลบุรี (เขต 2)
14. นางพิมพ์ใจ เหล่าจินดา (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางนอกรถจักรยานยนต์	4.10	577.60**	212	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
15. นางพิมพ์ใจ เหล่าจินดา (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางในรถจักรยานยนต์	4.10	377.40*	296	จ.ชลบุรี (เขต 2)
	รวม		1,953.10	1,139	เขต 1 = 4 เขต 2 = 11 เขต 3 = - ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า					
1. นายศิริศักดิ์ ช่างโชติ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.50	10	จ.นนทบุรี (เขต 1)
2. ศิริวิทย์ - สแตนเลย์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	LCD (LIQUID CRYSTAL DISPLAY) FLAT PANEL	5.5	116.00*	103	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
3. เอ็มพีเอ็ม เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	BASE PLATE สำหรับ HARD DISK DRIVE	5.5	342.00*	282	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
4. โคราซ เคนกิ จำกัด (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์	5.5	410.90*	851	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
5. ฮารีจาน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	4.00	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. อาอุน ไทย แลบบอราทอรีส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ซอฟต์แวร์	5.8	7.00	10	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. นางจันทนา ทองสาค (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	7.50	50	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
8. โคเรียน อิเล็กทรอนิกส์ พาวเวอร์ ซอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	INDUCTION COIL	5.5	10.00	30	จ.ระยอง (เขต 2)
9. ไอเน็ต - โลจิสติกส์ จำกัด (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	5.00	9	จ.อุดรธานี (เขต 3)
10. ไทยโฮสคิง คอมมูนิเคชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.70	20	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11. โลจิกซ์ เทคโนโลยี จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ซอฟต์แวร์	5.8	6.00	20	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12. ไทย เอ็น เจ อาร์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	INTEGRATED CIRCUIT (IC)	5.5	63.30*	60	จ.ลำพูน (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
13. เกรท ทีโอพี เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นได้วันทั้งสิ้น)	INVERTER และหลอดไฟฟ้า COLD CATHODE FLUORESCENT LAMP	5.3	73.70*	133	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
14. ทีเอสพี - ที จำกัด (ร่วมทุนฮ่องกง - เกาหลี)	LEAD FRAME	5.5	16.20	5	จ.ลำพูน (เขต 3)
15. เอส เอ็น ซี ไทยองซาน อีโวลูชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับเครื่องทำความเย็น	5.3	20.00	77	จ.ระยอง (เขต 2)
16. โตชิบา ไลท์ติ้ง คอมโพเนนท์ส (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	HALOGEN HEATER	5.5	149.51*	333	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
17. มิโยชิ โฮ - เทค จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	TOP COVER FOR HARD DISK DRIVE และ COVER ASSEMBLY FOR HARD DISK DRIVE	5.5	126.10*	295	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
18. ฮิตาชิ โกลบอล สตอเรจ เทคโนโลยีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	DATA STORAGE DEVICES (HARD DISK DRIVE) DATA STORAGE และ DEVICE COMPONENTS (HEAD GIMBAL ASSEMBLY)	5.5	15,529.60**	15,626	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
19. สมาร์ทแทรค เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	TRANSPONDED DEVICE (RFID) และ SEMICONDUCTOR (IC MODULE)	5.5	1,237.60**	554	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
20. โอเออาร์พี เอเชีย จำกัด (หุ้นอิตาลีทั้งสิ้น)	ตู้แช่เย็น	5.2	316.30*	296	จ.เพชรบุรี (เขต 3)
21. ฮิตาชิ โตชิกิ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY และ ELECTRIC & ELECTRONIC UNIT และ ELECTRIC & ELECTRONIC UNIT (EQUIPMENT)	5.4	100.00*	80	จ.ระยอง (เขต 2)
	รวม		18,545.91	18,857	เขต 1 = 9 เขต 2 = 5 เขต 3 = 7 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก					
1. เอช.เค. ลานทอง เรซิน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติกกึ่งสำเร็จรูป (PREFORM)	6.9	120.00*	44	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)
2. โพลีวิชั่น พรีซัน โมลด์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก	6.12	40.00*	92	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. เกาส์ แพคกิ้ง (ศรีราชา) อินคัสตรี จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโฟม	6.12	20.00	60	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. สยาม อีโคโน - คาเซ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - เกาหลี)	COMPOUNDED PLASTIC	6.12	39.70	20	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
5. อีสท์พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติก	6.12	5.00	10	จ.ระยอง (เขต 2)
	รวม		224.70	226	เขต 1 = - เขต 2 = 4 เขต 3 = 1 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 7 กิจการบริการ และสาธารณูปโภค					
1. พูเกน (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	6	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
2. อัมพลฟูคส์ โพรเซสซิ่ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ	7.1	41.00*	5	จ.นครปฐม (เขต 1)
3. วี.แอล. เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	70.00*	18	ไม่ระบุที่ตั้ง
4. เอเวอร์กรีน พลัส จำกัด (ร่วมทุนไทย - ฮองกง)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	523.00**	50	จ.ลพบุรี (เขต 3)
5. อีสริยะกุล ไปโอแม็ส จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	731.00**	50	จ.พะเยา (เขต 3)
6. ก้าวหน้าเพาเวอร์ ซัพพลาย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากไอน้ำที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	150.00*	20	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
7. ไทยปาล์มทอง เพียวริฟายเออร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวลและก๊าซชีวภาพ	7.1	513.50**	20	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
8. โอทากิ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	140.00*	56	จ.ตรัง (เขต 3)
9. เมืองเตาอินเตอร์ กรุ๊ป จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	46.50*	20	จ.มหาสารคาม (เขต 3)
10. MR. TAN KEE LAM (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	5.00	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11. MR. FRANK RALF MUELLER (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	13.00	11	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12. ชูชุกิ ออโตโมบิล แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	13.70	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
13. MR. KAZUTAKA KOYAMA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.40	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
14. ซีเมนต์ส ไอที โซลูชั่นส์ แอนด์ เซอร์วิสเชส จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	60.00*	173	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15. เสนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	31.50	7	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
16. เอส.เอ็น.แอสเซ็ท ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	39.80	7	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
17. ก.กิจเอ็นจิวิ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	60.00*	21	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
18. คลีน พาวเวอร์ แอสโซซิเอทส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ	7.1	66.00*	12	จ.กระบี่ (เขต 3)
19. เท็กซ์ไทล์เพรสทีจ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - สวิตเซอร์แลนด์)	แผ่นใยสังเคราะห์ (NON - WOVEN FABRIC)	7.1	220.00*	33	จ.ชลบุรี (เขต 2)
20. โดโก อีสเทิร์น รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	วิจัยและพัฒนา	7.20	398.80*	67	จ.ระยอง (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
21. ซีพีเอฟ ผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้า ไอน้ำและน้ำเพื่ออุตสาหกรรม	7.1	135.40*	9	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
22. ซีพีเอฟ ผลิตภัณฑ์อาหาร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้า ไอน้ำและน้ำเพื่ออุตสาหกรรม	7.1	112.50*	9	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
23. บ้านไร่ผลิตไฟฟ้า จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าและไอน้ำจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	530.00**	24	จ.อุทัยธานี (เขต 3)
24. อาเนส อีวาทะ เซาท์อีสต์เอเชีย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	21.50	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
รวม			3,942.60	645	เขต 1 = 12 เขต 2 = 2 เขต 3 = 9 ไม่ระบุที่ตั้ง = 1
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			29,035.91	25,546	เขต 1 = 29 เขต 2 = 25 เขต 3 = 25 ไม่ระบุที่ตั้ง = 1

- หมายเหตุ** เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัดที่เหลือ
- ** หมายถึง** โครงการขนาดใหญ่ คือ โครงการที่มีเงินลงทุน ตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 12 ราย เงินลงทุน 22,743.40 ล้านบาท จ้างงานไทย 19,611 คน ตั้งในเขต 1 = 2 โครงการ เขต 2 = 3 โครงการ เขต 3 = 7 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ
- * หมายถึง** โครงการขนาดกลาง คือ โครงการที่มีเงินลงทุนระหว่าง 40-500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 38 ราย เงินลงทุน 5,798.41 ล้านบาท จ้างงานไทย 4,919 คน ตั้งในเขต 1 = 10 โครงการ เขต 2 = 13 โครงการ เขต 3 = 14 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 1 โครงการ
- ที่เหลือนอกนั้นเป็นโครงการขนาดเล็ก** คือ โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 40 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 30 ราย เงินลงทุน 494.10 ล้านบาท จ้างงานไทย 1,016 คน ตั้งในเขต 1 = 17 โครงการ เขต 2 = 9 โครงการ เขต 3 = 4 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ

แวดวง สกท.

ลงนามข้อตกลง 3 หน่วยงาน

นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ซ้ายสุด) พร้อมด้วยนางอรรรชกา สีบุญเรือง เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (ขวาสุด) และนางจันทรา บุรณฤกษ์ เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ร่วมลงนามในข้อตกลงของ 3 หน่วยงาน ณ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2553

หน่วยงานนำร่อง CSR

นางหิรัญญา สุจินัย ที่ปรึกษาด้านการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นประธานการประชุมการเข้าร่วมเป็นหน่วยงานนำร่อง ในการดำเนินการเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility : CSR) โดยมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. เข้าร่วมชี้แจง ณ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2553

หารือนักลงทุนไต้หวัน

นางสาวดวงใจ อัครจินตจิตร ผู้อำนวยการระดับสูง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นประธานในการประชุมหารือร่วมกับนักธุรกิจจากประเทศไต้หวัน พร้อมบรรยายพิเศษ เรื่อง "นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนใหม่ของ บีไอไอ" ณ โรงแรมไฟร์วิงส์ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2553

BUILD

นำผู้ผลิตชิ้นส่วนเยี่ยมชม โรงงานอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดระยอง

บีไอไอ โดยหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) นำคณะผู้ผลิตชิ้นส่วนจำนวน 33 บริษัท เข้าเยี่ยมชมกระบวนการผลิต ณ บริษัท อีเล็กโทรลักซ์ (ประเทศไทย) จำกัด จังหวัดระยอง วัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้มีการจัดซื้อชิ้นส่วนภายในประเทศมากขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนพัฒนาความรู้ในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

บริษัท อีเล็กโทรลักซ์ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นผู้นำการผลิตเครื่องซักผ้า และเครื่องอบผ้า ทั้งในรูปแบบของเครื่องซักผ้าในครัวเรือน และเครื่องซักผ้าขนาดใหญ่ที่ใช้ในเชิงพาณิชย์ เช่น เครื่องซักผ้าที่ใช้ในโรงแรม ศูนย์บริการซักผ้าสาธารณะ และโรงพยาบาล เป็นต้น

ลักษณะสินค้า เน้นรูปลักษณะที่สวยงาม และมีคุณภาพสูง ลูกค้านส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยเฉพาะยุโรป อเมริกาเหนือ

และญี่ปุ่น เป็นต้น มีบริษัทแม่อยู่ที่ประเทศสวีเดน เป็นผู้ประกอบธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน (White Goods) ที่มีชื่อเสียงระดับโลก สินค้าหลัก ได้แก่ เครื่องซักผ้า เครื่องครัว เตาไมโครเวฟ เครื่องล้างจาน เครื่องดูดฝุ่น เป็นต้น

จากการจัดนำคณะฯ ไปเยี่ยมชมในครั้งนี้ มีบริษัทได้รับการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 39.39 ของจำนวนผู้ผลิตชิ้นส่วนที่เข้าร่วมกิจกรรม

สนใจรายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ **หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD)**
โทรศัพท์ 0 2537 8111 ต่อ 3004-5 โทรสาร 0 2537 8124
อีเมล: build@boi.go.th หรือที่เว็บไซต์ <http://build.boi.go.th>

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ชื่อ ..... นามสกุล .....

บริษัท/อาชีพ ..... ตำแหน่ง .....

ประเภทกิจการ/ผลิตภัณฑ์ .....

ที่อยู่ .....

โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....

E-mail .....

ยินดีบริจาคเงินสมทบการจัดทำฉบับละ 70 บาท จำนวน ..... ฉบับ

ตั้งแต่เดือน ..... ถึงเดือน .....

รวมเป็นเงิน ..... บาท (.....)

ถ้า

ชำระเป็นเงินสด ณ ศูนย์บริการลงทุน ชั้น 1 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ธนาคารสัจจะ ปณ. ปตท.สำนักงานใหญ่ 10908 ในนาม "นางบุษยาพร วิริยะศิริ"

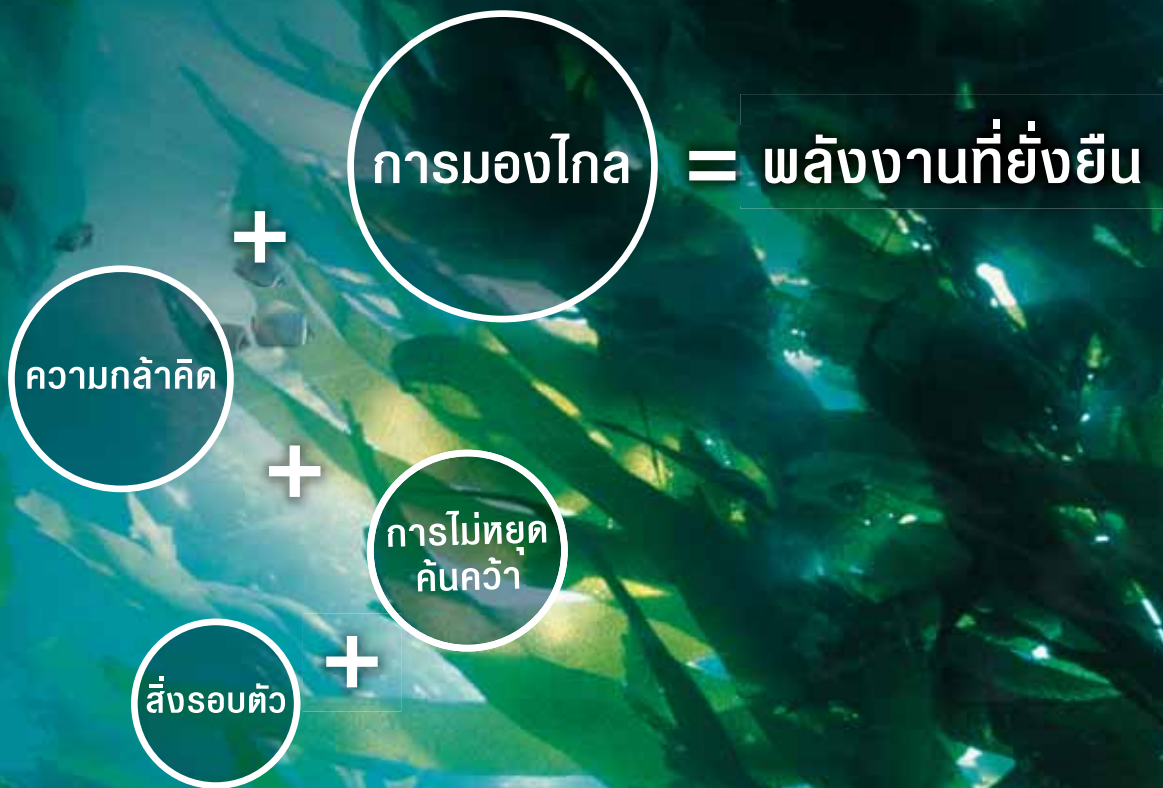
โดยแนบแบบฟอร์มสมัครสมาชิกมายัง กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

โปรคออกใบเสร็จรับเงินในนาม .....

(กรณีแตกต่างจากข้างต้น)

๕๕๕ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

โทรศัพท์ 0 2537 8111 ต่อ 2083, 5521 โทรสาร 0 2537 8177

วันนี้ เราค้นพบว่าเมื่อนำสาหร่ายมาผ่านกรรมวิธีสกัดน้ำมัน จะได้ไบโอดีเซล
ในปริมาณมากกว่าพืชน้ำมันอื่นๆ ในปัจจุบันหลายเท่า เรายังคงมุ่งมั่นคิดค้น
พลังงานแห่งอนาคต เพื่ออนาคตของไทย

